

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 56 E

fyrtyrtredje årgången

29 februari 2000

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Meddelanden*

.....

II *Förberedande rättsakter*

Kommissionen

2000/C 56 E/01	Förslag till rådets förordning (EG) om fastställande av vissa kontrollåtgärder när det gäller fartyg som för flagg tillhörande en icke avtalsslutande part i Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (NAFO) (KOM(1999) 570 slutlig – 1999/0231(CNS)) ⁽¹⁾	1
2000/C 56 E/02	Förslag till rådets beslut om antagande av ett kompletterande forskningsprogram som skall genomföras av Gemensamma forskningscentret för Europeiska atomenergigemenskapen (KOM(1999) 578 slutlig – 1999/0232(CNS))	4
2000/C 56 E/03	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2894/94 om formerna för genomförandet av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområden (KOM(1999) 561 slutlig – 1999/0223(AVC)) ⁽¹⁾	6
2000/C 56 E/04	Förslag till rådets förordning om ändring för fjärde gången av Förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet och om ändring för fjärde gången av Förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (KOM(1999) 552 slutlig – 1999/0222(CNS)) ⁽¹⁾	7
2000/C 56 E/05	Förslag till rådets förordning (EG) om antagande av protokollet om fastställande för perioden 1 juni 1999-31 maj 2002 av de fiskerättigheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och São Tomé och Príncipe när det gäller fiske utanför São Tomé och Príncipes kust (KOM(1999) 550 slutlig – 1999/0228(CNS))	9

SV

Pris: 19,50 ECU

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

	Protokoll om ingående av ett avtal i form av skriftväxling om den provisoriska tillämpningen av protokollet om fastställande för perioden 1 juni 1999–31 maj 2002 av de fiskerättigheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och São Tomé och Príncipe när det gäller fiske utanför São Tomé och Príncipes kust	10
2000/C 56 E/06	Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att däri inbegripa lin och hampa som odlas för fiberproduktion (KOM(1999) 576 slutlig – 1999/0236(CNS))	17
2000/C 56 E/07	Förslag till rådets förordning (EG) om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion (KOM(1999) 576 slutlig – 1999/0237(CNS))	19
2000/C 56 E/08	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om att anta ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altener) (1998–2002) – Med ändring av kommissionens förslag enligt artikel 250.2 i EG-fördraget (KOM(1999) 560 slutlig – 97/0370(COD)) ⁽¹⁾	24
2000/C 56 E/09	Förslag till rådets beslut om ekonomiskt bidrag från gemenskapen till utgifter som medlemsstaterna godkänt för insamling av uppgifter samt till finansiering av studier och pilotprojekt till stöd för den gemensamma fiskeripolitiken (KOM(1999) 551 slutlig – 1999/0224(CNS)) ⁽¹⁾	29
2000/C 56 E/10	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (KOM(1999) 125 slutlig – 1999/0067(COD)) ⁽¹⁾	34
2000/C 56 E/11	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ozon i luften (KOM(1999) 125 slutlig – 1999/0068(COD)) ⁽¹⁾	40
2000/C 56 E/12	Förslag till rådets förordning (EG) om genomförande av åtgärder inom ramen för en strategi inför anslutningen för Cypern och Malta (KOM(1999) 535 slutlig – 1999/0199(CNS))	56
2000/C 56 E/13	Förslag till rådets förordning (EG) om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland (KOM(1999) 549 slutlig – 1999/0221(CNS))	60
2000/C 56 E/14	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut – Europeiska året för språk 2001 (KOM(1999) 485 slutlig – 1999/0208(COD))	62
2000/C 56 E/15	Förslag till rådets beslut om exceptionellt finansiellt stöd till Kosovo (KOM(1999) 598 slutlig – 1999/0240(CNS))	66
2000/C 56 E/16	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en gemenskapsram för samarbete för en hållbar utveckling i städerna (KOM(1999) 557 slutlig – 1999/0233(COD)) ⁽¹⁾	68

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till rådets förordning (EG) om fastställande av vissa kontrollåtgärder när det gäller fartyg som för flagg tillhörande en icke avtalslutande part i Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (NAFO)

(2000/C 56 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 570 slutlig — 1999/0231(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 9 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

1. Europeiska gemenskapen är en avtalslutande part i Konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del, nedan kallad "NAFO-konventionen" ⁽¹⁾
2. NAFO-konventionen erbjuder en passande ram för regionalt samarbete för att bevara och förvalta fiskeriresurser genom bland annat upprättandet av en internationell organisation, känd som Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del, nedan kallad NAFO, och antagandet av förslag om bevarande- och genomförandeåtgärder för fiskeriresurserna inom NAFO:s regleringsområde, vilka är bindande för de avtalslutande parterna.
3. Bruket att låta fiskefartyg föra flagg tillhörande en part som inte slutit avtal med NAFO i syfte att undvika att följa de bevarande- och genomförandeåtgärder som fastställts av NAFO, fortsätter att vara en av de faktorer som allvarligt underminerar åtgärdernas effektivitet och bör därför motverkas.
4. NAFO har konsekvent uppmanat de berörda icke avtalslutande parterna att bli medlemmar i NAFO eller att tillämpa de bevarande- och genomförandeåtgärder som fastställts av NAFO, så att de kan uppfylla sina åtaganden i fråga om fiskefartyg som för deras flagg.
5. Vid sitt 19:e årsmöte i september 1997 beslutade NAFO att anta "en ordning för att fartyg tillhörande part som inte

slutit avtal med NAFO skall iakttä dess bevarande- och genomförandeåtgärder", vilken har till syfte att garantera att effektiviteten hos de bevarande- och genomförandeåtgärder som fastställts av NAFO inte undermineras av fartyg tillhörande icke avtalslutande parter.

6. I denna ordning föreskrivs bland annat obligatorisk inspektion av fartyg som tillhör en icke avtalslutande part när ett sådant fartyg frivilligt anlöper de avtalslutande parternas hamnar och, med hänsyn till flerartsfisket inom NAFO:s regleringsområde, ett förbud mot landning och omlastning om det vid en sådan inspektion fastställs att fångsten har tagits i strid med de bevarande- och genomförandeåtgärder som har fastställts av NAFO, liksom vissa ytterligare åtgärder som skall vidtas av de avtalslutande parterna.
7. Vid NAFO:s 20 årsmöte i september 1998 preciserades vissa bestämmelser i ordningen beträffande omlastningar på havet och relevanta siktningar.
8. Vid NAFO:s 21:a årsmöte i september 1999 gjordes ytterligare preciseringar beträffande statslösa fartyg.
9. Enligt EG-fördraget är det medlemsstaterna som har bestämmanderätten över internationella vatten och hamnar. När det gäller tillgången till hamnanläggningar i gemenskapen för fartyg som tillhör en icke avtalslutande part och som siktats verksamt inom NAFO:s regleringsområde är det nödvändigt att på gemenskapsnivå vidta ytterligare enhetliga åtgärder, som kompletterar de åtgärder som fastställs i förordning (EEG) nr 2847/93 ⁽²⁾, och att garantera att dessa fartygs verksamhet i gemenskapens hamnar inte underminerar effektiviteten hos NAFO:s bevarande- och genomförandeåtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 378, 30.12.1978, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 5).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning avses med

- a) "Fiskeriaktiviteter": fiske, beredning av fisk, omlastning av fisk eller fiskprodukter samt all annan aktivitet som innebär förberedande för eller som är knuten till fiske på konventionens område,
- b) "NAFO:s regleringsområde": det område som avses i artikel 1.2 i NAFO-konventionen,
- c) "fartyg tillhörande en icke avtalsslutande part": ett fartyg som siktats och rapporterats verksamt inom NAFO:s regleringsområde och
 - i) som för flagg tillhörande en icke avtalsslutande part i NAFO-konventionen, eller
 - ii) i fråga om vilket det finns grund att anta att det saknar nationalitet.

Artikel 2

När kommissionen får in en rapport om en siktning av ett fartyg tillhörande en icke avtalsslutande part från en gemenskapsinspektör knuten till NAFO:s ordning för ömsesidig internationell inspektion, skall kommissionen omedelbart överlämna denna information till NAFO:s sekretariat och, när så är möjligt, till det siktade fartyget, samt meddela detta att informationen kommer att lämnas till samtliga avtalsslutande parter i NAFO-konventionen liksom till dess flaggstat.

Artikel 3

Kommissionen skall utan dröjsmål till medlemsstaterna översända alla siktningrapporter som den har mottagit i enlighet med artikel 2 eller genom anmälan från NAFO:s sekretariat eller en annan avtalsslutande part.

Artikel 4

Gemenskapens fiskefartyg skall förbjudas att ta emot omlastningar av fisk från fartyg som tillhör en icke avtalsslutande part.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall garantera att alla fartyg tillhörande en icke avtalsslutande part som anlöper den anvisade hamnen enligt artikel 28 e i förordning nr (EEG) 2847/93 inspekteras av de behöriga myndigheterna. Fartyget får inte landa eller omlasta någon fångst innan inspektionen har avslutats.

2. Om de behöriga myndigheterna vid en inspektion upptäcker att ett fartyg tillhörande en icke avtalsslutande part har någon av de arter som anges i bilaga I och II ombord, skall medlemsstaten ifråga förbjuda all landning och/eller omlastning.

3. Inget förbud skall emellertid utfärdas om befälhavaren på det inspekterade fartyget eller dennes företrädare för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten kan bevisa

— att de arter som finns ombord har fångats utanför NAFO:s regleringsområde, eller

— att de arter som finns ombord och som anges i bilaga II har fångats i enlighet med de bevarande- och genomförandeåtgärder som fastställts av NAFO.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall omedelbart meddela kommissionen resultaten av varje inspektion och, om så krävs, alla landnings- och omlastningsförbud som utfärdats till följd av inspektionen. Medlemsstaterna skall, bland annat, ange namnet på det fartyg som tillhör en icke avtalsslutande part liksom dess flaggstat, datum och hamn där inspektionen genomfördes, grunderna för utfärdande av landnings- och/eller omlastningsförbud eller, om inget förbud utfärdats, de bevis som lagts fram enligt artikel 5.3.

2. Kommissionen skall omedelbart översända denna information till NAFO:s sekretariat och så snart som möjligt till flaggstaten för det inspekterade fartyget tillhörande en icke avtalsslutande part.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER REGLERADE ARTER

Svenskt namn	Vetenskapligt namn
1. Torsk	(<i>Gadus morhua</i>)
2. Rödfisk, Kungsfisk	(<i>Sebastes sp.</i>)
3. Lerskädda	(<i>Hippoglossoides platessoides</i>)
4. Sandskädda.....	(<i>Limanda ferruginea</i>)
5. Röttunga	(<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>)
6. Lodda.....	(<i>Mallotus villosus</i>)
7. Liten hälleflundra.....	(<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
8. Kortfenad tioarmad bläckfisk.....	(<i>Illex illecebrosus</i>)
9. Räka.....	(<i>Pandalus spp.</i>)

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER ICKE-REGLERADE ARTER

Svenskt namn	Vetenskapligt namn
1. Kolja.....	(<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
2. Silverkummel	(<i>Merluccius bilinearis</i>)
3. Skäggbrosme.....	(<i>Urophycis chuss</i>)
4. Sej.....	(<i>Pollachius virens</i>)
5. Skoläst.....	(<i>Macrourus rupestris</i>)
6. Sill	(<i>Clupea harengus</i>)
7. Makrill.....	(<i>Scomber scombrus</i>)
8. (Svenskt namn saknas).....	(<i>Peprilus triacanthus</i>)
9. (Svenskt namn saknas).....	(<i>Alosa pseudoharengus</i>)
10. Guldlax	(<i>Argentina silus</i>)
11. Långfenad tioarmad bläckfisk	(<i>Loligo pealei</i>)
12. Havskatter	(<i>Anarchichas sp.</i>)
13. Rockor.....	(<i>Raja sp.</i>)

Förslag till rådets beslut om antagande av ett kompletterande forskningsprogram som skall genomföras av Gemensamma forskningscentret för Europeiska atomenergigemenskapen

(2000/C 56 E/02)

KOM(1999) 578 slutlig — 1999/0232(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 11 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7 i detta,

Artikel 1

med beaktande av kommissionens förslag som överlämnats efter samråd med Vetenskapliga och tekniska kommittén,

Det kompletterande programmet för driften av höglödesreaktorn, nedan benämnt "programmet", vars mål anges i bilaga I, antas härmed för en period på fyra år, med början den 1 januari 2000.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

Artikel 2

av följande skäl:

Det finansiella bidrag som krävs för genomförandet av programmet beräknas uppgå till omkring 38,97 miljoner euro. Fördelningen av detta belopp anges i bilaga II. Beloppet inbegriper bidraget till den framtida utvecklingen av reaktorn.

(1) Utvecklingen av nukleärmedicin inom Europeiska unionen bidrar till att garantera folkhälsan, vilket är ett mål som EU har satt upp, och detta nödvändiggör en ökad användning av försöksreaktorer för medicinska syften.

Artikel 3

(2) Inom ramen för den gemensamma politiken för vetenskap och teknik är det kompletterande forskningsprogrammet för höglödesreaktorn (HFR) ett av de viktigaste medlen som kan användas inom Euratoms femte ramprogram för forskning och utveckling för att bidra till utveckling av och försök med medicinska analys- och terapimetoder, samt till utveckling av materialvetenskap och problemlösande inom kärnenergiområdet.

Kommissionen skall genom Gemensamma forskningscentret ha ansvaret för att utföra programmet. Gemensamma forskningscentrets styrelse kommer att hållas informerad om genomförandet av programmet.

(3) De finansiella bidragen till detta tillägsprogram kommer direkt från Nederländerna, Tyskland och Frankrike.

Artikel 4

Kommissionen skall varje år, före den 15 april, lämna en rapport om genomförandet av detta beslut till Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

(4) Vid sidan av dessa bidrag kommer HFR att skaffa medel genom slutandet av kontrakt med tredje part och deltagande i gemenskapsprogram på konkurrensutsatt grund.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

*BILAGA I***VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL**

De viktigaste målen för programmet är följande:

1. Säker och pålitlig drift av högflödesreaktorn (HFR) i Petten. I denna verksamhet ingår normal användning av anläggningen under minst 250 dagar per år, samt hantering av bränslecykeln under säkerhets- och kvalitetskontroll.
2. Rationell användning av denna reaktor inom ett stort antal områden. Följande exempel illustrerar de viktigaste forsknings- och utvecklingsinsatserna som inbegriper användning av HFR: materialvetenskap, stöd till forskning och utveckling av en säker kärnbränslecykel, möjligheten att utveckla kärnbränsle som kan användas för militära ändamål, utveckling av medicinska isotoper för att ge svar på den medicinska forskningens frågor, försök med medicinska terapimetoder.

*BILAGA II***FÖRDELNING AV BIDRAGEN**

Bidragen till detta kompletterande program kommer från Nederländerna, Tyskland och Frankrike.

Bidragen fördelas på följande sätt:

- Nederländerna: 34 miljoner euro
- Tyskland: 3,77 miljoner euro
- Frankrike: 1,20 miljoner euro
- Totalt: 38,97 miljoner euro

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2894/94 om formerna för genomförandet av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

(2000/C 56 E/03)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 561 slutlig — 1999/0223(AVC)

(Framlagt av kommissionen den 8 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

”Kommissionen skall besluta om gemenskapens ståndpunkt vid sådana beslut i Gemensamma EES-kommittén som

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 310 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

a) endast utsträcker rättsakter i gemenskapslagstiftningen till att även gälla EES, eventuellt efter nödvändiga tekniska anpassningar,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

b) utsträcker gemenskapsprogram till att även gälla EES, på villkor att det i den rättsakt som inrättar programmet föreskrivs att EES-/Efta-länder får delta i programmet och att deltagandet följer villkoren i del VI och att den finansiella medverkan är i enlighet med artikel 82.1 a i EES-avtalet.”

Gemenskapens rättsakter om gemenskapsprogram skall träda i kraft inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) snarast möjligt efter den dag de träder i kraft i gemenskapen. I detta sammanhang är det lämpligt att ge kommissionen möjlighet att utvidga gemenskapsprogrammen till att omfatta EES och att ändra rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽¹⁾ i enlighet med detta.

Artikel 2

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2894/94 skall ersättas med följande:

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 305, 30.11.1994, s. 6.

Förslag till rådets förordning om ändring för fjärde gången av Förordning (EG) nr 1626/94 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Medelhavet och om ändring för fjärde gången av Förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer

(2000/C 56 E/04)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 552 slutlig — 1999/0222(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 4 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr 1626/94 ändras på följande sätt:

med beaktande av kommissionens förslag,

1. Artikel 3a.1 skall ersättas med följande:

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

"1. Fiske efter tonfisk med snörpvad skall vara förbjudet

av följande skäl:

— för fartyg som endast eller till större delen är verksamma i Adriatiska havet, under tiden 1–31 maj i hela Medelhavet och under tiden 16 juli–15 augusti i Medelhavet utom Adriatiska havet,

1. Enligt artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992⁽¹⁾ skall den gemensamma fiskeripolitikens allmänna mål vara att skydda och bevara de levande marina akvatiska resurserna.

— för fartyg som endast eller till större delen är verksamma i Medelhavet utom Adriatiska havet, under tiden 16 juli–15 augusti i hela Medelhavet och under tiden 1–31 maj i Adriatiska havet.

2. Internationella kommissionen för bevarandet av tonfisk (ICCAT) antog vid sitt elfte extraordinarie möte, som hölls i Santiago de Compostela i Spanien den 16–23 november 1998, rekommendationer om vissa särskilda regler beträffande säsongsbundna fiskeförbud och minimilandningsstorlekar för tonfisk. Dessa rekommendationer vilar på vetenskaplig grund. Rekommendationerna trädde i kraft den 21 juni 1999.

Varje medlemsstat skall säkerställa att alla fartyg som för medlemsstatens flagg eller som är registrerade i medlemsstaten omfattas av de ovan nämnda reglerna.

3. Gemenskapen är medlem i ICCAT. Den måste därför genomföra dessa rekommendationer för att undvika alltför stort fisketryck på tonfisk.

I denna förordning skall Adriatiska havets södra gräns utgöras av en linje dragen mellan den albansk-grekiska gränsen och Capo Santa Maria-di Leuca."

4. I rådets förordning (EG) nr 1626/94 av den 27 juni 1994⁽²⁾ och rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998⁽³⁾ fastställs minimistorlekar för tonfisk i Medelhavet respektive i regionerna 1–5 i Atlanten och Indiska oceanen, utom Skagerrak och Kattegatt. I förordning (EG) nr 1624/94 fastställs säsongsbundna fiskeförbud i Medelhavet. Dessa förordningar bör därför ändras.

2. Följande text skall ersätta motsvarande avsnitt i bilaga 4 till förordning (EG) nr 1626/94:

"Art	Minimistorlek
<i>Thunnus thynnus</i>	70 cm eller 6,4 kg ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom rådets förordning (EG) nr 782/98 (EGT L 113, 15.4.1998, s. 6).

⁽³⁾ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1. Förordningen ändrad genom rådets förordning (EG) nr 308/1999 (EGT L 38, 12.2.1999, s. 6).

⁽¹⁾ Reglerna i artikel 8.3 skall inte gälla fisk upp till 15 % i antal exemplar, som väger mellan 3,2 kg och 6,4 kg och som fångas oavsiktligt."

Artikel 2

Artikel 3

Följande text skall ersätta motsvarande avsnitt i bilaga XII till rådets förordning (EG) nr 850/98:

Art	Minimistorlek
Tonfisk (<i>Thunnus thynnus</i>) ⁽¹⁾	6,4 kg eller 70 cm

⁽¹⁾ Reglerna i artikel 19.1 skall inte gälla fisk upp till 15 % i antal exemplar, som väger mellan 3,2 kg och 6,4 kg och som fångas oavsiktligt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning (EG) om antagande av protokollet om fastställande för perioden 1 juni 1999-31 maj 2002 av de fiskerättigheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och São Tomé och Príncipe när det gäller fiske utanför São Tomé och Príncipes kust

(2000/C 56 E/05)

KOM(1999) 550 slutlig — 1999/0228(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 3 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

och av följande skäl:

1. I enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och São Tomé och Príncipes regering om fiske i farvattnen runt São Tomé och Príncipe⁽¹⁾ har de båda parterna inlett förhandlingar för att fastslå vilka ändringar eller kompletteringar som bör införas i detta avtal när tillämpningsperioden för protokollet upphör.
2. Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades ett nytt protokoll 31 maj 1999 om fastställande av de fiskerättigheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i ovan nämnda avtal för perioden 1 juni 1999–31 maj 2002.
3. Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna detta protokoll.
4. Det är nödvändigt att fastställa fördelningen av fiskerättigheterna mellan medlemsstaterna på grundval av fördelningen av rättigheterna till traditionellt fiske inom ramen för fiskeavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om fastställande för perioden 1 juni 1999-31 maj 2002 av de fiskerättigheter och den ekonomiska ersättning som

avses i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och São Tomé och Príncipes regering om fiske utanför São Tomé och Príncipes kust godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Protokollets text bifogas denna förordning.

Artikel 2

De fiskerättigheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

- Notfartyg för tonfiskfiske försedda med frysanläggning: Frankrike 18, Spanien 18,
- Tonfiskefartyg för spöfiske med fasta linor: Frankrike 7,
- Långrevsfartyg: Spanien 28, Portugal 5.

Om medlemsstaternas licensansökningar inte uttömmar de fiskerättigheter som fastställs i protokollet får kommissionen beakta licensansökningar från alla övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna protokollet.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 54, 25.2.1984, s. 1.

PROTOKOLL

om ingående av ett avtal i form av skriftväxling om den provisoriska tillämpningen av protokollet om fastställande för perioden 1 juni 1999–31 maj 2002 av de fiskerättigheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och São Tomé och Príncipe när det gäller fiske utanför São Tomé och Príncipes kust*Artikel 1*

Från och med den 1 juni 1999 och tre år framåt skall de fiskerättigheter som fördelas enligt artikel 2 i avtalet fastställas enligt följande:

- Notfartyg för tonfiskfiske försedda med frysanläggning: 36 fartyg,
- Tonfiskefartyg för spöfiske med fasta linor: 7 fartyg,
- Långrevsfartyg: 33 fartyg.

Artikel 2

1. Den ekonomiska ersättning som avses i artikel 6 i avtalet fastställs till 318 750 euro per år. Den första årliga utbetalningen skall göras senast den 31 oktober 1999 och de övriga två senast den 31 maj år 2000 respektive den 31 maj år 2001.

2. Denna ekonomiska ersättning täcker en fångstvikt i São Tomé och Príncipes vatten på 8 500 ton per år. Om årsgenomsnittet för fångsterna som gemenskapens fartyg landar i enlighet med detta protokoll i São Tomé och Príncipes vatten överstiger denna mängd, skall den ekonomiska ersättningen ökas med 50 euro för varje tillkommande ton.

3. Endast São Tomé och Príncipes regering skall ha rätt att besluta om hur ersättningen skall användas. Den skall utbetalas till ett konto hos Banque centrale de São Tomé e Príncipe.

Artikel 3

Under protokollets giltighetstid skall gemenskapen dessutom delta med ett belopp på 956 250 euro till finansieringen av följande åtgärder, enligt följande fördelning:

1. Vetenskapliga och tekniska program som syftar till att förbättra kunskapen om fiskeresurserna och de biologiska resurserna i São Tomé och Príncipes fiskezon: 286 875 euro.
2. Förstärkning av systemet för övervakning, inspektion och kontroll i fiskezonerna: 286 875 euro.

3. Institutionellt stöd till fiskemyndigheterna: 114 750 euro.

4. Stipendier för utbildning samt praktik inom de olika vetenskapliga, tekniska och ekonomiska områden som rör fisket samt bidrag från São Tomé och Príncipe till internationella fiskeorganisationer och deltagande för delegater från São Tomé och Príncipe i internationella sammankomster som rör fisket: 191 250 euro.

5. Stöd till småskaligt fiske: 76 500 euro.

São Tomé och Príncipes behöriga myndigheter och Europeiska kommissionen skall besluta i samförstånd om dessa åtgärder.

De angivna beloppen skall utbetalas till de bankkonton som anges av São Tomé och Príncipes regering.

Jordbruks- och fiskeministeriet i São Tomé och Príncipe skall till Europeiska kommissionens delegation i São Tomé och Príncipe lämna årsrapporter om genomförandet av dessa åtgärder samt om erhållna resultat. Europeiska kommissionen förbehåller sig rätten att av fiskeriministeriet begära ytterligare upplysningar om dessa resultat och att ompröva betalningarna i fråga i samband med det faktiska genomförandet av åtgärderna.

Artikel 4

Om gemenskapen skulle underlåta att fullgöra de inbetalningar som anges i artiklarna 2 och 3 kan tillämpningen av detta protokoll upphävas.

Artikel 5

Bilagan till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och São Tomé och Príncipes regering om fisket utanför São Tomé och Príncipes kust skall upphävas och ersättas med bilagan till det här protokollet.

Artikel 6

Detta protokoll träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Det skall tillämpas från och med den 1 juni 1999.

BILAGA

VILLKOREN FÖR GEMENSKAPSFARTYGS FISKE I SÃO TOME OCH PRÍNCIPES FISKEZON

1. Formaliteter vid ansökan om och utfärdande av licenser

Följande förfaranden skall tillämpas vid ansökan om och utfärdande av de licenser som avses i artikel 4 i avtalet:

De behöriga myndigheterna i gemenskapen skall via gemenskapens delegation i São Tomé och Príncipe till jordbruks- och fiskeministeriet i São Tomé och Príncipe minst tjugo dagar före önskad första giltighetsdag överlämna en ansökan för varje fartyg som önskar fiska enligt avtalet.

Ansökan skall göras på blanketter som São Tomé och Príncipes regering tillhandahåller, till vilka en förlaga bifogas nedan (tillägg 1).

Licenserna skall utfärdas av myndigheterna i São Tomé och Príncipe inom tjugo dagar efter det att ansökan har lämnats in och via gemenskapens delegation i São Tomé och Príncipe överlämnas till fartygsägarna eller deras företrädare.

Varje licens skall beviljas för ett visst fartyg och kan inte överlåtas. På begäran av Europeiska gemenskapernas kommission kan dock licensen för ett fartyg i händelse av styrkt *force majeure* ersättas med en ny licens för ett annat fartyg med liknande egenskaper. Ägaren till det fartyg som skall ersättas skall via gemenskapens delegation i São Tomé och Príncipe återlämna den licens som skall upphöra att gälla till jordbruks- och fiskeministeriet i São Tomé och Príncipe.

I den nya licensen skall följande anges:

- Datum för beviljandet.
- Uppgift om att licensen under den återstående giltighetstiden skall ersätta licensen för det föregående fartyget.

I detta fall behöver inget nytt fast belopp enligt punkt 5 nedan erläggas.

När kommissionen har underrättat myndigheterna i São Tomé och Príncipe om att förskottsinsbetalningen har kommit in skall fartyget dock föras upp på en förteckning över fartyg med tillstånd att fiska, som skall delges de myndigheter i São Tomé och Príncipe som ansvarar för fiskekontroll. En kopia av licensen kan erhållas via telefax i avvaktan på den riktiga licensen. Denna kopia skall behållas ombord på fartyget.

2. Licensernas giltighet och erläggande av licensavgift

Licenserna skall gälla i ett år. De kan förnyas.

De avgifter som föreskrivs i artikel 4 i avtalet fastställs till 25 euro per ton som fiskas i São Tomé och Príncipes fiskezon.

São Tomé och Príncipes behöriga myndigheter skall meddela på vilket sätt avgiften skall betalas samt vilka bankkonton och valutor som skall användas.

Licenserna skall utfärdas efter inbetalning till Banque centrale de São Tomé e Príncipe av ett fast belopp på 3 750 euro per år per notfartyg för tonfiskfiske, 625 euro per år per tonfiskfartyg för spöfiske, 1 375 euro per år per långrevsfartyg på över 150 bruttoregister-ton och på 1 000 euro per år per långrevsfartyg på under 150 bruttoregister-ton, motsvarande de avgifter som betalas för

- 150 ton tonfisk per år för notfartyg för tonfiskfiske,
- 25 ton tonfisk per år för tonfiskfartyg för spöfiske,
- 40 ton per år för långrevsfartyg på över 150 bruttoregister-ton,
- 55 ton per år för långrevsfartyg på under 150 bruttoregister-ton,

3. Fångstdeklaration och sammanräkning av de avgifter som skall erläggas av fartygsägarna

Fartygen skall föra en fångstjournal, enligt ICCAT-förlagan i bilaga 2, för varje fiskeperiod i São Tomé och Príncipes vatten. Journalen skall fyllas i även vid utebliven fångst.

För de perioder under vilka fartyg som avses i föregående fiske inte befinner sig i São Tomé och Príncipes vatten skall anteckningen "Utanför São Tomé och Príncipes fiskezon (Hors ZEE de São Tomé e Príncipe)" göras i fångstjournalen.

Den fångstjournal som avses i denna punkt skall överlämnas till fiske- och jordbruksministeriet inom 15 vardagar från det att fartyget har anläpt en hamn.

Kopior av dessa dokument skall sändas till de vetenskapliga institutioner som avses i sjunde stycket nedan och till gemenskapens delegation i São Tomé och Príncipe.

São Tomé och Príncipe skall på grundval av fångstdeklarationerna för varje gemenskapsfartyg och övriga uppgifter till vilka de har tillgång sammanräkna de avgifter som skall erläggas för det gångna kalenderåret.

Denna sammanräkning för det gångna året skall före den 31 mars överlämnas till kommissionen, som i sin tur översänder den till fartygsägarna och behöriga myndigheter i berörda medlemsstater före den 15 april.

Om fartygsägarna bestrider den sammanräkning som lagts fram av São Tomé och Príncipe får de konsultera behöriga vetenskapliga institutioner, till exempel ORSTOM och IEO, för att kontrollera fångstuppgifterna och sedan i samråd med São Tomé och Príncipes myndigheter fastställa den slutliga sammanräkningen före den 15 maj innevarande år. Om fartygsägarna inte har lämnat kommentarer före detta datum skall den sammanräkning som gjorts av São Tomé och Príncipe betraktas som slutgiltig. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna den slutliga sammanräkningen för sina egna flottor.

Varje ytterligare förskotts betalning skall göras av fartygsägaren till Banque centrale de São Tomé e Príncipe senast den 31 maj innevarande år.

Om den slutliga sammanställningen ger ett lägre belopp än det förskottsbelopp som avses i femte stycket kan dock inte motsvarande överskjutande summa återfås av redaren.

4. Inspektion och kontroll

Alla fartyg från gemenskapen som fiskar i São Tomé och Príncipes fiskezon skall underlätta och göra det möjligt för de tjänstemän från São Tomé och Príncipe som ålagts att inspektera och övervaka fisket att gå ombord och fullgöra sina funktioner. En tjänsteman får inte stanna längre ombord än den tid som behövs för att ta stickprov på fångsten eller för att på annat sätt inspektera fisket.

5. Observatörer

På begäran av de myndigheterna i São Tomé och Príncipe skall notfartygen för tonfiskfiske och långrevsfartygen ta ombord en observatör, som skall behandlas som en officer. Den tid observatören skall finnas ombord skall bestämmas av de myndigheterna i São Tomé och Príncipe, men den skall dock normalt inte överstiga den tid som behövs för fullgörande av vederbörandes uppgifter. Ombord skall observatören

- observera fartygens fiskeverksamhet,
- kontrollera fartygens position vid fiske,
- genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program,
- göra en sammanställning av de fiskeredskap som används,
- kontrollera fångstuppgifterna i fångstjournalen för São Tomé och Príncipes fiskezon.

Observatören skall under sin vistelse på fartyget

- vidta alla åtgärder för att hans ombordstigning och närvaro ombord på fartyget inte skall avbryta eller hindra fisket,
- respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla de handlingar som tillhör fartyget.

Villkoren för observatörens ombordstigning skall beslutas i samförstånd mellan fartygsägaren eller hans konsignatarie och myndigheterna i São Tomé och Príncipe. Fartygsägaren skall via sin konsignatarie till São Tomé och Príncipes regering betala 10 euro per dag som observatören tillbringar ombord på ett notfartyg för tonfiskfiske eller långrevsfartyg. Om fartygsägaren inte har möjlighet att låta observatören gå ombord och gå iland i en hamn i São Tomé och Príncipe enligt överenskommelse med myndigheterna i São Tomé och Príncipe skall fartygsägaren stå för alla kostnader för observatörens förflyttning.

Om observatören inte inom tolv timmar efter överenskommen tid befinner sig där han skall gå ombord skall fartygsägaren automatiskt befrias från sin skyldighet att ta ombord observatören.

6. Fiskezon

De fartyg som avses i artikel 1 i protokollet skall tillåtas att fiska i de farvatten som ligger mer än tolv nautiska mil utanför varje ös kust.

7. Insegling i och utsegling ur fiskezonen

Befälhavaren skall senast tjugofyra timmar i förväg till kustradiostationen och till jordbruks- och fiskeministeriet i São Tomé och Príncipe meddela sin avsikt att segla in i eller ut ur São Tomé och Príncipes fiskezon. Vid anmälan om utsegling skall varje fartyg dessutom meddela ungefärlig fångst under sin vistelse i São Tomé och Príncipes fiskezon. Dessa meddelanden skall helst göras per fax, eller via radio för de fartyg som inte har fax.

Ett fartyg som påträffas bedrivande fiske utan att i förväg ha meddelat São Tomé och Príncipes jordbruks- och fiskeministerium skall betraktas som ett fartyg utan licens.

Faxnumret och radiofrekvensen skall meddelas vid utfärdandet av fiskelicensen.

São Tomé och Príncipes jordbruks- och fiskeministerium och fartygsägarna skall behålla en kopia av meddelandena per fax eller en inspelning av meddelandena via radio till dess att båda parter har godkänt den definitiva avgifts-sammanräkning som avses i punkt 3.

8. Bifångster

Notfartygen för tonfiskfiske skall sträva efter att överlämna eventuella bifångster till São Tomé och Príncipes myndigheter till de priser som de båda parterna kommit överens om.

9. Påmönstring av sjömän

På begäran av myndigheterna i São Tomé och Príncipes skall flottan med notfartyg för tonfiskfiske låta 6 sjömän från São Tomé och Príncipe mönstra på under fiskesäsongen, dock utan att antalet sjömän per fartyg överskrids.

Anställningsvillkor och ersättning skall fastställas genom fria förhandlingar mellan fartygsägarna och företrädare för sjömännen.

Om sjömännen inte mönstrar på, skall fartygsägarna till jordbruks- och fiskeministeriet erlagga ett fast belopp som motsvarar lönebeloppet för den eller de sjömän som inte mönstrar på.

Detta belopp skall användas till utbildning av havsfiskare i São Tomé och Príncipe och skall sättas in på ett konto som anges av jordbruks- och fiskeministeriet.

10. Standarder

De internationella standarder som ICCAT rekommenderar för tonfiskfiske skall tillämpas.

11. Utnyttjande av tjänster

Fartyg från gemenskapen skall i möjligaste mån köpa de varor och tjänster de behöver för sin verksamhet i São Tomé och Príncipe.

12. Förfarande vid bordning

a) Överföring av information

Om ett fartyg som för en medlemsstats flagg och bedriver fiske enligt avtalet bordas i São Tomé och Príncipes fiskezon skall jordbruks- och fiskeministeriet i São Tomé och Príncipe inom 48 timmar efter bordningen under-rätta kommissionens delegation och flaggstaten samt överlämna en kortfattad redogörelse för omständigheterna kring och anledningen till bordningen. Delegationen och flaggstaten skall också informeras om utvecklingen av inledda förfaranden och om eventuella sanktioner.

b) Regler för bordning

I enlighet med fiskelagstiftningen och tillhörande förordningar får brott mot reglerna regleras

- genom förlikning, med ett bötesbelopp i enlighet med bestämmelserna i den nationella lagen och inom ett intervall som begränsas av ett minsta och ett högsta belopp som anges i São Tomé och Príncipes lag, eller
- om ärendet inte kan regleras genom förlikning, genom rättsligt förfarande i enlighet São Tomé och Príncipes lag.

c) Fartyget och dess besättning skall frisläppas och tillåtas lämna hamnen

- antingen så snart de förpliktelser som följer av förlikningsförfarandet har fullgjorts och mot uppvisande av kvitto på erlagd betalning, eller
 - så snart en bankgaranti har ställts, i väntan på att det rättsliga förfarandet slutförs, och mot uppvisande av ett intyg om att säkerhet har ställts.
-

Tillägg 1

DEMOKRATISKA REPUBLIKEN SÃO TOME OCH PRINCIPE JORDBRUKS- OCH FISKEMINISTERIET

ANSÖKAN OM FISKELICENS nr ...

Den sökandes namn:

Fartygsägarens namn och adress:

Namn och adress för en eventuell företrädare i São Tomé och Príncipe:

.....

Fartygets namn:

Fartygstyp:

Registreringsland:

Registreringshamn och -nummer:

Fartygets yttre identifiering:

Anropssignal och -frekvens:

Fartygets längd:

Fartygets bredd:

Motorns typ och styrka:

Lastkapacitet:

Minsta antal sjömän:

Typ av fiske:

Fisket är inriktat på arterna:

Önskad giltighetsperiod:

"Jag intygar att dessa uppgifter är sanna.

Jag känner till, godkänner och åtar mig att följa såväl Demokratiska republiken São Tomé och Príncipes lagstiftning om havsfiske som den tillämpliga internationella lagstiftningen."

Datum

Den sökande

Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att däri inbegripa lin och hampa som odlas för fiberproduktion

(2000/C 56 E/06)

KOM(1999) 576 slutlig — 1999/0236(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 15 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

av följande skäl:

1. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitikerna är att nå de mål som anges i artikel 33 i fördraget, med hänsyn till marknadssituationen.
2. Sektorn för lin och hampa har genomgått stora förändringar sedan rådets förordning (EEG) nr 1308/70 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa⁽¹⁾ trädde i kraft. Utöver den traditionella linodlingen som främst är inriktad på produktion av långa fibrer för textilproduktion odlas nu lin, till en lägre kostnad, som enbart är avsett för produktion av korta fibrer.
3. När det gäller korta linfibrer och hampa är hektarstödet mycket högt i förhållande till produktionskostnaderna och produktens värde, vilket stimulerat viss odling i spekulativt syfte. Arealerna för produktion av korta linfibrer och hampfibrer har ständigt ökat, men varken produktion eller den faktiska efterfrågan på marknaden har ökat i motsvarande grad. De åtgärder som vidtagits för att undvika en sådan utveckling har inte fått önskad effekt, utan har ytterligare komplicerat bestämmelserna på detta område.
4. För att lösa problemen på marknaden för lin och hampa som odlas för fiberproduktion bör det föreskrivas att stödet till de berörda producenterna skall ligga på samma nivå som

stödet till andra konkurrerande jordbruksgrödor. Med hänsyn till detta och för att förenkla gällande lagstiftning bör dessa produkter ingå i det stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor som upprättades genom rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999⁽²⁾. För sådan ekonomisk verksamhet som det anses önskvärt att behålla föreskrivs ett stöd till beredning av lin- och hampstrån i rådets förordning (EG) nr . . ./. . . om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa⁽³⁾.

5. För att garantera en smidig övergång till den stödnivå som fastställts för spannmål och för att lösa de nuvarande problemen i samband med olika stödsystem för spånadslin och oljelin, bör arealersättningen för lin och hampa som odlas för fiberproduktion vara densamma som ersättningen för oljelin, vilken i sin tur måste vara anpassad till ersättningen för spannmål senast regleringsåret 2002/2003.
6. För att minska risken för att målen med förordning (EG) nr 1251/1999 kringgås, bör det fastställas att arealersättning per hektar för lin och hampa som odlas för fiberproduktion endast beviljas under förutsättning att vissa villkor för odlingen följs.
7. När det gäller hampa bör det föreskrivas särskilda åtgärder för att undgå att illegal odling döljer sig bland den odling som kan beviljas arealersättning och därmed stör den gemensamma organisationen av marknaden för denna produkt. Det bör därför föreskrivas att arealersättning endast beviljas för arealer som odlats med hampsorter som ger vissa garantier när det gäller halten av psykotropa ämnen. Likaså bör medlemsstaterna begränsa de arealer som odlas med hampa i varje produktionsområde så att det i hög grad kan kontrolleras att gränsvärdena för psykotropa ämnen följs på de arealer för vilka det ansökts om ersättning. Därför bör det införas ett system med förhandsgodkännande som ser till att de maximala arealer som medlemsstaterna fastställt inte överskrids.
8. För att möjliggöra kontroll av de kvantiteter som berättigar till stöd för beredning av strån enligt förordning (EG) nr . . ./. . . bör det skapas ett samband mellan denna produktion och den areal från vilken den kommer. Det bör därför föreskrivas att producenterna måste ingå ett avtal om försäljning av stråna till godkända beredare som kan lämna vissa garantier.

⁽¹⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan . . . i denna EGT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1251/1999 ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.2 skall ersättas med följande:

"2. Beräkningen i punkt 1 skall göras med hjälp av den genomsnittliga spannmålsavkastningen. Om majs behandlas separat skall emellertid 'majs'-avkastningen användas för majs och avkastningen från 'andra sädesslag än majs' användas för spannmål, oljeväxter, oljelin och för lin och hampa som odlas för fiberproduktion."

2. I artikel 4.3 första stycket skall "För oljelin" ersättas med "För oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion".

3. Följande artikel 5a skall läggas till:

"Artikel 5 a

1. Arealersättning skall betalas för lin som odlas för fiberproduktion på villkor att ett avtal om försäljning av stråna har slutits med godkända förste beredare.

2. Arealersättning för hampa som odlas för fiberproduktion skall betalas på villkor att

— de sorter som odlas inte innehåller mer än 0,2 % tetrahydrocannabinol. För regleringsåret 2000/2001 skall denna gräns emellertid vara 0,3 %,

— det slutits avtal med godkända första beredare om försäljning av hela produktionen till andra ändamål än livsmedel.

3. Medlemsstaterna skall för varje produktionsområde fastställa en maximal areal som berättigar till arealersättning för hampa som odlas för fiberproduktion, på ett sådant sätt att medlemsstaterna kan kontrollera halten av tetrahydrocannabinol på minst 30 % av de arealer för vilka en ansökan om ersättning lämnats in. För att garantera att de fastställda maximala arealerna inte överskrids, skall medlemsstaterna inrätta ett system med förhandsgodkännande av hampodling som begränsar sådden enligt detta system till dessa arealer."

4. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

a) I första stycket skall följande infogas efter sjätte strecksatsen:

— sådana föreskrifter som, för lin som odlas för fiberproduktion, rör försäljningsavtal med godkända förste beredare enligt artikel 5a.1,

— sådana föreskrifter som, för hampa som odlas för fiberproduktion, rör

i) försäljningsavtal med godkända förste beredare enligt artikel 5a.3,

ii) de särskilda kontroller som skall utföras och de metoder som skall användas för att fastställa mängden tetrahydrocannabinol,".

b) Första strecksatsen i andra stycket skall ersättas med följande:

— antingen uppställa vissa villkor för beviljande av ersättning, som användning av

i) särskilt utsäde,

ii) certifierat utsäde när det gäller durumvete och lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

iii) vissa sorter när det gäller oljeväxter, durumvete, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

— eller ge medlemsstaterna möjlighet att uppställa sådana villkor för beviljande av ersättning."

5. I bilaga I skall punkt IV ersättas med följande punkter IV och V:

KN-nummer	Beskrivning
IV. LIN	
ex 1204 00	Linfrö (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Lin, oberett eller rötat, som odlas för fiberproduktion (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. HAMPA	
ex 5302 10 00	Mjukhampa, oberedd eller rötad, som odlas för fiberproduktion (<i>Cannabis sativa</i> L.)

Artikel 2

Enligt artikel 3.6 tredje stycket i förordning (EG) nr 1251/1999 skall medlemsstaterna överlämna eventuella ändringar av regionaliseringsplanerna till kommissionen så att uppgifterna om lin och hampa som odlas för fiberproduktion förs in i dessa senast den 1 maj 2000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2000/2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning (EG) om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion

(2000/C 56 E/07)

KOM(1999) 576 slutlig — 1999/0237(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 15 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

1. För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den åtföljas av införandet av en gemensam jordbrukspolitik. Denna politik bör framförallt innefatta gemensam organisation av marknaderna för olika jordbruksprodukter. En sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.
2. Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att nå de mål som anges i artikel 33 i fördraget. När det gäller lin och hampa som odlas för fiberproduktion bör det, utöver bestämmelserna om arealersättning i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor⁽¹⁾, föreskrivas åtgärder med hänsyn till den inre marknaden som omfattar stöd till förste beredare av lin- och hampstrån.
3. För att säkerställa att lin- och hampstrån verkligen bereds bör stödet endast beviljas på vissa villkor, däribland att den förste beredaren skall vara godkänd och att beredarna åtar sig att ingå avtal om att köpa stråna.
4. För att gemenskapens medel inte skall missbrukas bör det inte beviljas stöd till en förste beredare om det kan konstateras att denne på ett konstlat sätt har uppfyllt de villkor

som krävs för att få stödet och därmed får en förmån som inte är förenlig med målet för stödssystemet för stråberedning.

5. Med hänsyn till de särskilda karaktärsdragen för dels marknaden för långa linfibrer, dels för marknaden för korta linfibrer och hampfibrer bör det fastställas olika stödbelopp för de två fiberkategorierna. För att säkerställa att det totalt beviljas ett stöd som gör det möjligt att behålla den traditionella produktionen av långa linfibrer på villkor som liknar dem som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 4 juli 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa⁽²⁾ bör det stödbelopp som beviljas förste beredaren gradvis öka i takt med att det hektarstöd som producenter beviljas enligt förordning (EG) nr 1251/1999 gradvis minskar och stödet till korta linfibrer bör på sikt upphöra. För korta linfibrer och hampfibrer bör första beredningsföretag beviljas ett stödbelopp som tillåter nya fiberprodukter och de potentiella avsättningsmarknaderna att anpassa sig till varandra under en viss tid.
6. För att undvika bedrägeri i form av ökning av de stödbelopp som beviljas bör medlemsstaterna införa en gräns för dessa i förhållande till de arealer för vilka det slutits ett avtal om köp av strån.
7. För att begränsa de utgifter som uppstår genom tillämpningen av denna förordning bör det införas en stabiliseringsmekanism för varje typ av fiber, dvs. både för långa linfibrer och för korta linfibrer eller hampfibrer. För att bidra till att det produceras rimliga mängder i varje medlemsstat bör det för varje fibertyp fastställas en maximal garanterad kvantitet som fördelas mellan medlemsstaterna i form av nationella garanterade kvantiteter. De nationella garanterade kvantiteterna för korta linfibrer och hampfibrer bör dock vara begränsade till den period som krävs för att nya produkter av dessa skall kunna anpassa sig till marknaden. De nationella garanterade kvantiteterna bör fastställas med hänsyn till de senaste genomsnittsarealerna för spånadslin och hampa, som i förekommande fall anpassas till de faktiska produktionsarealerna multiplicerat med den genomsnittliga fiberavkastningen.
8. Det bör fastställas villkor för överföring mellan de nationella garanterade kvantiteter som tilldelats varje medlemsstat för de båda fiberkvaliteterna så att varje medlemsstat kan justera kvantiteterna i förhållande till skörden. Kvantiteterna överförs enligt en koefficient som säkerställer en oförändrad budgetsituation.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige och genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

9. Producentmedlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att stödssystemet fungerar på ett smidigt sätt. Med hänsyn till den tid som krävs för att bereda all den stråhalm som producerats under regleringsåret bör det dessutom, som en kontrollåtgärd, införas ett system med utbetalning av förskott på stödet.
10. Åtgärderna i ordningen för handel med tredje land bör sammantaget göra det möjligt att avstå från kvantitativa restriktioner och från uttag av avgifter vid gemenskapens yttre gränser. Dessa åtgärder kan emellertid i undantagsfall visa sig otillräckliga. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder skall vara förenliga med de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk (1).
11. För att illegal odling av hampa inte skall störa den gemensamma organisationen av marknaden för hampa som odlas för fiberproduktion, bör det föreskrivas kontroll av import av hampa och hamputsäde för att säkerställa att produkterna i fråga ger vissa garantier i fråga om tetrahydrocannabinolhalt. Import av andra hamprön än sådana som är avsedda för utsäde får ske på villkor att fröna inte kan gro.
12. Allteftersom marknaden för lin och hampa som odlas för fiberproduktion utvecklas skall medlemsstaterna och kommissionen skicka varandra de uppgifter som krävs för tillämpningen av denna förordning.
13. Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning är de förvaltningsåtgärder som föreskrivs i artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (2), bör dessa åtgärder vidtas enligt det förvaltningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 i det beslutet.
14. De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av åtagandena som uppstår till följd av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik (3).
15. Den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa, som fastställs i förordning (EEG) nr 1308/70, har vid ett flertal tillfällen ändrats och överensstämmer

inte längre med de genomgripande förändringar som sektorn har genomgått. Därför bör förordning (EEG) nr 1308/70 upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 619/71 av den 22 mars 1971 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för lin och hampa (4), rådets förordning (EEG) nr 620/71 av den 22 mars 1971 om rambestämmelser för försäljningsavtal för linstrå och hampstrå (5), rådets förordning (EEG) nr 1172/71 av den 3 juni 1971 om allmänna bestämmelser om stöd för privat lagring av lin- och hampfibrer (6), rådets förordning (EEG) nr 1430/82 av den 18 maj 1982 om importrestriktioner för hampa och hamprö och om ändring av förordning (EEG) nr 1308/70 vad avser hampa (7) och rådets förordning (EEG) nr 2059/84 av den 16 juli 1984 om allmänna bestämmelser för importrestriktioner för hampa och hamprö och om ändring av förordning (EEG) nr 619/71 med avseende på hampa (8) som följaktligen grundar sig på förordning (EEG) nr 1308/70 och förordning (EEG) nr 619/71 bör upphöra att gälla och ersättas med de nya bestämmelserna i den här förordningen.

16. Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 1308/70 till det som återges i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa som odlas för fiberproduktion skall omfatta ett system för den inre marknaden och ett system för handel med tredje land. Den skall omfatta följande produkter:

KN-nummer	Beskrivning
5301	Lin, berett eller oberett men inte spunnet; blånor och avfall av lin (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
5302	Mjukhampa (<i>Cannabis sativa</i> L.) oberedd eller beredd men inte spunnen; blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)

(4) EGT L 72, 26.3.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1420/98 (EGT L 19, 28.7.1998, s. 7).

(5) EGT L 72, 26.3.1971, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 713/98 (EGT L 73, 1.4.1995, s. 16).

(6) EGT L 123, 5.6.1971, s. 7.

(7) EGT L 162, 12.6.1982, s. 27. Förordningen senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige samt genom förordning (EG) nr 3290/94.

(8) EGT L 191, 19.7.1984, s. 6. Förordningen senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige samt genom förordning (EG) nr 3290/94.

(1) EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. I denna förordning avses med

a) "jordbrukare": en jordbrukare enligt definitionen i artikel 10 a i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik (1)

b) "godkänd förste beredare": en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken juridisk status sammanslutningen eller dess medlemmar har enligt nationell rätt, som har godkänts av den medlemsstats behöriga myndighet på vars territorium det beredningsföretag är beläget som skall producera linfibrer eller hampfibrer eller bereda andra produkter av hampa som inte är avsedda att användas som livsmedel.

3. Denna förordning skall tillämpas utan att tillämpningen av förordning (EG) nr 1251/1999 påverkas.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 2

1. Det skall införas ett stöd för beredning av linstrån och hampstrån avsedda för fiberproduktion.

Stödet skall beviljas en godkänd förste beredare för den kvantitet fibrer som faktiskt framställts av stråna och för vilken det har ingåtts ett köpavtal med en jordbrukare.

Stöd skall inte beviljas en godkänd förste beredare om det konstateras att denne på ett konstlat sätt har uppfyllt de villkor som krävs för att få stödet och därmed får en förmån som inte är förenlig med målet för detta system.

2. Stödbeloppet för beredningsstödet skall fastställas enligt följande:

a) För långa linfibrer

- 60 EUR/ton för regleringsåret 2000/2001,
- 120 EUR/ton för regleringsåret 2001/2002,
- 180 EUR/ton för regleringsåren 2002/2003, 2003/2004 och 2004/2005,
- 200 EUR/ton från och med regleringsåret 2005/2006.

b) För korta linfibrer och hampfibrer, innehållande högst 5 % orenheter och ved av lin, skall stödbeloppet vara 40 EUR/ton för regleringsåren 2000/2001–2004/2005.

3. De fiberkvantiteter som berättigar till stöd skall begränsas till de arealer för vilka det har ingåtts ett avtal om köp av strån.

Medlemsstaterna skall fastställa de gränser som avses i första stycket så att de överensstämmer med de nationella garanterade kvantiteter som avses i artikel 3.

4. På den godkände förste beredarens begäran skall ett förskott betalas ut för den kvantitet fibrer som framställts.

Artikel 3

1. För långa linfibrer fastställs en maximal garanterad kvantitet på 75 500 ton per regleringsår. Den maximala garanterade kvantiteten skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande (nationell garanterad kvantitet):

- 13 800 ton för Belgien,
- 300 ton för Tyskland,
- 55 800 ton för Frankrike,
- 4 800 ton för Nederländerna,
- 150 ton för Österrike,
- 200 ton för Finland,
- 50 ton vardera för övriga medlemsstater.

2. För korta linfibrer och hampfibrer, innehållande högst 5 % orenheter och ved av lin fastställs en maximal garanterad kvantitet på 119 250 ton per regleringsår. Denna kvantitet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande (nationell garanterad kvantitet):

- 10 350 ton för Belgien,
- 100 ton för Danmark,
- 6 300 ton för Tyskland,
- 18 700 ton för Spanien,
- 61 350 ton för Frankrike,
- 100 ton för Italien,
- 5 550 ton för Nederländerna,
- 1 750 ton för Österrike,
- 650 ton för Portugal,
- 1 000 ton för Finland,
- 1 150 ton för Sverige,
- 12 100 ton för Förenade kungariket,
- 50 ton vardera för övriga medlemstater.

De nationella garanterade kvantiteterna för korta linfibrer och hampfibrer, eventuellt nedsatta enligt punkt 3, skall inte gälla från och med regleringsåret 2005/2006.

(1) EGT L 160, 26.6.1999, s. 113.

3. En medlemsstat får överföra en del av sin nationella garanterade kvantitet enligt punkt 1 till sin nationella garanterade kvantitet enligt punkt 2 och tvärtom.

Vid de överföringar som avses i första stycket skall 1 ton långa fibrer vara lika med 5 ton korta fibrer och hampfibrer.

Stödbeloppen för beredningen skall högst beviljas för de kvantiteter som anges i punkt 1 respektive punkt 2, anpassade enligt de första två styckena i denna punkt.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 4

1. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av mer restriktiva bestämmelser som medlemsstaterna kan ha antagit med beaktande av Fördraget och av de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

2. Vid all import av hampa med ursprung i tredje land skall det utfärdas ett intyg om att följande villkor är uppfyllda:

— oberedd mjukhampa som omfattas av KN-nummer 5302 10 00 och som kommer från tredje land uppfyller de villkor som anges i artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999,

— olika sorters hampfrön avsedda för utsäde som omfattas av KN-nummer 1207 99 10 åtföljs av ett bevis om att tetrahydrocannabinolhalten inte överstiger den som fastställts i artikel 5 a i förordning (EG) nr 1251/1999,

— andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1207 99 91 kan inte gro.

Till gemenskapen importerade produkter enligt första och andra strecksatsen skall kontrolleras för att avgöra om de uppfyller villkoren enligt denna artikel.

Artikel 5

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i en bestämmelse som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull,

— tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 6

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sanno-

likt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

(2) Om den situation som nämns i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder; åtgärderna skall meddelas medlemsstaterna och skall tillämpas omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tre arbetsdagar efter det att beslutet meddelades. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 7

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall artikel 87-89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.1.

Artikel 8

Genomförandebestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2 i denna förordning. Bestämmelserna skall särskilt gälla

— villkoren för godkännande av förste beredare, varvid beredare av produkter av hampa som är avsedda att användas som livsmedel utesluts,

— villkoren för en godkänd förste beredare när det gäller avtalen om köp av strån,

— kriterierna för dels långa linfibrer, dels korta linfibrer och hampfibrer, innehållande högst 5 % orenheter och ved,

- villkoren för att bevilja stöd och förskott,
- villkoren för att fastställa de gränser som avses i artikel 2.3,
- villkoren för överföring mellan de nationella garanterade kvantiteter som avses i artikel 3.3.

Bestämmelserna får även gälla alla kontroller som är nödvändiga för att skydda gemenskapens finansiella intressen mot bedrägeri och andra oegentligheter.

Artikel 9

1. En förvaltningskommitté för lin och hampa (nedan kallad kommittén) skall inrättas.
2. Om det hänvisas till denna punkt skall det förvaltningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den period som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

Artikel 10

Förordning (EG) nr 1258/1999 och de bestämmelser som har fastställts för dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTLIGA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Förordningarna (EEG) nr 1308/70, (EEG) nr 619/71, (EEG) nr 620/71, (EEG) nr 1172/71, (EEG) nr 1430/82 och (EEG) nr 2059/84 skall upphöra att gälla.

Artikel 12

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 9.2 besluta om

- de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 1308/70 och (EEG) nr 619/71 till dem som införs genom denna förordning,
- de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen motiverade får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2000.

Förordning (EEG) nr 1308/70 och förordning (EG) nr 619/71 skall fortsätta att tillämpas när det gäller regleringsåren 1998/1999 och 1999/2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om att anta ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (Altener) (1998–2002)

Med ändring av kommissionens förslag enligt artikel 250.2 i EG-fördraget

(2000/C 56 E/08)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 560 slutlig — 97/0370(COD)

(Framlagt av kommissionen den 5 november 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. I artikel 174 i fördraget anges det att ett av målen för gemenskapens verksamhet skall vara att säkerställa att naturresurserna utnyttjas varsamt och rationellt.
2. I artikel 152 i fördraget anges det att hälsoskyddskraven skall ingå som ett led i gemenskapens övriga politik. Altener-programmet som fastställs i detta beslut bidrar till hälsoskyddet.
3. Vid sitt sammanträde den 29 oktober 1990 fastställde rådet målet att före år 2000 stabilisera de totala koldioxidutsläppen på 1990 års nivå i hela gemenskapen.
4. Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar innehåller ytterligare åtaganden för gemenskapen och dess medlemsstater att minska utsläppen av växthusgaser, inbegripet det åtagande som gemenskapen har gjort och som innebär att utsläppen av växthusgaser skall minska med 8 % jämfört med 1990 års nivå under perioden 2008–2012.
5. Genom rådets beslut 93/389/EEG ⁽⁴⁾ har en övervakningsmekanism för utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser i gemenskapen inrättats.

⁽¹⁾ EGT C 214, 10.7.1998, s. 44.

⁽²⁾ EGT C 315, 13.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 11 mars 1999 (EGT C 175, 21.6.1999, s. 262), rådets gemensamma ståndpunkt av den 28 juni 1999 (EGT C 243, 27.8.1999, s. 47) och Europaparlamentets beslut av den (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 167, 9.7.1993, s. 31.

6. Koldioxidutsläppen från energiförbrukningen i gemenskapen kommer sannolikt att öka med ungefär 3 % mellan 1995 och 2000 med normal ekonomisk tillväxt. Mot bakgrund av det ovan nämnda Kyoto-åtagandet är det nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder. Åtgärder som verkligen skulle bidra till att ovan nämnda mål uppnås omfattar en mycket intensivare användning av förnybara energikällor och en effektiv energianvändning.

7. Vid sitt sammanträde den 25–26 juni 1996 noterade rådet att den mellanstatliga gruppen för klimatförändringar (SAR IPCC) under förhandlingarna om ett protokoll om Berlinmandatet i sin andra utvärderingsrapport klart och tydligt kommit fram till att människan har en påvisbar inverkan på globala klimatförändringar och betonat det brådskande behovet av så omfattande åtgärder som möjligt, rådet noterade att det fanns avsevärda möjligheter till "no regrets"-lösningar och uppmanade kommissionen att fastställa vilka åtgärder som måste vidtas på gemenskapsnivå.

8. Genom grönboken av den 11 januari 1995 och vitboken av den 13 december 1995 meddelade kommissionen Europaparlamentet och rådet sin syn på den framtida energipolitiken i gemenskapen och på vilken roll de förnybara energikällor bör spela.

9. I sin resolution av den 4 juli 1996 om en handlingsplan för gemenskapen avseende förnybara energikällor ⁽⁵⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att genomföra en handlingsplan för gemenskapen i syfte att främja förnybara energikällor.

10. I sin resolution av den 14 november 1996 ⁽⁶⁾ om kommissionens vitbok om en energipolitik för Europeiska unionen uppmanade Europaparlamentet kommissionen att inrätta ett program för ekonomiskt stöd avsett att främja hållbar energi.

11. Genom grönboken av den 20 november 1996 och vitboken av den 26 november 1997 med titeln "Energi för framtiden – Förnybara energikällor" påbörjade kommissionen ett förfarande för utveckling och ytterligare genomförande av en gemenskapsstrategi och en handlingsplan för förnybara energikällor. Dessa finns, tillsammans med en "Startkampanj", i dess vitbok.

⁽⁵⁾ EGT C 211, 22.7.1996, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT C 362, 2.12.1996, s. 279.

12. I sin resolution av den 15 maj 1997 ⁽¹⁾ om grönboken "Energi för framtiden – förnybara energikällor", uppmanade Europaparlamentet kommissionen att så snart som möjligt anta ett förstärkt Altener II-program; i den ovannämnda resolutionen uppmanade Europaparlamentet kommissionen att överväga en samordning av politiken och initiativen på området för förnybara energikällor och energieffektivitet, för att utveckla möjliga existerande synergieffekter och om möjligt att undvika dubbelarbete. I sin resolution av den 18 juni 1998 ⁽²⁾ om kommissionens meddelande "Energi för framtiden: förnybara energikällor – vitbok för en gemenskapsstrategi och handlingsplan" begärde parlamentet en klar ökning av de finansiella medlen till Altener-programmet inom ramprogrammet för energi.
13. Enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽³⁾ ges medlemsstaterna möjlighet att främja att el från förnybara energikällor tränger in på elmarknaden genom att prioritera dessa energikällor.
14. I artikel 158 i fördraget anges det att gemenskapen skall utveckla och fullfölja sin verksamhet för att stärka sin ekonomiska och sociala sammanhållning, och att den särskilt skall sträva efter att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. Denna verksamhet omfattar bland annat energisektorn.
15. Genom sina beslut 93/500/EEG ⁽⁴⁾ och beslut 98/352/EG ⁽⁵⁾ antog rådet ett gemenskapsprogram, kallat Altener för främjande av förnybara energikällor, med målet att minska koldioxidutsläppen genom att öka de förnybara energikällornas marknadsandel och deras bidrag till den totala produktionen av primärenergi i gemenskapen.
16. Gemenskapen har bekräftat att Altener-programmet är ett viktigt led i gemenskapens strategi för att minska koldioxidutsläppen.
17. Det bör skapas möjlighet för ett särskilt program för att främja förnybara energikällor inom ramen för det fleråriga ramprogrammet för åtgärder inom energisektorn (1998–2002) som antogs av rådet genom beslut 1999/21/EG, Euratom ⁽⁶⁾. Detta särskilda program skulle då ersätta motsvarande instrument som för närvarande är i kraft.
18. Vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr 182/1999/EG av den 22 december 1998 om femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002) ⁽⁷⁾ ägnas, genom rådets beslut av den 25 januari 1999 om att antaga ett särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om energi, miljö och hållbar utveckling (1998–2002) ⁽⁸⁾, särskild uppmärksamhet åt effektiv och förnybar energiteknik. Altener-programmet är ett instrument som kompletterar det programmet.
19. Altener-programmet förändrar inte de nationella projekten eller systemen för främjande av förnybara energikällor. Dess syfte är att tillföra en gemenskapsaspekt som innebär ett mervärde.
20. Förnybara energikällor är en viktig energikälla för Europeiska unionen med betydande kommersiella möjligheter. Utvecklingen av dem bör därför stödjas med hjälp av en särskild strategi och riktade åtgärder för att göra dem både livskraftiga och konkurrenskraftiga och på så sätt skapa en gynnsam investeringsmiljö.
21. Den ökade användningen av förnybara energikällor kommer att ha en gynnsam effekt både på miljön och på energiförsörjningstryggheten. Den fria och storskaliga utvecklingen av förnybara energikällor kommer att göra det möjligt att fullt ut utnyttja deras ekonomiska potential och deras potential när det gäller sysselsättning. En hög grad av internationellt samarbete är önskvärd för att uppnå bästa möjliga resultat.
22. Ett förstärkt Altener-program utgör ett väsentligt instrument för utvecklingen av de förnybara energikällornas möjligheter. Förnybara energikällor bör svara för en rimlig del av den interna energimarknaden i Europa.
23. För att säkerställa att gemenskapens strategi och handlingsplan för förnybara energikällor genomförs på ett riktigt sätt fram till år 2010 behöver kommissionen lämpliga mekanismer för övervakning och utvärdering av de olika initiativen.
24. Syftet med de riktade insatser som avses i artikel 2 d i detta beslut är att underlätta och påskynda investeringar i ny driftskapacitet för produktion av energi från förnybara källor genom finansiellt stöd, särskilt till små och medelstora företag, för att minska kringkostnader och underhållskostnader för projekt för förnybara energikällor och därigenom övervinna de icke-tekniska hindren. Dessa åtgärder främjar

⁽¹⁾ EGT C 167, 2.6.1997, s. 160.

⁽²⁾ EGT C 210, 6.7.1998, s. 215.

⁽³⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 235, 18.9.1993, s. 41.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 53.

⁽⁶⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 26, 1.2.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 58.

- bland annat tillgång till specialiserad rådgivning, analys av marknadsutsikter, projektlokalisering, ansökan om bygglov och driftstillstånd, initiativ från små och medelstora företag till investeringar i förnybara energikällor, upprättande av finansieringsplaner, förberedelse inför anbudsinfordran, utbildning av driftspersonal samt ibruktagande av anläggningar.
25. De riktade åtgärderna avser genomförandet av projekt inom områdena biomassa, inbegripet energigrödor, ved, restprodukter från skogs- och jordbruk, icke återvinningsbart avfall från tätorter, flytande biobränslen och biogas, och inom områdena solenergisystem för såväl värme som el, passiva och aktiva solvärmesystem i byggnader, småskaliga (mindre än 10 MW) vattenkraftprojekt, vågenergi, vindkraft och geotermisk energi.
26. Utvecklingen av förnybara energikällor kan bidra till att skapa ett konkurrenskraftigt energisystem för hela Europa och utveckla en europeisk industri för förnybara energikällor med betydande möjligheter för export av teknik och kunskaper och för investeringar till tredje land, med deltagande av gemenskapen i ramen för samarbetsprogram.
27. Det är politiskt och ekonomiskt önskvärt att öppna Altener-programmet för de associerade länderna i Central- och Östeuropa, i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Köpenhamn den 21–22 juni 1993, som har bekräftats genom senare Europeiska råd, och i enlighet med vad som anges i kommissionens meddelande i denna fråga i maj 1994. Det bör också vara öppet för Cypern.
28. Eftersom de förberedande åtgärderna för implementeringen av den föreliggande rättsakten består av förvaltningsåtgärder i enlighet med artikel 2 av rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999, som fastställer det förfarande som avser utövandet av kommissionens ⁽¹⁾ befogenheter att genomföra, borde dessa åtgärder antas enligt den förvaltningsprocedur som förutses i artikel 4 av beslutet.
29. För att säkerställa att gemenskapsstödet används på ett effektivt sätt och att dubbelarbete undviks kommer kommissionen att säkerställa att projekten blir föremål för en grundlig förhandsbedömning. Den kommer systematiskt att övervaka och utvärdera de understödda projektens framsteg och resultat.
30. I detta beslut fastställs en finansieringsram som bör utgöra den särskilda referensen, i den mening som avses i punkt 1 i Europaparlamentets, rådets och kommissionens förklaring av den 6 mars 1995 ⁽²⁾, för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet. Hänsyn bör tas till att en ny budgetplan kommer att förhandlas fram under Altener-programmets löptid.
31. Detta beslut ersätter rådets beslut nr 98/352/EG som följaktligen bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Inom det fleråriga ramprogrammet för åtgärder inom energisektorn skall gemenskapen under perioden 1998–2002 genomföra ett särskilt program för att främja förnybara energikällor och stödja genomförandet av gemenskapens strategi och handlingsplan för förnybara energikällor fram till år 2010 (nedan kallat Altener-programmet).

Förutom de prioriterade mål som anges i artikel 1.2 i rådets beslut 1999/21/EG, Euratom, skall Altener-programmet ha följande mål:

- a) Hjälpa till att skapa de förhållanden som krävs för att genomföra gemenskapen, strategi och handlingsplan och för att lansera startkampanjen i enlighet med kommissionens vitbok av den 26 november 1997 med titeln "Energi för framtiden: förnybara energikällor", i synnerhet vad gäller rättsliga, socioekonomiska och administrativa förhållanden, inklusive nya marknadsinstrument och mekanismer.
- b) Uppmuntra privata och offentliga investeringar i produktion och användning av energi från förnybara källor.

Dessa två särskilda mål skall bidra till att — som ett komplement till medlemsstaternas mål — uppnå följande övergripande mål och prioriteringar för gemenskapen: begränsning av koldioxidutsläppen, ökning av de förnybara energikällornas andel för att nå det vägledande målet på 12 % i bruttoenergikonsumtionen i gemenskapen år 2010, minskat beroende av energiimport, energiförsörjningstrygghet, främjande av sysselsättning, ekonomisk utveckling, ekonomisk och social sammanhållning samt lokal och regional utveckling, inbegripet stärkande av de ekonomiska möjligheterna i avlägsna områden och randområden.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 4.

2. Gemenskapens finansiella stöd skall beviljas inom ramen för Altener-programmet för insatser och åtgärder som uppfyller de mål som anges i punkt 1 a och b.

3. Finansieringsramen för att genomföra Altener-programmet skall uppgå till 81,1 miljoner EUR. Av detta belopp skall 29,6 miljoner EUR avsättas för perioden 1998–1999.

Finansieringsramen för perioden 2000–2002 skall vara 51,5 miljoner EUR. Detta belopp skall revideras om det inte är förenligt med budgetplanen för den perioden.

De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 2

Följande insatser och åtgärder som avser förnybara energikällor skall finansieras inom ramen för Altener-programmet:

a) Undersökningar och andra insatser i syfte att genomföra och komplettera gemenskapens och medlemsstaternas övriga åtgärder för att utveckla de förnybara energikällornas möjligheter. Detta inbegriper bland annat utveckling av sektors- och marknadsstrategier, utveckling av normer och certifiering, underlättande av gemensamma upphandlingar, analyser, baserade på projekt, i vilka jämförelser görs mellan den miljöpåverkan och den långsiktiga kostnads/nyttoutvecklingen som följer av att traditionella energikällor respektive förnybara energikällor används, analys av vilka rättsliga, socioekonomiska och administrativa förhållanden, inbegripet analys av en eventuell användning av ekonomiska åtgärder och/eller skatteincitament, som är mer gynnsamma för den förnybara energins inträngande på marknaden, utarbetande av lämplig lagstiftning för att främja en gynnsam investeringsmiljö och av bättre metoder som gör det möjligt att bedöma kostnader och nytta som inte avspeglas i marknadspriset.

b) Pilotinsatser av intresse för gemenskapen i syfte att skapa eller bygga ut strukturer och instrument för att utveckla förnybara energikällor inom

— lokal och regional planering,

— redskap för planering, konstruktion och utvärdering,

— nya finansprodukter och marknadsinstrument.

c) Åtgärder som syftar till att utveckla informations- och utbildningsstrukturerna; åtgärder för att uppmuntra utbyte av erfarenheter och kunskaper som syftar till att förbättra samordningen mellan verksamhet på internationell nivå, gemenskapsnivå samt nationell, regional och lokal nivå; skapande

av ett centraliserat system för att samla in, prioritera och sprida information och kunskaper om förnybara energikällor.

d) Riktade insatser för att underlätta den förnybara energikällornas inträngande på marknaden och relevant kunskaper för att underlätta övergången från demonstrationsfasen till saluföring och för att uppmuntra investeringar genom rådgivande stöd vid utarbetandet och framläggandet av projekt samt vid genomförandet av dem.

e) Övervaknings- och utvärderingsinsatser med följande mål:

— Övervakning av genomförandet av gemenskapens strategi och handlingsplan för utveckling av förnybara energikällor.

— Stöd till initiativ som tas i samband med genomförandet av handlingsplanen, särskilt i syfte att främja en bättre samordning och större samverkan mellan insatserna, inbegripet all verksamhet som finansieras av gemenskapen och av andra finansieringsorgan, till exempel Europeiska investeringsbanken.

— Övervakning av de framsteg som görs av gemenskapen och yttranden om de framsteg som görs i medlemsstaterna när det gäller utvecklingen av förnybara energikällor.

— Utvärdering av inverkan och kostnadseffektivitet hos de insatser och åtgärder som vidtas inom ramen för Altener-programmet. I denna utvärdering skall hänsyn också tas till miljöaspekter och sociala aspekter, däribland samsättnings effekter.

Artikel 3

1. Gemenskapen skall stå för alla kostnader för de insatser och åtgärder som avses i artikel 2 a, c och e. Om något annat organ än kommissionen föreslår en åtgärd som avses i punkt c får gemenskapens bidrag till finansieringen inte överstiga 50 % av den totala kostnaden för åtgärden; återstoden kan täckas med antingen offentliga eller privata medel eller en kombination av båda.

2. Gemenskapens bidrag till finansieringen i enlighet med Altener-programmet av de insatser och åtgärder som avses i artikel 2 b får inte överstiga 50 % av de totala kostnaderna; återstoden kan täckas med antingen offentliga eller privata medel eller en kombination av båda.

3. Gemenskapens bidrag till finansieringen i enlighet med Altener-programmet av de insatser och åtgärder som avses i artikel 2 d skall fastställas årligen för var och en av de riktade insatserna i enlighet med artikel 4.2.

Artikel 4

1. Kommissionen skall ansvara för Altener-programmets ekonomiska och praktiska genomförande.

Kommissionen skall även säkerställa att insatserna inom ramen för Altener-programmet blir föremål för förhandsbedömning, övervakning och efterföljande utvärdering, vilket vid projektets avslutande skall innebära en bedömning av effekterna och genomförande samt av om de ursprungliga målen har uppnåtts.

Kommissionen skall säkerställa att de utvalda mottagarna minst varje halvår förelägger kommissionen en rapport, eller, när det gäller projekt som varar mindre än ett år, efter halva tiden, och under alla förhållanden vid avslutandet.

Kommissionen skall hålla den kommitté som avses i artikel 5 underrättad om hur projekten utvecklas.

2. De villkor och riktlinjer som gäller för stödet för de insatser och åtgärder som avses i artikel 2 skall fastställas årligen med beaktande av

- a) de prioriteringar som gemenskapen och medlemsstaterna fastställer i sina respektive program för främjande av förnybara energikällor,
- b) kriterier för de förnybara energikällornas kostnadseffektivitet och utvecklingsmöjligheter samt deras inverkan på sysselsättningen och miljön, i synnerhet minskningen av koldioxidutsläppen, och
- c) när det gäller de insatser som avses i artikel 2 d, den relativa kostnaden för stödet, den långsiktiga kommersiella livskraften, den förväntade nya produktionskapaciteten och omfattningen av de mellanregionala och/eller gränsöverskridande fördelarna,
- d) principerna i artikel 87 i fördraget och de relevanta gemenskapsriktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd.

Den kommitté som anges i artikel 5 skall biträda kommissionen med att fastställa dessa villkor och riktlinjer.

Artikel 5

1. Den kommitté som avses i artikel 4 i rådets beslut 1999/21/EG, Euratom, skall biträda kommissionen vid genomförandet av Altener-programmet.

2. Om hänvisning till föreliggande paragraf uppstår då gäller det förvaltningsförfarande som förutses i artikel 4 av rådets beslut 1999/468/EG, [utan att det ska inverka menligt på bestämmelser som finns i artikel 4 av detta beslut].

3. Den period som förutses i artikel 4, paragraf 3 av rådets beslut 1999/468/EG fastställs till inte mer än tre månader.

Artikel 6

Granskningen samt den interna och externa bedömningen av genomförandet av Altener-programmet skall utföras i enlighet med bestämmelserna i artikel 5 i rådets beslut 1999/21/EG, Euratom.

Artikel 7

Altener-programmet skall vara öppet för deltagande av de associerade länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor, inbegripet finansiella bestämmelser, som anges i tilläggsprotokollen till associeringsavtalen, eller i själva associeringsavtalen, beträffande deltagande i gemenskapsprogram.

Altener-programmet skall också vara öppet för deltagande av Cypern på grundval av tilläggsanslag enligt samma regler som de som gäller för Efta-/EES-länderna, i enlighet med förfaranden som skall överenskommas med det landet.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

Rådets beslut 98/352/EG skall upphävas.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om ekonomiskt bidrag från gemenskapen till utgifter som medlemsstaterna godkänt för insamling av uppgifter samt till finansiering av studier och pilotprojekt till stöd för den gemensamma fiskeripolitiken

(2000/C 56 E/09)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 551 slutlig — 1999/0224(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 3 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

och av följande skäl:

1. Det är nödvändigt att i enlighet med artikel 16 i rådets förordning (EG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/95 ⁽²⁾ regelbundet utvärdera situationen för fiskeresurserna samt de ekonomiska följderna av denna situation.
2. Genom rådets förordning (EG) nr . . ./1999 av den . . . 1999 fastställs, med stöd av den gemensamma fiskeripolitiken, en gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter.
3. Genom att garantera att uppgifter samlas in uppfyller medlemsstaterna ett åtagande av intresse för gemenskapen, under förutsättning att dessa uppgifter bidrar till en bättre förvaltning av de gemensamma resurserna. Om medlemsstaterna ser till att programmen genomförs bör de följaktligen kunna dra nytta av ett bidrag från gemenskapen för vissa kostnader i samband med insamling och förvaltning av uppgifter till stöd för den gemensamma fiskeripolitiken.
4. De insatser som gemenskapen, genom en årlig förslagsinfordran inom ramen för nyskapande åtgärder enligt FFU, gör till stöd för insamling av de uppgifter som krävs för att driva den gemensamma fiskeripolitiken har stabiliserats och därför bör dessa insatser konsolideras på flerårig basis inom ramen för rubrik 3 i budgetplanen.
5. De metoder som används för att samla in och behandla grundläggande fiskeriuppgifter bör jämföras. Metoderna bör förbättras och kvaliteten på de resultat som erhållits bör analyseras och utvärderas regelbundet.

6. Det är lämpligt att ge ekonomiskt stöd för undersökningar av möjligheten och nyttan av att utöka det område som täcks av gemenskapsramen för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter.

7. Särskilt när det gäller ekonomiska och bioekonomiska analyser bör de pilotprojekt och studier som är nödvändiga för att utveckla den gemensamma fiskeripolitiken kunna stödja sig på arbeten som rör undanröjande och förhindrande av överkapacitet, samt förhållandet mellan fiske, vattenbruk och utvecklingen i fråga om ekosystemen i vattenmiljö.

8. Det bör garanteras att de åtgärder som finansieras enligt detta beslut kan genomföras på lämpligt sätt.

9. Det är lämpligt att närmare ange bestämmelserna för de beräknade utgifternas stödberättigande, det ekonomiska bidraget från gemenskapen samt finansieringsvillkoren för gemenskapens bidrag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen får ge ekonomiskt stöd för de åtgärder och enligt de villkor som föreskrivs i denna förordning.

2. De åtgärder för vilka ekonomiskt stöd föreskrivs skall ingå i gemenskapens vägledande ekonomiska programplanering för perioden 2000–2005. De årliga anslagen skall godkännas av den budgetansvariga myndigheten inom budgetplanens ramar.

AVDELNING I

UTGIFTER SOM VERKSTÄLLTS ENLIGT GEMENSKAPSRAMEN FÖR INSAMLING OCH FÖRVALTNING AV GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER

Artikel 2

1. Den typ av uppgifter för vilka regelbunden insamling föreskrivs enligt artikel 1 i förordning (EG) nr . . ./1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter) skall omfattas av denna avdelning.

2. Gemenskapens bidrag skall gälla stödberättigande utgifter som verkställts av medlemsstaterna mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2005. Endast sådana utgifter som avses i bilagan skall betraktas som stödberättigande.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992.

⁽²⁾ EGT L 164, 9.6.1998, s. 1.

Artikel 3

Det ekonomiska bidraget från gemenskapen skall begränsas till följande:

- 50 % av kostnaderna för offentliga stödberättigande utgifter som verkställts för de gemenskapens minimiprogram som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande utgifter),
- 35 % av kostnaderna för offentliga stödberättigande extra utgifter som verkställts för de utökade gemenskapsprogram som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter). Bidrag till åtgärder som rör det utökade gemenskapsprogrammet får endast beviljas under förutsättning att medlemsstaten fullt ut följer bestämmelserna rörande gemenskapens minimiprogram och att inte samtliga de årliga anslag från gemenskapen som är tillgängliga enligt detta beslut har använts för det ekonomiska bidraget till gemenskapens minimiprogram.

Artikel 4

1. De medlemsstater som önskar erhålla ekonomiskt bidrag skall senast den 31 maj år 2000 för kommissionen lägga fram

— ett nationellt program i enlighet med vad som anges i artikel 6 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter),

— en prognos över de årliga utgifter för den period som avses i artikel 2.2 för vilka man önskar ekonomiskt bidrag från gemenskapen.

2. Före den 31 maj varje år från och med år 2001 skall varje medlemsstat till kommissionen lämna

— en ekonomisk rapport, i vilken det görs en jämförelse mellan förväntade och faktiska utgifter för föregående kalenderår,

— om nödvändigt en uppdatering för innevarande och kommande år av det nationella program som fastställts enligt artikel 6.2 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter).

3. Kommissionen skall årligen och på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnar in besluta om följande:

a) Möjligheten att godkänna de planerade utgifterna.

b) Storleken på bidraget från gemenskapen.

4. De beslut om beviljande av ett ekonomiskt bidrag som fattas av kommissionen skall motsvara verkställande av utgifter som godkänts enligt budgeten.

Artikel 5

1. Det bidrag som beviljas en medlemsstat för varje år ett program tillämpas skall betalas ut i följande två delar:

a) 50 % när bidragsansökan har godkänts.

b) Resterande del efter det att de årliga ansökningarna om ersättning för medlemsstatens utgifter lämnats in till kommissionen och efter det att kommissionen godkänt den ekonomiska rapport som avses i artikel 4.2 och den tekniska rapport som avses i punkt 2.

2. Senast den 31 maj som följer på varje år som programmet tillämpas skall medlemsstaterna lämna in

— en årlig verksamhetsrapport där de anger i vilken mån de mål som fastställdes vid upprättandet av gemenskapens minimiprogram och utökade program har uppnåtts,

— ansökningar om ersättning för utgifter de haft under föregående kalenderår, med dithörande verifikationer.

3. När de lämnar in en ansökan om ersättning för utgifter skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att kontrollera och intyga

— att verksamheten och utgifterna enligt det kommissionsbeslut som avses i artikel 4.3 överensstämmer med det program som kommissionen har godkänt,

— att de villkor som fastställs i denna förordning, särskilt i bilagan, är uppfyllda,

— att lagstiftningen om offentlig upphandling följs vid tilldelningen av kontrakt.

Artikel 6

1. Kommissionens företrädare får bland annat genom enkäter göra kontroller på plats av de åtgärder som finansieras genom detta beslut, samt studera de system och åtgärder för kontroll som införts av de nationella myndigheterna för att förhindra och bestraffa oriktigheter samt, om så krävs, för att återvinna medel som förlorats till följd av oriktigheter.

2. Kommissionen får göra alla kontroller den anser vara nödvändiga för att garantera att villkoren uppfylls och att de uppgifter genomförs som åläggs medlemsstaterna genom detta beslut, vilka också skall bistå de företrädare som kommissionen utsett för detta ändamål.

Artikel 7

1. I den rapport som kommissionen enligt artikel 9.2 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter) skall upprätta till den 31 december 2002 skall det göras en analys av förhållandet kostnad – effektivitet för det utförda arbetet.

2. På grundval av denna rapport skall kommissionen undersöka om det är lämpligt att ändra detta beslut, eller att tillämpa det på ett bättre sätt.

AVDELNING II

STUDIER OCH PILOTPROJEKT

Artikel 8

1. Kommissionen får genomföra studier och pilotprojekt.
2. Följande områden skall omfattas:
 - a) Metodologiska studier och projekt för att optimera och standardisera rutinerna för insamling och förvaltning av de uppgifter som definieras genom artikel 1 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter).
 - b) Utredningsprojekten för insamling av uppgifter rörande de områden som definieras i artikel 9.3 i förordning (EG) nr .../1999 (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter).
 - c) Ekonomiska och bioekonomiska analyser och simuleringar knutna till de beslut som avses inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken samt för utvärderingen och effekterna av denna.
 - d) Analys av förhållandet mellan fångstkapacitet, fiskeansträngning och dödligheten per fiske.
 - e) Förbättrad kontroll av tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt när det gäller förhållandet kostnad – effektivitet.
 - f) Utvärdering och hantering av förhållandet mellan fiske- och vattenbruksverksamhet och de akvatiska ekosystemen.
3. Denna förordning skall inte omfatta åtgärder som
 - a) är stödberättigande enligt det femte ramprogrammet för forskning,
 - b) omfattas av avdelning I i detta beslut,
 - c) omfattas av artiklarna 21 och 22 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾.

4. Kommissionen skall årligen offentliggöra förteckningen över de frågor som skall prioriteras för dessa åtgärder.

5. Det ekonomiska bidraget från gemenskapen till dessa åtgärder skall begränsas enligt följande:

a) För sådana åtgärder som inleds till följd av en förslagsinfordran får kommissionen bevilja ett ekonomiskt stöd som täcker högst 50 % av de totala kostnaderna. Universitets- och forskningsorgan som på grund av nationella bestämmelser måste kontera efter marginalkostnader har möjlighet att lägga fram förslag som kan täcka upp till 100 % av de marginalkostnader som angivits för projektet.

b) Till 100 % av de utgifter som verkställts för åtgärder som inlett efter andra förfaranden än förslagsinfordran.

6. Finansieringen av studier och pilotprojekt som genomförs enligt punkt 2 c–2 f får inte överstiga (15 %) av de årliga anslag som godkänts för åtgärder som finansieras enligt detta beslut.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 9

Under den period som avses i artikel 2.2 får, på kommissionens initiativ, även följande kostnader och utgifter finansieras:

1. Utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är till gemensamt gagn för kommissionen och dem som omfattas av åtgärden, men som inte ingår i den offentliga sektorns normala ansvarsområde, utan är knutna till identifiering, förberedelse, förvaltning, övervakning, revision och kontroll av de program och projekt som avses i avdelningarna I och II i denna förordning.

2. Kostnader i samband med spridning av de resultat som erhållits genom de program, projekt och studier som avses i avdelningarna I och II i denna förordning.

Artikel 10

Detta beslut träder i kraft den (dag förordning (EG) nr .../1999 träder ikraft) (gemenskapsram för insamling och förvaltning av grundläggande uppgifter).

Artikel 11

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

BILAGA I

UTGIFTER SOM ÄR GODKÄNDA ENLIGT GEMENSKAPSPROGRAMMEN

Utan att det påverkar villkoren i punkt 4 i denna bilaga skall de stödberättigande utgifterna endast omfatta för arbetet nödvändiga kostnader som bidragsmottagaren och deltagarna faktiskt stått för mellan det datum då projektet verkligen inleddes och det datum då det avslutades. Stödberättigande utgifter får, helt eller delvis, omfatta nedanstående utgiftskategorier:

- Personalkostnader.
- Resekostnader.
- Inventarier.
- Förbrukningsmaterial.
- Datakostnader.
- Andra utgifter i enlighet med punkt 6 i denna bilaga.

1. Personalkostnader

- 1.1 Personalkostnaderna skall motsvara den tid som den personal som uteslutande arbetar med vetenskapliga och tekniska frågor faktiskt arbetat med projektet.
- 1.2 Personalkostnaderna skall tas upp med hänsyn till den arbetstid som faktiskt utnyttjats för projektet och skall beräknas med hänsyn till
 - faktiska kostnader för arbetskraft (löner, sociala avgifter, sjukförsäkrings- och pensionsavgifter) eller
 - de genomsnittliga kostnaderna för arbetskraft enligt den metod som den berörde bidragsmottagaren eller deltagaren normalt använder, under förutsättning att detta genomsnitt inte väsentligt skiljer sig från de faktiska arbetskraftskostnaderna.
- 1.3 All den tid som personalen ägnat programmet och som tagits upp skall finnas upptagen i register (tidskort) och skall minst en gång i månaden godkännas av den programansvarige eller en annan behörig tjänsteman som arbetar med programmet.

2. Resekostnader

- 2.1 Resekostnaderna skall tas upp i enlighet med bidragsmottagarens eller deltagarnas interna bestämmelser. För resor utanför gemenskapen krävs dock ett förhandsgodkännande av kommissionen.

3. Inventarier

- 3.1 Utgifter för inventarier skall härröra från produkter som har köpts eller producerats efter det att programmet inletts eller under de sex närmast föregående månaderna och
 - som har en beräknad livslängd som inte understiger programtiden,
 - som förekommer i samordnarens eller den berörde deltagarens inventarieförteckning,
 - som enligt den berörde stödmottagarens eller deltagarens räkenskapsmetoder, regler eller principer betraktas som tillgång.
- 3.2 För beräkning av dessa stödberättigande utgifter skall inventarierna ha en beräknad livslängd på 36 månader när det rör sig om datautrustning vars värde inte överstiger 10 000 euro och på 60 månader när det gäller annan utrustning. Det tillåtna beloppet är avhängigt den livslängd som utrustningen beräknas ha i förhållande till programtiden, under förutsättning att den period som beloppet beräknats för inleds antingen samma datum som programmet inleddes eller det datum då utrustningen köptes in, om detta datum inträffar efter det att programmet inletts, samt att denna perioden upphör samma datum som programmet slutar löpa. Det är också lämpligt att ta hänsyn till i hur stor utsträckning utrustningen används under denna period.
- 3.3 För varje inköp av inventarier skall en bestyrkt kopia av fakturan bifogas förteckningen över utgifter och inkomster samt översändas till kommissionen.

4. Förbrukningsmaterial

- 4.1 Utgifterna för förbrukningsmaterial omfattar inköp, produktion, reparation och användning av alla materiella tillgångar eller all utrustning som
- har en beräknad livslängd som understiger den tid som arbetet med programmet pågår och
 - som inte ingår i den berörde stödmottagarens eller deltagarens inventarieförteckning eller
 - som enligt den berörde stödmottagarens eller deltagarens räkenskapsmetoder, regler eller principer inte kan betraktas som tillgång.

5. Datakostnader

- 5.1 Utgifter i samband med att programvara för förvaltning samt konsultation av databaser skapas och installeras för medlemsstaternas räkning.

6. Extern hjälp/Entreprenad och/eller andra utgifter

- 6.1 Entreprenad/extern hjälp (tjänst eller tjänsteresor av vanligt slag – ej nyskapande – som tillhandahålls stödmottagare eller partner som inte själv kan garantera detta) eller andra typer av extra eller oförutsedda utgifter som inte ingår i någon av ovannämnda kategorier får endast täckas av programmet om kommissionen gett tillstånd på förhand.
- 6.2 Under förutsättning att kommissionen har gett ett skriftligt godkännande får länder utanför Europeiska unionen delta som underleverantör i ett nationellt program om det visar sig att ett sådant deltagande är nödvändigt eller gynnsamt för gemenskapsprogrammen.

7. Icke godkända poster

- 7.1 Följande utgifter skall ej betraktas som stödberättigande och ersättning för dessa får varken direkt eller indirekt begäras från kommissionen:
- Vinstmarginaler.
 - Överdrivet höga kostnader.
 - Kostnader för distribution, marknadsföring och reklam som syftar till att främja produkter eller handelsverksamhet.
 - Eventuella avsättningar för risker.
 - Ränta eller inkomst på kapitalinvesteringar.
 - Osäkra fordringar.
 - Representationskostnader, med undantag för sådana som godkänts av kommissionen som absolut nödvändiga för genomförandet av projektarbetet.
 - Utgifter för andra projekt som finansieras av tredje man.
 - Utgifter i samband med skydd av resultaten av projektarbetet.
 - Indirekta kostnader som administration, stödpersonal, kontorsleveranser, infrastruktur, utrustning och tjänster.
 - Moms och andra former av skatter och avgifter som kan återvinnas, återbetalas eller kompenseras på ett eller annat sätt.
-

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar

(2000/C 56 E/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 125 slutlig — 1999/0067(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 juli 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIVmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttran-
de,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

1. Mot bakgrund av principerna i artikel 174 i fördraget fastställs i det femte miljöhandlingsprogram som godkändes i rådets och medlemsstaternas regeringsföreträdarens resolution av den 1 februari 1993 om Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling ⁽¹⁾, ett mål som innebär att kritiska belastningar och nivåer för försurning i gemenskapen inte skall överskridas. Enligt programmet skall alla människor ges effektivt skydd mot hälsorisker från luftföroreningar och miljöskyddet skall beaktas vid fastställande av tillåtna föroreningsnivåer.
2. I Europaparlamentets och rådets beslut nr 2179/98/EG av den 24 september 1998 om en översyn av Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling (Mot en hållbar utveckling) ⁽²⁾ bekräftas åtagandet när det gäller den allmänna inriktningen och strategin i Femte miljöhandlingsprogrammet och det understryks att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att utveckla och genomföra en strategi med målsättningen att säkerställa att de kritiska belastningarna när det gäller exponering för försurande, övergödande och fotokemiska luftföroreningar inte överskrids.
3. Genom rådets direktiv 92/72/EEG av den 21 september 1992 om luftförorening genom ozon ⁽³⁾ åläggs kommissionen att lämna en rapport till rådet om utvärderingen av fotokemiska föroreningar inom gemenskapen åtföljd av de eventuella förslag som kommissionen anser lämpliga för att begränsa luftförorening genom ozon samt, som så är nödvändigt, för att minska utsläppen av de ämnen som ger upphov till ozon.
4. Försurning, markeutrofiering och bildande av ozon orsakas i synnerhet av gränsöverskridande föroreningar som bara kan begränsas genom samordnade åtgärder från gemenskapens sida.
5. Stora delar av gemenskapen utsätts för deposition av försurande och övergödande ämnen av sådan omfattning att det har negativa effekter på miljön. WHO:s riktvärden för skydd av växtlighet och människors hälsa mot fotokemiska föroreningar överskrids kraftigt i alla medlemsstaterna. Dessa överskridanden av riktvärden och kritiska belastningar bör elimineras.
6. Det är för närvarande inte tekniskt möjligt att eliminera de negativa verkningarna av försurning eller att minska människors och miljöns exponering för ozon så att WHO:s riktvärden respekteras. Det är därför nödvändigt att grunda föroreningsminskande åtgärder på delmål för försurning och ozonförorening.
7. När delmålen och medlen för att uppnå dem fastställs bör hänsyn tas till den tekniska genomförbarheten och de kostnader och intäkter som de är förenade med. Det bör i detta sammanhang säkerställas att åtgärderna bör vara kostnadseffektiva för gemenskapen som helhet.
8. Kostnadseffektiviteten blir störst om de ämnen som orsakar försurning och exponeringen för ozon bekämpas samtidigt. Bekämpningen av sådana föroreningar kommer också att innebära en minskad markeutrofiering.
9. Ett kostnadseffektivt sätt att uppnå delmålen är att fastställa nationella tak för varje medlemsstat för utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider, flyktiga organiska föreningar och ammoniak. Sådana tak ger en viss flexibilitet åt gemenskapen och medlemsstaterna när det gäller att begränsa utsläppen till de fastställda nivåerna.

⁽¹⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.⁽²⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.⁽³⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 1.

10. Kommissionen bör fortsätta att undersöka ytterligare lämpliga gemenskapsåtgärder som kan vara kostnadseffektiva medel för att uppnå miljömålen.
11. Medlemsstaterna bör ansvara för att genomföra åtgärder som gör att utsläppen inte överskrider de nationella taken. De framsteg som görs när det gäller att respektera dessa nationella tak måste utvärderas. Nationella program för att minska utsläppen bör därför upprättas och lämnas till kommissionen i en uttömmande och överskådlig form. Programmen bör innehålla information om de åtgärder som har antagits eller som planeras för att begränsa utsläppen så att de nationella taken inte överskrids.
12. Bestämmelserna i det här direktivet bör inte påverka tillämpningen av gemenskapslagstiftningens bestämmelser som reglerar utsläpp av dessa föroreningar från specifika källor, eller medlemsstaternas skyldighet att se till att den bästa tillgängliga tekniken används i enlighet med rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽¹⁾.
13. Det är nödvändigt att upprätta utsläppsinventeringar för att övervaka de framsteg som görs när det gäller att respektera de nationella utsläppstaken. Beräkningarna måste göras i enlighet med internationellt vedertagna metoder och regelbundet rapporteras till kommissionen och Europeiska miljöbyrån.
14. Det är nödvändigt att vid en lämplig tidpunkt göra en översyn av gemenskapens framsteg vad gäller utsläppstaken för år 2010 och att studera de vetenskapliga och tekniska framstegen samt utvecklingen av gemenskapslagstiftningen och utsläppsminskningar i länder utanför gemenskapen. För denna översyn bör kommissionen ytterligare undersöka kostnader och intäkter från utsläppstaken, bl.a. åtgärdens kostnadseffektivitet, dess marginalkostnad och marginalintäkt samt dess socioekonomiska effekter. Vid översynen bör hänsyn också tas till begränsningarna av detta direktivs tillämpningsområde. Kommissionen bör i detta syfte utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet och vid behov föreslå lämpliga ändringar av direktivet. Ett delmål för markeutrofiering bör fastställas i samband med översynen av direktivet år 2004.
15. Gemenskapen bör samarbeta med andra länder för att uppnå ändamålen med detta direktiv och för att främja nödvändig teknisk och vetenskaplig forskning och utveckling. Kommissionen bör i detta syfte i den utsträckning det behövs använda sig av bilateralt och multilateralt samarbete.
16. Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner vid brott mot bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de genomförs. Sanktionerna måste vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
17. Det krävs mer detaljerade tekniska specifikationer för att fastställa modeller och metoder för anmälan av de nationella programmen och utsläppsinventeringarna. När dessa modeller och metoder fastställs bör kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten⁽²⁾. Dessa modeller och metoder bör uppdateras vid behov.
18. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målet för den planerade åtgärden, nämligen att begränsa utsläppen av försurande och övergödande föroreningar och av ämnen som ger upphov till ozon inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna med hänsyn till att dessa föroreningar är gränsöverskridande. Detta mål kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Direktivet skall begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändamål

Ändamålet med detta direktiv är att begränsa utsläppen av försurande och övergödande föroreningar och av ämnen som ger upphov till ozon för att förbättra skyddet av miljön och människors hälsa mot risker för negativa verkningar från förorening, markeutrofiering och marknära ozon, för att uppnå det långsiktiga målet att inte överskrida de kritiska nivåerna och belastningarna och att effektivt skydda alla människor mot de kända hälsofaror som luftföroreningar innebär.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv omfattar utsläpp inom en medlemsstats territorium eller inom deras exklusiva ekonomiska zoner som kan härledas till människans verksamhet av de ämnen som avses i artikel 4. Det omfattar inte

- utsläpp från internationell sjöfart,
- utsläpp från luftfartyg som inte kan hänföras till start och landning,
- utsläpp från Kanarieöarna i fråga om Spanien,
- utsläpp från de utomeuropeiska departementen i fråga om Frankrike,
- utsläpp från Madeira och Azorererna i fråga om Portugal.

⁽¹⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

Artikel 3

Definitioner

1. *kritisk belastning*: en kvantitativ uppskattning av exponeringen för en eller flera föroreningar, under vilket det, såvitt man idag vet, inte uppstår några allvarliga skadliga effekter på vissa känsliga delar av miljön,
2. *kritisk nivå*: den koncentration av föroreningar i atmosfären över vilken det, såvitt man idag vet, kan uppkomma direkta skadliga effekter på olika mottagare, t.ex. människor, växter, ekosystem eller material,
3. *utsläpp*: utsläpp av ämnen i luften,
4. *överskridande*: skillnaden mellan kritisk belastning eller nivå och de faktiska eller beräknade depositionerna eller koncentrationerna,
5. *referenscykeln för utsläpp under start och landning (landing and take-off cycle)*: en cykel som består av följande tider för varje driftsläge: inflygning 4,0 minuter; taxning/orörligt läge på marken 26,0 minuter; start 0,7 minuter; stigning 2,2 minuter,
6. *nationella utsläppstak*: den största mängd av ett ämne uttryckt i tusen ton som får släppas ut i en medlemsstat under ett kalenderår,
7. *flyktiga organiska föreningar (VOC)*: alla organiska föreningar, förutom metan, som kan härledas till människans verksamhet, som kan framkalla fotokemiska oxidanter genom reaktion med kväveoxider under inverkan av solljus.

Artikel 4

Nationella utsläppstak

1. Medlemsstaterna skall senast år 2010 begränsa sina årliga nationella utsläpp av ämnena svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x), flyktiga organiska föreningar (VOC) och ammoniak (NH₃), till mängder som inte överskrider de utsläppstak som anges i bilaga I.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att de utsläppstak som anges i bilaga I inte överskrider under något år efter år 2010.

Artikel 5

Delmål för miljön

Detta direktivs delmål för miljön anges i bilaga II.

Artikel 6

Nationella program

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 oktober 2002 upprätta program för att stegvis minska de årliga utsläppen av de

ämnen som anges i artikel 4 med målet att år 2010 åtminstone respektera de nationella utsläppstak som anges i bilaga I.

2. De nationella programmen skall innehålla information om antagna och planerade strategier och åtgärder samt kvantitativa uppskattningar av hur dessa strategier och åtgärder kommer att påverka utsläppen av föroreningar år 2010. Betydande förväntade förändringar i den geografiska fördelningen av de nationella utsläppen skall anges.

3. Medlemsstaterna skall vid behov uppdatera och revidera de nationella programmen senast den 1 oktober 2006.

4. Medlemsstaterna skall se till att programmen enligt punkterna 1, 2 och 3 är tillgängliga för allmänheten och relevanta organisationer, t.ex. miljöorganisationer. Den information som hålls tillgänglig för allmänheten och för organisationer enligt denna punkt skall vara tydlig, lättförståelig och lättillgänglig.

Artikel 7

Utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser

1. Medlemsstaterna skall utarbeta och regelbundet uppdatera inventeringar över de nationella utsläppen och prognoser för utsläpp för 2010 i fråga om de ämnen som anges i artikel 4.

2. Medlemsstaterna skall upprätta sina utsläppsinventeringar och utsläppsprognoser i enlighet med metoderna i bilaga III.

3. Kommissionen, biträdd av Europeiska miljöbyrån, skall i samarbete med medlemsstaterna och på grundval av information från dessa, upprätta inventeringar och prognoser för de ämnen som anges i artikel 4. Inventeringarna och prognoserna skall vara tillgängliga för allmänheten.

4. Kraven i bilaga III får ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.

Artikel 8

Rapporter från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december varje år till kommissionen och Europeiska miljöbyrån överlämna sina nationella utsläppsinventeringar och sina utsläppsprognoser för 2010, som upprättats enligt artikel 7.1 och 7.2.

De skall överlämna sina slutliga utsläppsinventeringar för året före det föregående året, och de preliminära utsläppsinventeringarna för det föregående året.

Utsläppsprognoserna skall innefatta information som gör det möjligt att förstå de siffror som representerar de socioekonomiska förutsättningar som prognoserna bygger på.

2. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2002 underrätta kommissionen om de program som har utarbetats i enlighet med artikel 6.1 och 6.2.

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2006 underrätta kommissionen om de uppdaterade program som har utarbetats i enlighet med artikel 6.3.

3. Kommissionen skall vidarebefordra inkomna nationella program till övriga medlemsstater inom en månad efter mottagandet.

4. Kommissionen skall fastställa bestämmelser för att säkerställa att de nationella programmen anmäls på ett konsekvent och öppet sätt i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.

Artikel 9

Rapporter från kommissionen till Europaparlamentet och rådet

1. År 2004 och 2008 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om de framsteg som har gjorts i samband med genomförandet av de nationella utsläppstak som anges i bilaga I och med avseende på de delmål för miljön som anges i bilaga II. Rapporterna skall innehålla en ekonomisk bedömning, bl.a. av kostnadseffektivitet, intäkter, uppskattning av marginalkostnader och marginalintäkter och socioekonomiska effekter av att införa nationella utsläppstak i vissa medlemsstater och sektorer. Rapporterna skall också innehålla en översyn av de begränsningar av direktivets tillämpningsområde som anges i artikel 2 och ta hänsyn till de rapporter som har utarbetats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 samt till

- a) minskade utsläpp och åtaganden om minskade utsläpp från tredje land,
- b) utvidgningsprocessen,
- c) ny gemenskapslagstiftning och nya internationella regler om utsläpp från fartyg,
- d) ny teknisk och vetenskaplig information,
- e) uppskattning av nuvarande och beräknat överskridande av de kritiska belastningarna och WHO:s riktvärden för marknära ozon,
- f) fastställandet av ett delmål för minskning av markeutrofiering,
- g) nya boskapsprognoser som belyser utvecklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken,
- h) nya energiprognoser som belyser medlemsstaternas åtgärder för att uppfylla sina internationella åtaganden med avseende på klimatförändringar.

2. År 2012 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport som visar i vilken utsträckning de tak som anges i bilaga I respekteras, och utvecklingen mot de delmål för miljön som anges i bilaga II. Rapporten skall ta hänsyn till de rapporter som har utarbetats av medlemsstaterna

i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 samt till de frågor som anges i punkt 1 a – e i denna artikel.

3. De rapporter som avses i punkterna 1 och 2 skall ta hänsyn till de faktorer som anges i punkt 1, och vid behov, åtföljas av förslag till ändringar av taken i bilaga I, förslag till åtgärder som säkerställer att taken respekteras, samt förslag till eventuella ytterligare utsläppsminskningar.

Artikel 10

Samarbete med tredje land

För att främja att det ändamål som anges i artikel 1 uppnås skall kommissionen inleda bilateralt och multilateralt samarbete med tredje land och med berörda internationella organisationer (t.ex. FN-ECE och IMO) om teknisk och vetenskaplig forskning och utveckling samt om effektivare utsläppsminskningar.

Artikel 11

Kommittén

Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 12 i rådets direktiv 96/62/EG.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 12

Sanktioner

Medlemsstaterna skall fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner skall kunna genomföras.

Sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 13

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall stegvis sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i artikel 4 i detta direktiv senast den 31 december 2009. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

Nationella utsläppstak för SO₂, NO_x, VOC och NH₃ (tusen ton) som skall respekteras senast år 2010

Land	SO ₂ kiloton	NO _x kiloton	VOC kiloton	NH ₃ kiloton
Belgien	76	127	102	57
Danmark	77	127	85	71
Finland	116	152	110	31
Frankrike	218	679	932	718
Förenade kungariket	497	1 181	964	264
Grekland	546	264	173	74
Irland	28	59	55	123
Italien	566	869	962	430
Luxemburg	3	8	6	7
Nederländerna	50	238	156	104
Portugal	141	144	102	67
Spanien	746	781	662	353
Sverige	67	152	219	48
Tyskland	463	1 051	924	413
Österrike	40	91	129	67
EU 15	3 634	5 923	5 581	2 827

BILAGA II

Delmål för miljön ⁽¹⁾

Syftet med de nationella utsläppstaken är att senast år 2010 uppnå följande delmål:

Försurning

- Minskning av de områden där de kritiska belastningarna för surhetsgrad överskrider, med minst 50 % (i varje rutnätscell ⁽²⁾) jämfört med situationen 1990.

Exponering för ozon med konsekvenser för hälsan

- Ozonbelastningar som överskrider hälsokriteriet (AOT60 ⁽³⁾ = 0) skall minskas med två tredjedelar i samtliga rutnätsceller jämfört med situationen 1990. Dessutom skall ozonbelastningen ligga under det absoluta gränsvärdet 2,9 ppm.h i samtliga celler.

Exponering för ozon med konsekvenser för växtligheten

- Ozonbelastningar som överskrider den kritiska nivån för grödor och halvnaturlig växtlighet (AOT40 ⁽⁴⁾ = 3 ppm.h) skall minskas med en tredjedel i samtliga rutnätsceller jämfört med situationen 1990. Dessutom skall ozonbelastningen ligga under det absoluta gränsvärdet 10 ppm.h uttryckt som ett överskridande över den kritiska nivån 3 ppm.h i samtliga celler.

⁽¹⁾ Förbättringar när det gäller markeutrofiering: Införandet av nationella utsläppstak kommer att innebära en minskning med cirka 30 % jämfört med 1990 av de områden i gemenskapen med nedfall av gödande kväve som överskrider de kritiska belastningarna.

⁽²⁾ En rutnätscell är 150 × 150 km. Denna uppdelning används för kartläggning av kritiska belastningar i Europa, och även vid övervakning av utsläpp och nedfall av luftföroreningar inom ramen för samarbetsprogrammet för övervakning och utvärdering av den långväga spridningen av luftföroreningar i Europa (EMEP).

⁽³⁾ Mått på ackumulerat överskridande av ett tröskvärde på 60 ppb.

⁽⁴⁾ Mått på ackumulerat överskridande av ett tröskvärde på 40 ppb.

BILAGA III

Metoder för att upprätta utsläppsinventeringar och -prognoser

Medlemsstaterna skall upprätta utsläppsinventeringar och -prognoser med hjälp av de metoder som har fastställts inom ramen för konventionen om långväga gränsöverskridande luftförorening, och använda sig av EMEP/CORINAIR ⁽¹⁾-handboken för att utarbeta dessa inventeringar och prognoser.

⁽¹⁾ Europeiska miljöbyråns inventering av utsläpp av luftföroreningar.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ozon i luften

(2000/C 56 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 125 slutlig — 1999/0068(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 juli 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

1. Mot bakgrund av principerna i artikel 174 i fördraget syftar det femte miljöhandlingsprogram som godkändes i rådets och medlemsstaternas regeringsföreträdarens resolution av den 1 februari 1993 om Europeiska gemenskapernas åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling⁽¹⁾ särskilt till att ändra befintlig lagstiftning om luftföroreningar. I programmet rekommenderas att långsiktiga luftkvalitetsmål fastställs.
2. I enlighet med artikel 4.5 i rådets direktiv 96/62/EG av den 27 september 1996 om utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten⁽²⁾ skall rådet anta de bestämmelser som avses i punkt 1 samt i punkterna 3 och 4 i samma artikel.
3. Det är viktigt att se till att människor på ett effektivt sätt skyddas mot de hälsorisker som kan uppkomma genom exponering för ozon. De skadliga effekterna av ozon på växtligheten, ekosystemen och miljön som helhet bör minskas i så stor utsträckning som möjligt. Ozonföroreningar är gränsöverskridande, vilket innebär att åtgärder bör vidtas på gemenskapsnivå.
4. Enligt direktiv 96/62/EG skall de numeriska tröskelvärdena bygga på resultaten av det arbete som utförs av internationella vetenskapsgrupper som är aktiva på det aktuella området. Kommissionen skall beakta de senaste rönen i den vetenskapliga forskningen inom berörda epidemiologiska områden och inom miljöområdet, samt de senaste

framstegen inom metrologi, när den ser över de faktorer som sådana tröskelvärden bygger på.

5. Enligt direktiv 96/62/EG skall gräns- och/eller målvärden fastställas för ozon. Med hänsyn till att ozon är en gränsöverskridande förorening bör målvärden fastställas för skydd av människors hälsa och för skydd av växtligheten. Dessa målvärden bör vara länkade till de delmål som har fastställts med utgångspunkt i gemenskapens strategi för att bekämpa marknära ozon.
6. Enligt direktiv 96/62/EG skall åtgärder vidtas för zoner och tätorter där ozonkoncentrationerna överstiger målvärdena, för att se till att dessa värden i möjligaste mån respekteras vid det angivna datumet. Sådana åtgärder kommer i stor utsträckning att bestå av kontrollåtgärder som genomförs i enlighet med relevant gemenskapsrätt.
7. I vissa fall kan särskilda lokala förhållanden göra det nödvändigt att vidta ytterligare lokala åtgärder för att respektera målvärdena. Lokala åtgärder bör dock inte krävas om en undersökning visar att kostnaderna blir för stora i förhållande till nyttan.
8. Långsiktiga mål bör fastställas för att uppnå ett effektivt skydd av människors hälsa och av miljön. Sådana långsiktiga mål bör vara kopplade till ozonstrategin och dess mål att i möjligaste mån överbrygga klyftan mellan dagens ozonkoncentrationer och det långsiktiga målet.
9. Mätningar bör vara obligatoriska i zoner där de långsiktiga målen överskrids. Nya metoder för att bedöma och samordna mätning av kvävedioxid kan komma att minska antalet provtagningspunkter.
10. Det bör fastställas ett tröskelvärde för ozon för att varna allmänheten i syfte att skydda befolkningen. Ett tröskelvärde för information till allmänheten bör fastställas för att skydda känsliga befolkningsgrupper. Aktuell information om ozonkoncentrationen i luften bör vara lätt tillgänglig för allmänheten.
11. Det bör utarbetas kortfristiga handlingsplaner om riskerna för att tröskelvärdet överskrids kan minskas på ett avgörande sätt. Härvid bör möjligheterna att minska överskridandenas antal, varaktighet och omfattning undersökas och bedömas.

⁽¹⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

12. Eftersom ozon är en gränsöverskridande förorening kan det behövas en viss samordning mellan medlemsstater som är grannar för att utveckla och genomföra handlingsplaner och informera allmänheten.
13. Som grund för regelbunden rapportering bör uppgifter om uppmätta koncentrationer överlämnas till kommissionen.
14. Kommissionen bör se över bestämmelserna i detta direktiv med utgångspunkt från den mest aktuella vetenskapliga forskningen, särskilt beträffande ozonets inverkan på människors hälsa och på miljön. Denna översyn skall ingå i en samordnad luftkvalitetsstrategi som syftar till att se över och, vid behov, anpassa gemenskapens luftkvalitetsmål, inbegripet mål för försurning och eutrofiering. Strategin bör omfatta åtgärder för att minska utsläppen från alla källor, med beaktande av teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet, för att säkerställa att dessa mål uppnås. För ozon bör denna översyn om möjligt gå ut på att uppnå de långsiktiga målen inom en överskådlig tidsrymd.
15. Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner vid överträdelser av reglerna i detta direktiv och säkerställa att de genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
16. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målet för den planerade åtgärden, nämligen att säkerställa ett effektivt skydd för människors hälsa mot verkningar av ozon och att reducera de skadliga effekterna av ozon på växtligheten, ekosystemen och miljön som helhet, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna med hänsyn till att ozonföroreningar är gränsöverskridande. Detta mål kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Direktivet skall begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.
17. Rådets direktiv 92/72/EEG av den 21 september 1992 om luftförorening genom ozon⁽¹⁾ bör därför upphävas.
- b) Att säkerställa att gemensamma metoder och kriterier används för att bedöma ozonkoncentrationer och, om det behövs, ämnen som ger upphov till ozon (kväveoxider och flyktiga organiska föreningar) i luften i medlemsstaterna.
- c) Att säkerställa att adekvat information om ozonkoncentrationerna i luften samlas in och görs tillgänglig för allmänheten.
- d) Att säkerställa att luftkvaliteten i fråga om ozon bibehålls om den är god, och förbättras i andra fall.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *luften*: utomhusluften i troposfären med undantag för arbetsplatser,
2. *förorening*: varje ämne som människan direkt eller indirekt tillför luften och som kan ha skadliga effekter på människors hälsa och/eller på miljön i dess helhet,
3. *nivå*: koncentration av en förorening i luften eller deposition av en förorening på ytor, vid ett givet tillfälle,
4. *utvärdering*: varje metod som används för att mäta, beräkna, förutse eller uppskatta nivån för en viss förorening i luften,
5. *fasta mätningar*: mätningar som utförs i enlighet med artikel 6.5 i direktiv 96/62/EG,
6. *zon*: del av medlemsstaternas territorium som avgränsats av dessa,
7. *tätort*: zon som utmärks av en befolkningskoncentration på mer än 250 000 invånare eller, om befolkningskoncentrationen är högst 250 000 invånare, en sådan befolknings-täthet per km² att utvärdering och säkerställande av luftkvaliteten från medlemsstaternas sida är motiverad,
8. *målvärde*: en nivå som fastställts för att på lång sikt bättre kunna undvika skadliga effekter på människors hälsa och/eller på miljön i dess helhet, och som i största möjliga mån skall uppnås inom en viss tid,
9. *långsiktigt mål*: en ozonkoncentration i luften under vilken direkta skador på människors hälsa eller på miljön som helhet enligt aktuella vetenskapliga rön är osannolika, och som i möjligaste mån skall uppnås på lång sikt i syfte att garantera ett effektivt skydd av människors hälsa och av miljön,
10. *tröskelvärde för varning av allmänheten*: en nivå över vilken en kortvarig exponering av befolkningen utgör en risk för människors hälsa och vid vilken medlemsstaterna omedelbart skall vidta åtgärder enligt detta direktiv,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändamål

Ändamålet med detta direktiv är följande:

- a) Att inom gemenskapen fastställa sådana långsiktiga mål, målvärden och tröskelvärden för att informera och varna allmänheten för ozonkoncentrationer i luften, som gör det möjligt att undvika, förebygga eller minska skadliga verkningar på människors hälsa och på miljön som helhet.

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 1.

11. *tröskelvärde för information till allmänheten*: en tröskel för att varna känsliga befolkningsgrupper,
12. *flyktiga organiska föreningar*: alla organiska föreningar som kan framkalla fotokemiska oxidanter genom reaktion med kväveoxider under inverkan av solljus.

Artikel 3

Målvärden

1. De målvärden för ozonkoncentrationer i luften som skall uppnås senast 2010 anges i avsnitt II i bilaga I.
2. Medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över zoner och tätorter i vilka ozonnivåerna i luften, uppmätta i enlighet med artikel 9, överskrider de målvärden som avses i punkt 1.
3. I zoner och tätorter enligt punkt 2 skall medlemsstaterna se till att en plan eller ett program utarbetas eller genomförs som gör det möjligt att i största möjliga mån nå målvärdet från och med det datum som anges i avsnitt II i bilaga I.

Om planer eller program skall utarbetas eller genomföras för andra föreningar enligt artikel 8.3 i direktiv 96/62/EG, skall medlemsstaterna utarbeta och genomföra samordnade planer eller program som omfattar alla berörda föreningar. Dessa planer eller program skall minst omfatta de uppgifter som anges i bilaga IV till direktiv 96/62/EG, och skall göras tillgängliga för allmänheten och för berörda organisationer, såsom miljö- och konsumentorganisationer, organisationer som representerar känsliga befolkningsgruppers intressen samt andra berörda organ inom hälso- och sjukvård.

Artikel 4

Långsiktiga mål

1. De långsiktiga målen för ozonkoncentrationer i luften anges i avsnitt III i bilaga I.
2. Medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över zoner och tätorter i vilka ozonnivåerna i luften, uppmätta i enlighet med artikel 9, överskrider de långsiktiga mål som avses i punkt 1, men högst uppnår de målvärden som anges i avsnitt II i bilaga I. Inom sådana områden skall medlemsstaterna genomföra åtgärder som syftar till att i möjligaste mån uppnå de långsiktiga målen.

Artikel 5

Krav i zoner och tätorter där ozonnivåerna uppfyller de långsiktiga målen

Medlemsstaterna skall upprätta en förteckning över de zoner och tätorter i vilka ozonnivåerna uppfyller kraven för de långsiktiga målen. De skall bibehålla ozonnivåerna i dessa zoner och tätorter på en nivå under de långsiktiga målen, och sträva efter att bevara den bästa luftkvaliteten som är förenlig med en hållbar utveckling.

Artikel 6

Spridning av aktuell information, tröskelvärden för information och tröskelvärden för varning

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att sprida aktuell information om koncentrationer av ozon i luften till allmänheten och till relevanta organisationer som företräder känsliga befolkningsgruppers intressen samt övriga berörda hälso- och sjukvårdsorgan, t.ex. med hjälp av radio, television och press, informationsskärmar eller datanätjänster. Denna information skall även omfatta uppgifter om ämnen som kan ge upphov till ozon så vida dessa inte omfattas av gällande gemenskapsrätt.

Denna information skall uppdateras minst dagligen, och om det är ändamålsenligt och genomförbart, varje timme.

Informationen skall minst omfatta uppgifter om alla överskridanden av koncentrationerna i de långsiktiga målen, målvärdena och tröskelvärdena för information till allmänheten och för varning av allmänheten och vid behov de referensnivåer som anges i avsnitt III i bilaga II för den berörda medelvärdesperioden. Informationen skall även omfatta en kort redogörelse för de långsiktiga målen och tröskelvärdena för information till allmänheten och för varning av allmänheten, och lämplig information om hälsoeffekter.

2. Tröskelvärdena för information till allmänheten och för varning av allmänheten för ozonkoncentrationerna i luften anges i avsnitt I i bilaga II. Den information som i enlighet med artikel 10 i direktiv 96/62/EG tillhandahålls allmänheten om något av tröskelvärdena överskrids, skall minst omfatta de uppgifter som anges i avsnitt II i bilaga II. Medlemsstaterna skall om det är praktiskt möjligt även vidta åtgärder för att tillhandahålla sådan information när ett överskridande av tröskelvärdena för information till allmänheten eller för varning av allmänheten kommer att överskridas.

3. Information som tillhandahålls, i enlighet med punkterna 1 och 2 skall vara entydig, begriplig och lättillgänglig.

Artikel 7

Handlingsplaner på kort sikt

I enlighet med artikel 7.3 i direktiv 96/62/EG skall medlemsstaterna upprätta handlingsplaner i vilka anges de åtgärder som skall vidtas på kort sikt, om det finns risk för att tröskelvärdet för varning av allmänheten överskrids, och om det förefaller finnas goda möjligheter att minska denna risk eller minska varaktigheten och graden för överskridandet.

I detta syfte skall medlemsstaterna undersöka och bedöma de kortsiktiga åtgärdernas minskningspotential, med beaktande av de kriterier som fastställs i den vägledning som avses i artikel 12.

Medlemsstaterna skall beakta denna handledning när de arbetar och genomför handlingsplaner på kort sikt.

Artikel 8

Gränsöverskridande förorening

1. Om ozonkoncentrationer som överskrider målvärdena eller de långsiktiga målen i huvudsak beror på andra medlemsstaters utsläpp av ämnen som kan ge upphov till ozon, skall de berörda medlemsstaterna vid behov samarbeta om att utarbeta gemensamma planer och program för att i möjligaste mån uppnå målvärdena eller de långsiktiga målen. Kommissionen kan bistå medlemsstaterna med detta. När kommissionen uppfyller sina skyldigheter i enlighet med artikel 11 skall den överväga om ytterligare åtgärder bör vidtas på gemenskapsnivå för att minska utsläppen av ämnen som leder till sådan gränsöverskridande ozonförorening.

2. Medlemsstaterna skall, vid behov, utarbeta och genomföra handlingsplaner på kort sikt i enlighet med artikel 7 som skall omfatta angränsande zoner i andra medlemsstater. Medlemsstaterna skall säkerställa att angränsande zoner i andra medlemsstater som har utarbetat handlingsplaner på kort sikt får all nödvändig information.

3. Om tröskelvärdena för information till allmänheten eller för varning av allmänheten överskrids i zoner som ligger nära nationella gränser, bör de behöriga myndigheterna i de berörda angränsande medlemsstaterna informeras så snart som möjligt, för att underlätta spridning av information till allmänheten i dessa stater.

Artikel 9

Bedömning av koncentrationer i luften av ozon och ämnen som kan ge upphov till ozon

1. Mätningar är obligatoriska i zoner där det långsiktiga målet för ozon har överskridits någon gång under de senaste fem år under vilka mätningar genomförts. Om medlemsstaterna endast har tillgång till uppgifter för färre än fem år kan de, för att fastställa överskridanden, kombinera mätkampanjer med kort varaktighet vid tider och på platser som sannolikt är typiska för de högsta föroreningsnivåerna med de resultat som erhållits från utsläppsinventeringar och modeller.

2. I bilaga IV fastställs kriterierna för bestämning av placeringen av provtagningspunkter för mätning av ozon och berörda ämnen som kan ge upphov till ozon.

3. I avsnitt I i bilaga V fastställs minsta antal fasta provtagningspunkter för kontinuerlig mätning av ozon i varje zon eller tätort där mätning är obligatorisk, om mätning är den enda informationskällan för att utvärdera luftkvaliteten.

4. I zoner och tätorter där mätning av ozon är obligatorisk, skall dessutom kontinuerliga mätningar av kvävedioxid genomföras vid minst 50 % av de ozonprovtagningspunkter som skall placeras i varje zon eller tätort, i enlighet med avsnitt I i bilaga V.

5. För zoner och tätorter där information från fasta provtagningsstationer kompletteras med information från andra källor, t.ex. objektiva skattningar, modeller, stickprover och indikativa mätningar kan det sammanlagda antalet provtagnings-

punkter som anges i avsnitt I i bilaga V minskas med en tredjedel. Antalet kvarvarande provtagningspunkter skall vara tillräckligt för att möjliggöra bedömning inom de noggrannhetsramar som anges i bilaga VII, och det måste finnas minst en provtagningspunkt i varje zon eller tätort. I sådana fall skall kvävedioxid mätas vid alla kvarvarande provtagningspunkter utom vid stationer för mätning av bakgrundskoncentrationer på landsbygden.

6. Mätningar skall också genomföras i zoner där koncentrationerna underskrider de långsiktiga målen. I sådana fall skall antalet stationer för kontinuerliga mätningar fastställas i överensstämmelse med avsnitt II i bilaga V.

7. Varje medlemsstat skall säkerställa att minst en provtagningsstation för tillhandahållande av uppgifter om koncentrationer av de ämnen som kan ge upphov till ozon som ingår i förteckningen i bilaga VI installeras och drivs på dess territorium. Varje medlemsstat skall bestämma antalet stationer för mätning av ämnen som kan ge upphov till ozon och deras placering, med beaktande av de mål, metoder och rekommendationer som anges i den nämnda bilagan.

Som del av den handledning som utarbetas i enlighet med artikel 12, skall riktlinjer för en lämplig strategi för att mäta ämnen som kan ge upphov till ozon tas fram, med beaktande av gällande bestämmelser i gemenskapsrätten och av EMEP-programmet (¹).

8. Referensmetoder för ozonanalys anges i avsnitt I i bilaga VIII. I avsnitt II i bilaga VIII anges referensteknik för modellberäkningar och objektiv skattning av luftkvalitet.

9. Ändringar som behövs för att anpassa denna artikel och bilagorna IV–VIII till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12 i direktiv 96/62/EG.

Artikel 10

Spridning av information och rapportering

1. När medlemsstaterna lämnar information till kommissionen i enlighet med artikel 11 i direktiv 96/62/EG skall de dessutom

a) årligen och senast nio månader efter varje kalenderårs utgång till kommissionen överlämna en förteckning över de zoner och tätorter som avses i artiklarna 3.2, 4.2 och 5 i detta direktiv,

b) senast två år efter utgången av det år under vilket överskridanden av målvärdena för ozon uppmätts till kommissionen överlämna de planer och program som avses i artikel 3.3 i detta direktiv, och

c) vart tredje år underrätta kommissionen om hur planen eller programmet fortskrider.

(¹) Samarbetsprogrammet för övervakning och utvärdering av långväga spridning av luftföroreningar i Europa.

2. Medlemsstaterna skall dessutom
 - a) för varje månad mellan april och september varje år, och inte senare än i slutet av följande månad, sända kommissionen en preliminär version av den information som anges i bilaga III till detta direktiv,
 - b) för varje år senast den 1 juli följande kalenderår sända kommissionen den validerade information som anges i bilaga III,
 - c) inom nio månader från utgången av varje år sända kommissionen uppgifter om de årliga medelvärdeskoncentrationerna för året i fråga av de ämnen som ger upphov till ozon som anges i bilaga VI,
 - d) vart tredje år, och senast nio månader efter utgången av varje treårsperiod, inom ramen för den sektorsrapport som avses i artikel 4 i rådets direktiv 91/692/EEG⁽¹⁾ till kommissionen överlämna
 - i) information om översyn av de ozonnivåer som iakttagits eller utvärderats, beroende på vilken metod som tillämpats, i de zoner och tätorter som avses i artiklarna 3.2, 4.2 och 5 i detta direktiv,
 - ii) information om alla åtgärder som vidtagits eller planerats i enlighet med artikel 4.2 i detta direktiv, och
 - iii) information om beslut om handlingsplaner på kort sikt och om utformningar av sådana planer som utarbetas i enlighet med artikel 7 i detta direktiv.
3. Kommissionen skall
 - a) varje år offentliggöra en förteckning över de zoner och tätorter som överlämnats enligt punkt 1 a och senast i slutet av oktober varje år en rapport om ozonläget under innevarande sommar och det föregående kalenderåret,
 - b) kontrollera genomförandet av de planer eller program som överlämnats enligt punkt 1 b genom att granska deras utveckling och tendenserna i fråga om luftföroreningar,
 - c) ta hänsyn till den information som tillhandahålls enligt punkterna 1 och 2 när den sammanställer treårsrapporter om luftkvaliteten i enlighet med artikel 11.2 i direktiv 96/62/EG,
 - d) sörja för ett ändamålsenligt utbyte av information och erfarenheter beträffande utformningen och genomförande av handlingsplaner på kort sikt som överlämnats i enlighet med punkt 2 d iii).
4. Kommissionen kommer, om det behövs, att utnyttja den expertis som finns inom Europeiska miljöbyrån när den sammanställer den rapport som avses i punkterna 3 a och 3 c.
5. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka metoder som använts för den preliminära bedömningen av

luftkvaliteten enligt artikel 11.1 d i direktiv 96/62/EG senast 18 månader efter detta direktivs ikraftträdande.

Artikel 11

Översyn och rapportering

1. Kommissionen skall senast den 31 december 2004 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om erfarenheterna i fråga om tillämpningen av detta direktiv, och i synnerhet om resultaten av den mest aktuella forskningen om vilka följder exponering för ozon har för miljön, samt om den tekniska utvecklingen, bl.a. framsteg i fråga om mätmetoder och andra metoder för att bedöma koncentrationer.
2. Denna rapport skall innehålla en översyn av bestämmelserna i detta direktiv mot bakgrund av de senaste forskningsresultaten, i synnerhet i fråga om ozonets inverkan på människors hälsa och på miljön.
3. Rapporten skall läggas fram som en integrerad del av en luftkvalitetsstrategi som skall ligga till grund för en översyn av gemenskapens luftkvalitetsmål och för förslag till nya sådana, samt till utveckling av genomförandestrategier som säkerställer att dessa mål uppnås.

I strategin skall följande beaktas:

- a) Genomförandet av gällande bestämmelser i fråga om luftkvalitet, försurning och eutrofiering, inbegripet framsteg i fråga om genomförande av gränsvärden och målvärden som fastställts i enlighet med artikel 4 i direktiv 96/62/EG, i synnerhet sådan information som erhållits från medlemsstaterna beträffande planer och program som utarbetats och genomförts i enlighet med artiklarna 3 och 4 i detta direktiv, erfarenheterna av genomförandet av handlingsplaner på kort sikt i enlighet med artikel 7 i detta direktiv och de omständigheter under vilka luftkvalitetsmätningarna utförts.
- b) Transport av föroreningar över nationella gränser.
- c) Behovet av nya eller reviderade mål för luftkvalitet, försurning och eutrofiering.
- d) Den nuvarande luftkvaliteten och tendenserna fram till och efter år 2010.
- e) Utrymmet för att ytterligare begränsa förorenande utsläpp från alla relevanta källor, med beaktande av teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet.
- f) Sambandet mellan föroreningarna och möjligheterna att genomföra kombinerade strategier för att uppnå gemenskapens mål i fråga om luftkvalitet och därmed sammanhängande mål.
- g) De erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna, och i synnerhet de omständigheter under vilka mätningarna genomförts, i enlighet med vad som fastställs i bilaga IV.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

h) Nuvarande och framtida krav beträffande information till allmänheten och för utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen.

i) Med särskilt hänsyn till ozon: möjligheten att uppnå det långsiktiga målet, som grundas på Världshälsoorganisationens (WHO) riktlinjer, inom överskådlig tid.

4. Rapporten skall vid behov kompletteras med förslag till ändring av detta direktiv.

Artikel 12

Vägledning

1. Kommissionen skall utarbeta en vägledning för genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv. Härvid kommer den vid behov att anlita den sakkunskap som finns i medlemsstaterna, på Europeiska miljöbyrån samt i andra expertorgan.

2. Vägledningen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2 i direktiv 96/62/EG. Denna vägledning skall inte medföra någon ändring av målvärden eller långsiktiga mål eller av tröskelvärden för varning av eller information till allmänheten, vare sig direkt eller indirekt.

Artikel 13

Sanktioner

Medlemsstaterna skall fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner skall kunna genomföras. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 14

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 15

Upphävande

Direktiv 92/72/EG skall upphöra att gälla från och med (datumet i artikel 14).

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

DEFINITIONER, MÅLVÄRDEN OCH LÅNGSIKTIGA MÅL FÖR OZON

I. Definitioner

Alla värden anges i $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volymen skall standardiseras vid följande temperatur- och tryckförhållanden: 293 K och 101,3 kPa. Tid skall anges i mellaneuropeisk tid.

AOT40 beräknas genom att man timma för timma summerar de ozonkoncentrationer som överstiger $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) (skillnaden mellan det uppmätta värdet och $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$) varvid man använder timmedelvärden uppmätta mellan kl. 8.00 och kl. 20.00 (mellaneuropeisk tid) varje dag.

För att vara giltiga måste de årliga uppgifterna om överskridanden som används för att kontrollera överensstämmelse med målvärdena och de långsiktiga målen uppfylla de kriterier som fastställs i avsnitt II i bilaga III.

II. Målvärden för ozon

	Parameter	Målvärde	År då målvärdet skall ha uppnåtts i största möjliga mån ⁽¹⁾
1. Målvärde för skydd av människors hälsa	Högsta åttatimmars-medelvärdet under en dag, beräknat utgående från medelvärden som mäts löpande varje timma under åtta timmar	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Värdet får ej överskridas mer än 20 dagar per kalenderår i medelvärde uträknat över 3 år ⁽²⁾	2010
2. Målvärde för skydd av växtligheten	AOT40, beräknat utgående från timvärden från maj till juli	$17\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ h}$ medelvärde över 5 år ⁽²⁾	2010

⁽¹⁾ Överensstämmelse med målvärdet kommer att bedömas från och med detta datum. Det innebär att år 2010 kommer att vara det första året vars uppgifter används för beräkning av överensstämmelse under de följande 3 eller 5 åren, beroende på vilket som gäller.

⁽²⁾ Om medelvärdena för 3 eller 5 år inte kan fastställas mot bakgrund av en fullständig och löpande uppsättning årsuppgifter skall de årliga minimiuppgifter som krävs för kontroll av överensstämmelse vara följande:
 — För målvärdet för skydd av människors hälsa: giltiga uppgifter för 1 år.
 — För målvärdet för skydd av växtligheten: giltiga uppgifter för 3 år.

III. Långsiktiga mål för ozon

	Parameter	Långsiktigt målvärde som inte får överskridas
1. Långsiktigt mål för skydd av människors hälsa	Högsta åtta-timmarsmedelvärdet under ett kalenderår, beräknat utgående från medelvärden som mäts löpande varje timma under åtta timmar	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$
2. Långsiktigt mål för skydd av växtligheten	AOT40, beräknat utgående från timvärden från maj till juli	$6\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ h}$

BILAGA II

**TRÖSKELVÄRDEN FÖR INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN OCH FÖR VARNING AV ALLMÄNHETEN.
YTTERLIGARE REFERENSNIVÅER FÖR INFORMATION TILL ALLMÄNHETEN**

I. Tröskelvärde för information till allmänheten och för varning av allmänheten avseende ozon

	Parameter	Tröskelvärde
Tröskelvärde för information till allmänheten	Timmedelvärde	180 µg/m ³
Tröskelvärde för varning av allmänheten	Timmedelvärde	240 µg/m ³

II. Minsta mängd uppgifter som skall lämnas till allmänheten då tröskelvärdet för information till allmänheten eller för varning av allmänheten överskrids eller överskridande förutsägs

De uppgifter som skall lämnas till allmänheten i tillräcklig omfattning och så snabbt som möjligt bör åtminstone omfatta följande:

1. Uppgifter om iakttagna överskridanden:

- Plats eller område där överskridandet inträffat.
- Vilken typ av tröskelvärde som överskridits (tröskelvärde för information eller för varning av allmänheten).
- Tidpunkt och varaktighet för överskridandet.
- Högsta medelkoncentrationer för 1 timma och för 8 timmar.

2. Prognos för de kommande eftermiddagarna/dagarna:

- Tidsperiod och geografiskt område för det förväntade överskridandet av tröskelvärdet för information och/eller varning.
- Förutsedd högsta koncentration eller koncentrationsintervall under en timma.
- Förutsedd förändring av föroreningsnivån (förbättring, stabilisering eller försämring).
- Skäl för situationens uppkomst och/eller förutsedda förändringar.

3. Information om vilka delar av befolkningen som berörs, möjliga hälsoeffekter och rekommenderade försiktighetsåtgärder:

- Information om riskgrupper i befolkningen.
- Beskrivning av möjliga symptom.
- Rekommenderade försiktighetsåtgärder som den berörda befolkningsgruppen kan vidta.
- Var man får tillgång till ytterligare information.

4. Information om förebyggande åtgärder för att minska föroreningen:

Uppgifter om de viktigaste utsläppskällorna, rekommenderade åtgärder för att minska utsläppen.

III. Referensnivåer för skador på material och på skogen, samt uppenbara skador på grödor

Mål	Referensnivå	Genomsnittlig/ackumuleringstid	Typ av provtagningsstation	Rekommenderad frekvens för offentliggörande
Uppenbar skada på grödor	AOT40 = 400 µg/m ³ h och AOT40 = 1 000 µg/m ³ h	Daglig löpande period på 5 på varandra följande dagar, max-imivärde	Station inriktad på skydd av växtlighet	Varje månad, varje år
Skador på material	40 µg/m ³	Årsmedelvärde	Alla	Årligen
Skador på skogen	AOT40 = 20 000 µg/m ³ h	April–september	Station inriktad på skydd av växtlighet	Årligen

BILAGA III

INFORMATION SOM MEDLEMSSTATERNA SKALL LÄMNA TILL KOMMISSIONEN OCH KRITERIER FÖR DATAINSAMLING OCH BERÄKNING AV STATISTISKA PARAMETRAR

I. Information som skall lämnas till kommissionen

I följande tabell fastställs vilken typ och mängd av data medlemsstaterna skall lämna till kommissionen:

Mål	Typ av provtagningsstation	Referensnivå	Genomsnittlig/ackumuleringstid	Månadsrapporter från april till september	Årsrapport
Informationströskel	Alla	180 µg/m ³	1 timma	— för varje dag med överskridande: datum, totalt antal timmar med överskridande, maximala timvärden för ozon- och tillhörande kvävedioxidvärden — Maximalt timvärde per månad för ozon	— för varje dag med överskridande: datum, totalt antal timmar med överskridande, maximala timvärden för ozon- och tillhörande kvävedioxidvärden
Tröskelvärde för varning av allmänheten	Alla	240 µg/m ³	1 timma	— för varje dag med överskridande: datum, totalt antal timmar med överskridande, maximala timvärden för ozon- och tillhörande kvävedioxidvärden	— för varje dag med överskridande: datum, totalt antal timmar med överskridande, maximala timvärden för ozon- och tillhörande kvävedioxidvärden
Hälsokydd	Alla	120 µg/m ³	8 timmar	— för varje dag med överskridande: datum, maximivärde för 8 timmar	— för varje dag med överskridande: datum, maximivärde för 8 timmar
Skydd av växtligheten	Förort, landsbygd, bakgrundsvärde landsbygd	AOT40 ⁽¹⁾ = 6 000 µg/m ³ h	1 timma, ackumulerat från maj till juli	Varje år i september	Värde
Skydd av växtligheten på kort sikt	Förort, landsbygd, bakgrundsvärde landsbygd	AOT40 ⁽¹⁾ = 400/ 1 000 µg/m ³ h	1 timma, ackumulerat över en femdagarsperiod	—	Max., 98 %, 50 % värde från dagliga löpande AOT40-värden
Skogsskydd	Förort, landsbygd, bakgrundsvärde landsbygd	AOT40 ⁽¹⁾ = 20 000 µg/m ³ h	1 timma, ackumulerat från april–september	—	Värde
Material	Alla	40 µg/m ³	År	—	Värde

⁽¹⁾ Summan av skillnaden mellan timkoncentrationer över 80 µg/m³ och 80 µg/m³ utgående från det värde som uppmätts mellan 8.00 och 20.00 mellaneuropeisk tid för varje dag.

Följande uppgifter skall också ingå i årsrapporten:

- För ozon och summan av ozon och kvävedioxid (uttryckt i $\mu\text{g}/\text{m}^3$), den maximala percentilen samt de 99,9:e, 98:e och 50:e percentilerna och antalet giltiga värden från timserier.
- Den maximala percentilen, samt de 98:e och 50:e percentilerna från serierna av dagliga 8-timmarsmaxima.
- Årsmedelvärdet för kvävedioxid och kväveoxider ⁽¹⁾ (NO_x).

De uppgifter om nya stationer som avses i bilaga II till rådets beslut 97/101/EG ⁽²⁾ skall lämnas in i samband med den första datainlämningen, om uppgifterna inte redan lämnats inom ramen för det rådsbeslutet.

Uppgifter som lämnas i månadsrapporterna skall anses vara preliminära och skall vid behov uppdateras vid följande inlämningstillfällen.

II. Kriterier för datainsamling och beräkning av statistiska parametrar

Percentiler skall beräknas med den metod som anges i rådets beslut 97/101/EG.

Följande kriterier skall tillämpas vid kontroll av giltighet när data samlas och statistiska parametrar beräknas:

Parameter	Andel av giltiga uppgifter som krävs
timvärden	75 % (dvs. 45 minuter)
8-timmarsvärden	75 % av timvärdena (dvs. 6 timmar)
AOT40	90 % av timvärdena under den tidsperiod som fastställs för beräkning av AOT40-värdet
Årsmedelvärde	75 % av timvärdena under sommaren (april–september) och vintern (januari–mars, oktober–december) separat
Antal överskridanden och maximala värden per månad	90 % av de dagliga maximala 8-timmarsmedelvärdena (23 tillgängliga dagsvärden per månad) 90 % av timvärdena mellan 8.00 och 20.00 mellaneuropeisk tid
Antal överskridanden och maximala värden per år	5 giltiga månadsuppgifter om överskridanden och/eller maximivärden under sommaren (april–september)

⁽¹⁾ Summan av kvävemonoxid och kvävedioxid i ppb och uttryckt som kvävedioxid i $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

⁽²⁾ EGT L 35, 5.2.1997, s. 14.

BILAGA IV

KRITERIER FÖR KLASSIFICERING OCH PLACERING AV PROVTAGNINGSPUNKTER FÖR BEDÖMNING AV OZONKONCENTRATIONER

Följande avser fasta provtagningspunkter:

I. Hur provtagningsplatsen skall väljas

Typ av provtagningsstation	Mätningarnas syfte	Hur representativa är mätningarna?	Kriterier för hur provtagningsplatsen skall väljas
Tätort	Skydd av människors hälsa: bedöma tätortsbefolkningens exponering för ozon, dvs. i områden där befolkningstätheten och ozonkoncentrationerna är relativt höga	Några km ²	På tillräckligt avstånd från påverkan från lokala utsläpp som trafik, bensinstationer osv. Platser med god luftcirkulation där blandade nivåer kan uppmätas. Platser som bostads- och affärsområden i tätorter, parker (på tillräckligt avstånd från träd), större gator eller torg med mycket gles trafik eller ingen trafik, öppna områden av den typ som brukar förekomma vid utbildningsinstitutioner, idrottsanläggningar eller fritidsområden
Förort	Skydd av människors hälsa och växtligheten: för att fastställa befolkningens och växtlighetens exponering i tätortens utkanter, där ozonnivåerna brukar vara högst	Något tiotal km ²	På ett visst avstånd från det område där de största utsläppen uppträder, på läsidan med beaktande av de vanligaste vindarna under perioder som gynnar ozonbildning. I områden där befolkningen, känsliga grödor eller naturliga ekosystem som befinner sig i utkanten av en tätort utsätts för höga ozonnivåer. Där så är lämpligt skall några provtagningsstationer även placeras på lovartsidan i förhållande till det område där de största utsläppen uppträder
Landsbygd	Skydd av människors hälsa och växtligheten: fastställa befolkningens, grödors och naturliga ekosystems exponering för ozonkoncentrationer	Subregionala nivåer (ett hundratal km ²)	Provtagningsstationer kan placeras i mindre bostadsområden och/eller områden med naturliga ekosystem, skogar eller grödor. Representativt för ozonkoncentrationerna på tillräckligt avstånd från direkta lokala utsläppskällor som industri- anläggningar och vägar. I öppna områden, men inte på högre bergstoppar
Bakgrunds- nivå landsbygd	Skydd av växtligheten och människors hälsa: bedöma grödors och naturliga ekosystems exponering för ozonkoncentrationer, samt befolkningens exponering	Regionala/nationella/kontinentala nivåer (1 000–10 000 km ²)	Provtagningsstation i områden med låg befolkningstäthet, t.ex. områden med naturliga ekosystem, skogar, områden som ligger på tillräckligt avstånd från tätorter och industriområden och områden som ligger tillräckligt långt från lokala utsläppskällor. Undvik placeringar där lokalt förstärkta marknära inversionsförhållanden kan uppstå, samt även toppar av högre berg. Kustnära placeringar på platser med påtagliga dagliga vindcykler av lokal karaktär rekommenderas inte

För stationer på landsbygden och bakgrundsstationer skall i förekommande fall samordning med övervakningskraven i kommissionens förordning (EG) nr 1091/94 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3528/86 om skydd av skogarna i gemenskapen mot luftföroreningar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 125, 18.5.1994, s. 1.

II. Hur provtagningsutrustningen skall placeras

Följande riktlinjer bör uppfyllas i den utsträckning det är praktiskt genomförbart:

1. Flödet rund intagssonden bör vara fritt (frit i en båge på minst 270°) utan hinder som påverkar luftflödet i närheten av provtagningsutrustningen (dvs. på ett avstånd från byggnader, balkonger, träd och andra hinder som uppgår till minst två gånger den höjd som hindret sticker ut över sonden.
2. I allmänhet bör intaget till provtagningsutrustningen vara placerat mellan 1,5 m (andningszonen) och 4 m ovanför marknivå. Högre lägen är möjliga för tätortsstationer, samt i skogsområden.
3. Intagssonden bör inte placeras alltför nära källor som ugnar och förbränningskorstenar, och minst 10 m från närmaste väg, med ökande avstånd i proportion till trafiktätheten.
4. Provtagningsutrustningens luftutsläpp bör placeras så att återcirkulation av frånluft till intagssonden undviks.

Följande faktorer kan också beaktas:

1. Störande källor.
2. Säkerhet.
3. Tillgänglighet.
4. Tillgång till elektricitet och telekommunikationer.
5. Hur synlig platsen är i förhållande till omgivningen.
6. Allmänhetens och den ansvariga personalens säkerhet.
7. Önskvärdheten att samordna provtagningsplatser för de olika föreningarna.
8. Planeringskrav.

III. Dokumentering och översyn

Förfarandet vid val av plats bör dokumenteras utförligt på klassificeringsstadiet med hjälp av fotografier av omgivningarna med angivelse av kompassriktningen och en detaljerad karta. Valet av platser bör regelbundet ses över och skall även då dokumenteras för att säkerställa att urvalskriterierna fortfarande uppfylls.

Detta förutsätter adekvat övervakning och tolkning av provtagningsuppgifterna mot bakgrund av de meteorologiska och fotokemiska processer som påverkar de ozonkoncentrationer som mäts på den berörda platsen.

BILAGA V

KRITERIER FÖR ATT FASTSTÄLLA ANTALET PROVTAGNINGSPUNKTER FÖR FASTA MÄTNINGAR AV OZON OCH RELEVANTA ÄMNEN SOM KAN GE UPPHOV TILL OZON

- I. Lägsta antal provtagningspunkter för fasta kontinuerliga mätningar för att utvärdera om målvärden, långsiktiga mål samt tröskelvärden för information och varning efterlevs inom zoner och tätorter där kontinuerliga mätningar är den enda informationskällan

Befolkning (× 1 000)	Tätorter		Övriga zoner		bakgrundskoncentration landsbygd
	tätort	förort	förort	landsbygd	
< 250				1	1 station/50 000 ⁽¹⁾ km ² som genomsnittlig täthet över alla zoner i ett land
< 500		1	1	1	
< 1 000		2	1	2	
< 1 500	1	2	1	3	
< 2 000	1	3	1	4	
< 2 750	2	3	1	5	
< 3 750	2	4	1	7	
> 3 750	2	1 ytterligare station per 2 000 invånare	1	1 ytterligare station per 500 invånare	

⁽¹⁾ 1 station per 25 000 km² för komplex terräng i regioner under 55° N bredd.

- II. Lägsta antal provtagningspunkter för fasta mätningar för zoner och tätorter som uppnår de långsiktiga målen

Antalet provtagningspunkter för ozon, i kombination med andra metoder för kompletterande bedömning som luftkvalitetsmodeller och kvävedioxidmätningar på samma plats, skall vara tillräckligt för att göra det möjligt att bedöma ozonföroreningarnas tendens och kontrollera att de långsiktiga målen efterlevs. Antalet stationer i förortsområden inom tätorter och i landsbygdsområden kring dessa kan minskas till en tredjedel av det antal som anges i avsnitt I. Om denna minskning leder till att någon zon inte längre har någon provtagningsstation skall man genom samordning med grannzonerna se till att ozonkoncentrationerna i förhållande till de långsiktiga målen kan bedömas på ett adekvat sätt. Antalet stationer för mätning av bakgrundskoncentrationer på landsbygden skall vara 1 per 100 000 km².

BILAGA VI

MÄTNING AV ÄMNEN SOM KAN GE UPPHOV TILL OZON

Mål

Huvudsyftet med denna typ av mätningar är att analysera tendenserna i koncentrationerna av ämnen som kan ge upphov till ozon, kontrollera hur effektiva strategier för utsläppsminskning är, kontrollera utsläppsinventeringars samstämmighet och bidra till att koppla utsläppskällor till föroreningskoncentrationer.

Ett ytterligare syfte är att öka kunskapen om hur ozon uppstår och hur ämnena som kan ge upphov till ozon sprids, samt hur fotokemiska modeller kan tillämpas.

Ämnen

Mätning av ämnen som kan ge upphov till ozon skall minst omfatta kväveoxider, kolmonoxid och lämpliga flyktiga organiska föreningar (VOC). En förteckning över de flyktiga organiska föreningar för vilka mätning rekommenderas ges nedan.

Metan	1-Buten	Isopren	Etylbensen
Etan	trans-2-Buten	n-Hexan	m+p-Xylen
Etylen	cis-2-Buten	i-Hexen	o-Xylen
Acetylen	1,3-Butadien	n-Heptan	1,2,4-Trimetylbensen
Propan	n-Pentan	n-Oktan	1,2,3-Trimetylbensen
Propen	i-Pentan	i-Oktan	1,3,5-Trimetylbensen
n-Butan	1-Penten	Bensen	Formaldehyd
i-Butan	2-Penten	Toluen	Totalkolväte utom metan

Referensmetoder

De referensmetoder som anges i direktiv 85/203/EEG eller i påföljande gemenskapslagstiftning skall gälla för kväveoxider.

Den metod som i enlighet med direktiv 96/62/EG skall fastställas i framtida lagstiftning skall användas för kolmonoxid så snart den trätt i kraft.

Varje medlemsstat skall informera kommissionen om de metoder den tillämpar för provtagning och mätning av VOC. Kommissionen skall så snart som möjligt genomföra jämförelser mellan medlemsstaterna och undersöka vilka möjligheter det finns att fastställa referensmetoder för provtagning och mätning av ämnen som kan ge upphov till ozon i syfte att uppnå bättre jämförbarhet och noggrannare mätningar inför översynen av detta direktiv i enlighet med artikel 11.

Placering

Mätningarna skall främst genomföras i tätorts- och förortsområden vid någon av de provtagningspunkter som upprättats i enlighet med kraven i direktiv 96/62/EG och som anses vara adekvata med tanke på ovan nämnda övervakningsmål.

BILAGA VII

**KVALITETSMÅL FÖR UPPGIFTERNA OCH SAMMANSTÄLLNING AV RESULTATEN FRÅN
UTVÄRDERINGEN AV LUFTKVALITETEN**

I. Datakvalitetsmål

För att uppnå den exakthet som erfordras avseende utvärderingsmetoderna har följande mål för uppgifternas kvalitet fastställts:

	För ozon, NO och NO ₂
Kontinuerlig mätning	
Noggrannhet för enskilda mätningar	15 %
Lägsta godtagbara datafångst	90 % sommartid 75 % vintertid
Indikativa mätningar	
Noggrannhet för enskilda mätningar	30 %
Lägsta godtagbara datafångst	90 %
Lägsta godtagbara tidstäckning	> 10 % sommartid
Modellberäkning	
Noggrannhet	
timmedelvärden (dagtid)	50 %
8-timmars dagligt maximum	50 %
Objektiv skattning	
Noggrannhet	75 %

Mätningens noggrannhet definieras enligt vad som anges i *Guide to the Expression of Uncertainty of Measurements* (ISO 1993) eller i ISO 5725-1 *Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results* (1994). Procentsiffrorna i tabellen avser enskilda mätningar som medelvärde under den period som målvärdet och det långsiktiga målet avser för ett 95-procentigt konfidensintervall. De kontinuerliga mätningarnas noggrannhet kan anses gälla inom området för det aktuella tröskelvärdet.

Noggrannheten för modellberäkning och objektiv skattning definieras som den största tillåtna avvikelser för uppmätta och beräknade koncentrationsnivåer under den period som tröskelvärdet avser utan hänsyn till tidpunkten för händelserna.

Tidstäckning avser den procentandel av den tidsperiod som används för fastställandet av tröskelvärdet under vilken föroreningen uppmätts. Datafångst avser den procentandel av mättiden under vilken instrumenten levererar tillförlitliga data. Kraven på lägsta godtagbara datafångst och tidstäckning innefattar inte förluster av data som uppkommer på grund av regelbunden kalibrering eller normalt underhåll av instrument.

II. Resultat från utvärdering av luftkvalitet

Följande uppgifter bör sammanställas för zoner eller tätorter där andra källor än mätning utnyttjas för att komplettera uppgifterna från mätningarna:

- En beskrivning av den utvärderingsverksamhet som bedrivs.
- Specifika metoder som används med hänvisningar till beskrivningar av metoden.
- Källor till uppgifter och information.
- En beskrivning av resultaten, inklusive noggrannhet och särskilt respektive områdes storlek inom den zon eller tätort där halterna överskrider de långsiktiga målen eller målvärdena.
- För långsiktiga mål eller målvärden med syftet att skydda människors hälsa anges den befolkning som potentiellt är exponerad för halter som överskrider tröskelvärdet.

Där så är möjligt bör medlemsstaterna sammanställa kartor som visar fördelningen av halterna inom varje zon och tätort.

III. Standardisering

När det gäller ozon skall volymen standardiseras till följande normaltillstånd för temperatur och tryck: 293° K och 101,3 kPa. För kväveoxider skall den standardisering som fastställs i direktiv 85/203/EEG eller i påföljande gemenskapslagstiftning gälla.

BILAGA VIII

REFERENSMETOD FÖR UTVÄRDERING AV OZON OCH KALIBRERING AV MÄTINSTRUMENT FÖR OZON

I. Referensmetod för utvärdering av ozon och kalibrering av mätinstrument för ozon

- Analysmetod: UV-fotometrisk metod (ISO FDIS 13964)
- Kalibreringsmetod: Referens-spektrofotometer (UV) (ISO FDIS 13964, VDI 2468, Bl. 6)

Denna metod håller på att standardiseras av CEN ⁽¹⁾. Så snart CEN har offentliggjort den berörda standarden skall den metod och teknik som beskrivs där utgöra referens- och kalibreringsmetod för detta direktiv.

Medlemsstaterna får använda vilken annan metod som helst för analys av ozon, förutsatt att de kan visa att metoden ger likvärdiga resultat som ovan nämnda metod.

II. Referensmodellberäkningsmetod för ozon

Några referensmodellberäkningsmetoder kan för närvarande inte specificeras. Varje ändring som behövs för att anpassa denna punkt till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2 i direktiv 96/62/EG.

⁽¹⁾ Europeiska standardiseringsorganisationen.

Förslag till rådets förordning (EG) om genomförande av åtgärder inom ramen för en strategi inför anslutningen för Cypern och Malta

(2000/C 56 E/12)

KOM(1999) 535 slutlig — 1999/0199(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 13 oktober 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

1. Rådet (allmänna frågor) beslöt vid möten i mars och april 1995 att anslutningsförhandlingarna med Cypern och Malta skulle inledas sex månader efter det att regeringskonferensen avslutats.
2. Europeiska rådet beslöt vid sitt möte i Luxemburg i december 1997 om en särskild strategi inför anslutningen för Cypern och uttalade att Cyperns anslutning bör vara till gagn för alla befolkningsgrupper och bidra till fred och försoning.
3. Till följd av Europeiska rådets möte i Wien i december 1998, vid vilket rådet välkomnade Maltas beslut att återuppta sin ansökan om medlemskap i Europeiska unionen, lade kommissionen i februari 1999 fram en uppdatering av sitt yttrande från 1993.
4. Rådet (allmänna frågor) uppmanade vid sitt möte i mars 1999 kommissionen att snarast lägga fram förslag för en särskild strategi inför anslutningen för Cypern.
5. Partnerskapen för anslutning måste fastställas för Cypern och Malta i enlighet med de regler som i rådets förordning (EG) nr 622/98 av den 16 mars 1998⁽¹⁾ fastställs för kandidatländerna i Central- och Östeuropa, så att Europeiska gemenskapens stöd kan inriktas på de prioriteringar och mål som gäller inför anslutningen.
6. Bestämmelserna i denna förordning bygger på de politiska kriterier som fastställts av Europeiska rådet vid dess möte i Köpenhamn 1993, särskilt vad gäller respekten för de demokratiska principerna, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna de grundläggande friheterna samt respekten för internationell rätt, vilka är grundläggande för politiken i Europeiska unionen och dess medlemsstater.

7. De finansprotokoll som ingåtts med Malta och Cypern upphör att gälla den 31 december 1999.

8. När det gäller frågor av regionalt intresse kan Cypern och Malta också komma i fråga för finansiering inom ramen för budgetposten för MEDA.

9. Genomförandet av denna förordning är ägnat att bidra till förverkligandet av Europeiska gemenskapens mål; fördraget erbjuder, för antagandet av denna förordning, ingen annan grund än den som ges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Europeiska unionens strategi inför anslutningen för Cypern och Malta är grundad i synnerhet på följande:

— Ingående med Cypern och Malta av partnerskap inför anslutningen.

— Stöd till prioriterade förberedande åtgärder inför anslutningen vilka med varje stat fastställs inom ramen för dessa partnerskap, efter en analys av respektive stats situation och med beaktande av de politiska och ekonomiska kriterier och de skyldigheter som, enligt Europeiska rådet, är förknippade med ställningen som medlemsland i Europeiska unionen.

— Deltagande i vissa av gemenskapens program och organ.

2. Rådet skall på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om principerna, prioriteringarna, de mellanliggande målen och villkoren i vart och ett av de partnerskap för anslutning som skall läggas fram för kandidatländerna liksom om de större ändringar som dessa senare kan bli föremål för.

Artikel 2

Samarbetsprojekt och samarbetsåtgärder skall vara öppna för de cypriotiska och maltesiska staterna och regionerna och även för lokala myndigheter, regionala organisationer, offentliga organ, lokala och traditionella samhällen, företagens stödorganisationer, kooperativ och det civila samhället, däribland organisationer för arbetsmarknadens parter, föreningar, stiftelser och icke-statliga organisationer.

⁽¹⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 1.

Artikel 3

Samarbetsprojekt i form av gåvobistånd kan finansieras på, bland andra, följande områden:

- Tekniskt stöd, utbildning eller andra tjänster, materiel och arbete, liksom revision och utvärderings- och kontrolluppdrag inom ramen för de mål som nämns i artikel 1.
- För Cypern, varje åtgärd som syftar till att föra de två befolkningsgrupperna närmare varandra.

Artikel 4

1. Gemenskapsfinansieringen kan bland annat täcka investeringar, utom köp av fastigheter, och fasta kostnader (som får innefatta kostnader för administration, underhåll och drift) även om tanken är att projekten skall syfta till att stödmottagarna skall överta de fasta kostnaderna.

2. Ekonomiskt bidrag efterfrågas för varje samarbetsåtgärd från de partner som anges i artikel 2. Detta bidrag efterfrågas allt efter varje berörd partners möjlighet och i enlighet med typen av åtgärd. I särskilda fall och då samarbetspartnern är antingen en icke-statlig organisation eller en gemenskapsorganisation kan bidrag ges i natura.

3. Möjligheterna till samfinansiering med andra bidragsgivare, särskilt medlemsstaterna, kan undersökas.

4. Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna ta alla nödvändiga initiativ för att säkerställa en god samordning med övriga berörda bidragsgivare.

Artikel 5

Om en väsentlig förutsättning för fullföljandet av stödet till Cypern och Malta inför anslutningen saknas, i synnerhet vid kränkningen av de demokratiska principerna, av rättsstaten, av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande fritheterna samt av internationell rätt eller om framstegen på vägen mot förverkligande av Köpenhamnskriterierna är otillräckliga, får rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet besluta om att vidta lämpliga åtgärder rörande allt stöd till Cypern och Malta inför anslutningen.

Artikel 6

1. Kommissionen skall ansvara för förberedelse av, beslut om och förvaltning av projekt enligt denna förordning, i enlighet med gällande budgetförfaranden och särskilt enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. Stödet inför anslutningen täcker bland annat utgifter rörande fastställande, genomförande, uppföljning, kontroll och utvärdering av de genomförda åtgärderna.

3. Vid förhandsbedömningen av projekten och programmen skall hänsyn tas till följande faktorer:

- Projektens effektivitet och genomförbarhet.
- Miljön.
- Den utveckling av institutioner som krävs för att uppnå projektens och programmets mål.
- Erfarenhet från andra projekt och program av samma typ.
- Kulturella och sociala aspekter samt jämställdhetsaspekten.

4. Kommissionen kan på grundval av en analys i varje enskilt fall av förmågan att förvalta de nationella och sektoriella projekten eller programmen besluta om förfaranden för finansiell kontroll och om strukturerna för de offentliga finanserna, bevilja undantag från kravet på förhandsgodkännande i punkt 3 och uppdra åt kandidatländernas organ för genomförande att förvalta stödet på decentraliserad basis.

Ett sådant undantag förutsätter

- att kandidatländernas genomförandeorgan bedöms uppfylla de minimikriterier för utvärdering av deras förmåga att förvalta stödet samt de minimivillkor för dessa organ som anges i bilagan till denna förordning, och
- att de särskilda villkoren rörande i synnerhet utlysande av anbudsinfördran, mottagande och utvärdering av anbud, tilldelning av kontrakt och genomförande av gemenskapens bestämmelser rörande offentlig upphandling vilka fastställs i de finansieringsvillkor som fastställts med respektive motagarland iakttas.

5. Beslut som rör projekt och program vars finansiering i enlighet med denna förordning överstiger 2 miljoner euro per projekt eller program skall fattas enligt det förfarande som anges i artikel 7.

Kommissionen skall kortfattat informera den kommitté som anges i artikel 7 om de beslut den har för avsikt att fatta rörande finansiering av projekt och program för vilka kostnaderna inte överstiger 2 miljoner euro. Sådan information skall lämnas senast en vecka innan beslutet fattas.

6. Kommissionen har, utan att inhämta synpunkter från den kommitté som anges i artikel 7, befogenhet att godkänna ytterligare åtaganden som är nödvändiga för att täcka förväntade eller konstaterade överskridanden i samband med projekten och programmen, när överskridandet eller det ytterligare behovet inte överstiger 20 % av det ursprungliga åtagandet som fastställs i finansieringsbeslutet.

7. I alla överenskommelser eller avtal om finansiering som ingås med stöd av denna förordning skall föreskrivas att kommissionen och revisionsrätten får utföra kontroller på plats enligt de sedvanliga förfaranden som kommissionen har fastställt inom ramen för gällande bestämmelser, särskilt enligt budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

8. I den mån projekten och programmen tar sig uttryck i finansieringsöverenskommelser mellan gemenskapen, å ena sidan, och Cypern eller Malta, å andra sidan, skall det i dessa föreskrivas att betalning av skatter, tullar och avgifter inte skall finansieras av gemenskapen.

9. Deltagandet i anbudsinförfarande och upphandling är öppet för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i Cypern och Malta på samma villkor.

10. Leveranserna skall ha sitt ursprung i medlemsstaterna eller i Cypern eller Malta.

Artikel 7

En förvaltningskommitté (nedan kallad kommittén) skall inrättas.

Vid hänvisning till det förfarande som avses i denna artikel skall det förvaltningsförfarande som avses i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/469/EG skall fastställas till 3 månader.

Artikel 8

En gång om året skall ett åsiktsutbyte äga rum på grundval av en framställning som kommissionens företrädare skall göra om de allmänna riktlinjerna för de åtgärder som skall vidtas under det kommande året. Detta skall ske vid ett möte med den kommitté som avses i artikel 7.

Artikel 9

Kommissionen skall regelbundet utvärdera de åtgärder som gemenskapen finansierar för att fastställa om de mål som ställts upp för dessa åtgärder har uppnåtts och för att ange riktlinjer för att förbättra framtida åtgärders effektivitet. Kommissionen skall överlämna en sammanfattning av de utvärderingar som gjorts till den kommitté som avses i artikel 7, vilka denna kommitté i förekommande fall skall kunna granska. Utvärderingsrapporterna skall överlämnas till medlemsstater som önskar ta del av dem och till Europaparlamentet.

Artikel 10

Tre år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen Eur till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med en utvärdering av samtliga åtgärder som har finansierats av gemenskapen i enlighet med denna förordning. Rapporten skall även innehålla förslag om framtiden för denna förordning, och, om så krävs, om ändringar som bör göras i den.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning skall ersätta finansprotokollen för Cypern och Malta från och med 2000 och för en tid av fem år.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

MINIMIKRITERIER OCH -VILLKOR FÖR ATT DECENTRALISERA FÖRVALTNINGEN TILL KANDIDATLÄNDERNAS ORGAN FÖR GENOMFÖRANDE (ARTIKEL 6)**1. Minimikriterier för utvärdering av kandidatländernas genomförandeorgans förmåga att förvalta stödet**

Följande kriterier tillämpas av kommissionen för att avgöra vilka av kandidatländernas organ för genomförande som är förmögna att förvalta det stöd som beviljats inom ramen för decentraliserad förvaltning:

- i) Organen bör ha ett välstrukturerat system för ekonomisk förvaltning, en komplett arbetsordning och tydligt definierade institutionella och personalrelaterade ansvarsområden.
- ii) Maktodelningsprincipen skall iaktas för att undanröja alla risker för intressekonflikter i samband med anbudsinfordringar och betalningar.
- iii) Det måste finnas tillräckligt med personal som kan utföra de planerade arbetsuppgifterna. Personalen måste ha de kvalifikationer och den erfarenhet som krävs liksom goda språkkunskaper och de måste ha ingående kunskaper om genomförande av gemenskapsprogram.

2. Minimivillkor enligt vilka förvaltningen kan decentraliseras till kandidatländernas organ för genomförande

Decentralisering av förvaltningen (inbegripet kommissionens kontroll i efterhand) till ett organ för genomförande i ett kandidatland kan ske om följande villkor är uppfyllda:

- i) Organet skall styrka att det finns effektiva interna kontrollsystem, som omfattar såväl oberoende revision som ett effektivt system för räkenskapsrapporter och ekonomiska rapporter som stämmer överens med internationellt erkända revisionsnormer.
- ii) En nyligen genomförd räkenskaps- och verksamhetsgranskning skall visa att gemenskapsstödet och liknande nationella åtgärder förvaltas effektivt och inom utsatt tid.
- iii) En tillförlitlig nationell finansiell kontroll av organ för genomförande kommer att utföras.
- iv) Bestämmelserna om anbudsinfordringar skall godkännas av kommissionen, som också ser till att de motsvarar kraven i avdelning IX i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.
- v) Den nationella utanordnaren förbinder sig att ta hela det ekonomiska ansvaret för den ekonomiska förvaltningen.

Detta påverkar inte kommissionens och revisionsrättens rätt att kontrollera utgifterna.

Förslag till rådets förordning (EG) om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland

(2000/C 56 E/13)

KOM(1999) 549 slutlig — 1999/0221(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 29 oktober 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

1. De program som Internationella fonden för Irland (nedan "fonden") genomför uppmuntrar samarbete över gränsen och mellan befolkningsgrupper och främjar på så sätt dialog och försoning mellan nationalisterna och unionisterna.
2. Fonden är ett exempel på ett framgångsrikt engelsk-irländskt samarbete för att främja försoning mellan de två befolkningsgrupperna och deras ekonomiska och sociala utveckling.
3. Mellan 1989 och 1995 har ett årligt bidrag på 15 miljoner ecu betalats ut ur gemenskapsbudgeten till stöd för de av fondens projekt som innebär en verklig extrainsats i de berörda områdena.
4. Den 31 oktober 1994 antog rådet förordning (EG) nr 2687/94 om finansiellt bidrag från gemenskapen till fonden för räkenskapsåren 1995, 1996 och 1997.
5. I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2687/94 av den 31 oktober 1994 om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland har det belopp som fastställts vid budgetförandet för vart och ett av räkenskapsåren 1995, 1996 och 1997 varit 20 miljoner ecu.
6. I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2614/97 av den 15 december 1997 om finansiellt bidrag från gemenskapen till Internationella fonden för Irland har det belopp som fastställts vid budgetförandet för vart och ett av räkenskapsåren 1998 och 1999 varit 17 miljoner ecu.
7. De utvärderingsrapporter som utarbetats i enlighet med artiklarna 5 och 7 i förordning (EG) nr 2614/97 har bekräftat att gemenskapens bidrag verkligen har använts i enlighet med fondens mål och de kriterier som definieras i artiklarna 2 och 3 i den förordningen.
8. Förordning (EG) nr 2614/97 löper ut den 31 december 1999.
9. Fredsprocessen i Nordirland kräver fortsatt stöd från gemenskapen även därefter.
10. Europeiska rådet beslutade vid sitt möte i Berlin den 24 och 25 mars 1999 att stödet till fonden bör fortsätta att betalas ut under ytterligare tre år (2000–2002).
11. Vid samma möte beslutade Europeiska rådet att Peace-programmet för Nordirland och Irlands gränsgrevskap kommer att fortsätta i ytterligare fem år (2000–2004) och tilldelas ett belopp på 500 miljoner euro.
12. Fonden bör använda gemenskapens bidrag i enlighet med det avtal varigenom den inrättades och i första hand till projekt som överensstämmer med de insatser som finansieras genom Peace-programmet för perioden 2000–2004.
13. Sådant stöd bör utformas som finansiella bidrag under ytterligare tre år.
14. Det är nödvändigt att säkerställa att fondens verksamhet och verksamhet som finansieras genom gemenskapens strukturpolitik samordnas effektivt.
15. Stöd från fonden kan endast bli verkningsfullt om det ges som ett komplement till andra offentliga eller privata utgifter, inte som en ersättning för dessa.
16. En utvärderingsrapport med granskning av fondens resultat och bedömning av om fortsatt bidrag bör ges skall utarbetas före den 1 april 2001.
17. Gemenskapens bidrag till fonden bedöms behöva uppgå till 15 miljoner euro i löpande priser för vart och ett av räkenskapsåren 2000, 2001 och 2002.
18. Detta stöd kommer att medverka till att stärka solidariteten mellan medlemsstaterna och mellan deras medborgare.
19. För antagandet av denna förordning ger fördraget inga andra befogenheter än dem i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För vart och ett av räkenskapsåren 2000, 2001 och 2002 skall ett årligt bidrag betalas till Internationella fonden för Irland, nedan "fonden". Bidragets belopp skall fastställas inom ramen för det årliga budgetförfarandet.

Artikel 2

Fonden skall i första hand använda bidragen för projekt över gränsen eller mellan befolkningsgrupperna och i synnerhet för projekt som överensstämmer med målen i Peace-programmet och andra program som får stöd av strukturfonderna.

Bidragen skall användas på ett sådant sätt att de leder till en verklig extrainsats i de berörda områdena och bör därför inte ersätta andra privata eller offentliga utgifter.

Kommissionen skall företrädas av en observatör vid fondens styrelsemöten.

Artikel 3

Kommissionen skall svara för samordningen mellan fondens verksamhet och verksamhet som finansieras genom gemenskapens strukturpolitik. Kommissionen skall underrätta behöriga tillsynskommittéer om fondens verksamhet.

Artikel 4

Kommissionen skall, tillsammans med fondens styrelse, införa lämpliga bestämmelser för reklam och information i syfte att sprida kunskap om gemenskapens deltagande i projekt som finansieras av fonden.

Artikel 5

Kommissionen skall förvalta bidragen.

Kommissionen skall senast den 1 april 2001 överlämna en rapport till budgetmyndigheten med en bedömning av om fortsatt bidrag bör ges efter 2002. Rapporten skall bland annat innehålla

- en översikt över fondens verksamhet,
- en förteckning över de projekt som mottagit stöd,
- en utvärdering av stödets art och dess verkan, särskilt med beaktande av fondens mål och de kriterier som anges i artikel 2 första och andra styckena och i artikel 3,
- en bilaga som innehåller utfallet av de kontroller och översyner som utförts av kommissionens företrädare eller dess ombud, särskilt vad gäller samordningen mellan fondens verksamhet och den som genomförs inom ramen för gemenskapens strukturpolitik.

Artikel 6

Det årliga bidraget skall betalas i två delutbetalningar enligt följande:

- Ett förskott på 80 % skall betalas när fondens styrelseordförande har undertecknat kommissionens förbindelse om stöd och åtagit sig att använda bidraget i enlighet med artikel 2 och när kommissionen har mottagit och godkänt stödmottagarens årliga verksamhetsrapport och de reviderade räkenskaperna avseende föregående räkenskapsår.
- Kvarvarande 20 % skall betalas när kommissionen har mottagit och godkänt stödmottagarens årliga verksamhetsrapport och reviderade räkenskaper för det räkenskapsår då gemenskapens bidrag betalades ut.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2000. Den skall förbli i kraft till och med den 31 december 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut – Europeiska året för språk 2001

(2000/C 56 E/14)

KOM(1999) 485 slutlig — 1999/0208(COD)

(Framlagt av kommissionen den 19 oktober 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 149 och 150 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget,

och av följande skäl:

1. I ingressen till EG-fördraget anges att medlemsstaterna "är fast beslutna att främja utveckling av högsta möjliga kunskapsnivå för sina folk genom en bred tillgång till utbildning och kontinuerlig fortbildning".
2. I artikel 18 i EG-fördraget fastställs att varje medborgare i Europeiska unionen skall ha rätt att "fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier", och förmågan att använda främmande språk är väsentlig för att i praktiken till fullo kunna utöva denna rättighet.
3. I rådets slutsatser av den 12 juni 1995 om den språkliga mångfalden och flerspråkighet i Europeiska unionen betonar man att "den språkliga mångfalden måste bevaras och flerspråkighet måste främjas i unionen, med samma respekt för språken i unionen och med hänsyn till subsidiaritetsprincipen", och i Europaparlamentets och rådets beslut nr 2493/95/EG av den 23 oktober 1995 om att utnämna 1996 till "Europeiska året för livslångt lärande" ⁽¹⁾ betonas vikten av livslångt lärande i utvecklingen av kunskaper, däribland språkkunskaper, under hela livet.

⁽¹⁾ EGT L 256, 26.10.1995.

4. I kommissionens vitbok från 1995 *Lära och lära ut: på väg mot kunskapssamhället* ⁽²⁾ fastställs som fjärde mål kunskaper för alla i tre EU-språk och i kommissionens grönbok från 1996 *Grundutbildning, vidareutbildning, forskning: hinder mot rörligheten över gränserna* ⁽³⁾ anges att "inlärningen av minst två EU-språk har blivit en nödvändig förutsättning för att medborgarna i unionen skall kunna utnyttja de yrkesmässiga och personliga möjligheter som öppnas för dem genom den inre marknaden".

5. Insatserna i Lingua-programmet som antogs den 28 juli 1989 genom rådets beslut 89/489/EEG ⁽⁴⁾ förstärktes och införlivades delvis som övergripande åtgärder i Sokrates-programmet som antogs den 14 mars 1995 genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 819/95/EG ⁽⁵⁾ och som ändrades den 23 februari 1998 genom beslut nr 576/98/EG ⁽⁶⁾; dessa åtgärder har främjat förbättrade kunskaper i unionens språk och på så sätt bidragit till bättre förståelse och solidaritet mellan unionens folk. I sin gemensamma ståndpunkt av den 21 december 1998 föreslår rådet att dessa åtgärder utvecklas vidare och förstärks under Sokrates-programmets andra etapp ⁽⁷⁾.

6. Inom Leonardo da Vinci-programmet, som inrättades den 6 december 1994 genom Europaparlamentets och rådets beslut 94/819/EG ⁽⁸⁾, har man tagit tillvara resultaten från Lingua-programmet och gett stöd till verksamhet som syftar till att utveckla språkfärdigheter som del i yrkesinriktad utbildning; detta stöd kommer att utvecklas ytterligare och stärkas under andra etappen av Leonardo da Vinci-programmet, som inrättades den 26 april 1999 genom rådets beslut 1999/382/EG ⁽⁹⁾.

⁽²⁾ Kommissionens vitbok "Lära och lära ut: på väg mot kunskapssamhället" (som grundar sig på KOM(95) 590 slutlig, 29 november 1995), Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1996.

⁽³⁾ Kommissionens grönbok "Grundutbildning, vidareutbildning, forskning: hinder mot rörlighet över gränserna" (som grundar sig på KOM(96) 462 slutlig, 2 oktober 1996), Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1996.

⁽⁴⁾ EGT L 239, 16.8.1989.

⁽⁵⁾ EGT L 87, 20.4.1995.

⁽⁶⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT C 49, 22.2.1999, s. 42.

⁽⁸⁾ EGT L 340, 29.12.1994.

⁽⁹⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

7. Ett flerårigt program för att främja EU:s språkliga mångfald i informationsområdet inrättades genom rådets beslut 96/664/EG av den 21 november 1996.
8. I rapporten från Högnivågruppen om fri rörlighet för personer ⁽¹⁾ som lades fram för kommissionen den 18 mars 1997, anses att "mångfalden av europeiska språk [vara] . . . en rikedom som man måste värna om" och man föreslår åtgärder för att främja utbildning i språk och användningen av gemenskapens språk.
9. I enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5 i EG-fördraget, kan inte målen i den föreslagna insatsen uppnås på ett tillfredsställande sätt av medlemsstaterna, bland annat eftersom det behövs en sammanhållen informationskampanj som omfattar hela gemenskapen och i vilken man undviker dubbelarbete samt uppnår skalfördelar. Dessa mål kan bättre uppnås av gemenskapen, tack vare den gränsöverskridande dimensionen i gemenskapens insatser och åtgärder. Detta beslut går inte utöver det som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
10. Det är viktigt att utveckla ett adekvat samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Europarådet, för att se till att de insatser som genomförs på gemenskapsnivå och de insatser som Europarådet genomför är konsekventa; sådant samarbete omnämns tydligt i artikel 149 i EG-fördraget.
11. I detta beslut fastställs för hela programmets löptid ett finansiellt ramverk som utgör den främsta referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförandet, i den betydelse som återfinns i punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 ⁽²⁾.
12. I den gemensamma förklaringen som avgetts den 4 maj 1999 av Europaparlamentet, rådet och kommissionen anges det praktiska tillvägagångssättet för genomförandet av det förfarande som fastställs i artikel 251 i EG-fördraget ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av Europeiska året för språk

1. År 2001 skall utses till "Europeiska året för språk" (nedan även kallat "Europeiska språkåret").

⁽¹⁾ Report of the High Level Panel on the Free Movement of Persons, chaired by Mrs Simone Veil, Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg, 1998, kapitel V.

⁽²⁾ EGT C 172, 18.6.1999.

⁽³⁾ EGT C 148, 28.5.1999.

2. Under Europeiska året för språk skall man sprida information och vidta främjande åtgärder som rör språk, för att uppmuntra alla personer som är lagligt bosatta i medlemsstaterna att lära sig språk, bland annat genom att göra dem medvetna om betydelsen av språkkunskaper för livskvaliteten och för den ekonomiska konkurrenskraften. Dessa åtgärder kommer att omfatta gemenskapens officiella språk tillsammans med iriska, luxemburgska och andra språk som erkänns av medlemsstaterna.

Artikel 2

Mål

Målen för Europeiska året för språk skall vara följande:

- Att göra människor medvetna om rikedomerna i den språkliga mångfalden inom Europeiska unionen.
- Att göra en så stor allmänhet som möjligt uppmärksam på fördelarna med kunskaper i en rad språk, som en central faktor i den personliga utvecklingen, för mellankulturell förståelse, för att fullt ut använda de rättigheter som det europeiska medborgarskapet för med sig, och för att främja de ekonomiska möjligheterna hos enskilda, företag och samhället som helhet.
- Att uppmuntra alla som är lagligt bosatta i medlemsstaterna, oavsett ålder, bakgrund eller tidigare utbildning och utbildningsresultat, till att under hela livet lära sig språk och därmed förknippade färdigheter.
- Att samla in och sprida information om språkundervisning och språkinläring, och om färdigheter, metoder och material som kan vara av hjälp i denna undervisning och inläring samt att underlätta kommunikation mellan användare av olika språk.

Artikel 3

Innehåll i insatserna

De insatser som är avsedda att uppnå målen i artikel 2 ovan kan särskilt omfatta

- användning av en gemensam logotyp eller slagord,
- en informationskampanj i hela Europeiska unionen,
- anordnande av möten och evenemang på europeisk, gränsöverskridande, nationell, regional eller lokal nivå,
- anordnande av tävlingar och priser på europeisk, gränsöverskridande, nationell, regional eller lokal nivå,
- finansiellt stöd till initiativ, på gränsöverskridande, nationell, regional eller lokal nivå i vilka målen för Europeiska språkåret främjas.

Dessa insatser beskrivs närmare i bilagan.

Artikel 4

Genomförande

1. Kommissionen skall ha ansvaret för genomförandet av detta beslut.
2. Varje medlemsstat skall utse ett lämpligt organ som skall organisera dess deltagande i Europeiska året för språk, samt ha ansvaret för samordning och genomförande på nationell nivå av de insatser som föreskrivs i detta beslut, däribland genom att medverka i det urvalsförfarande som beskrivs i artikel 7.

Artikel 5

Kommitté

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avger. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 6

Finansiella överenskommelser

1. Insatser som omfattar hela gemenskapen och som beskrivs i Del A i bilagan kan finansieras i sin helhet ur gemenskapens budget.
2. Insatser som är lokala, regionala, nationella eller gränsöverskridande och som beskrivs i Del B i bilagan, kan delvis finansieras ur gemenskapens budget, till högst 50 % av den totala kostnaden.

Artikel 7

Ansöknings- och urvalsförfarande

1. Ansökningar om finansiella bidrag till insatser ur gemenskapens budget enligt artikel 6.2 skall lämnas in till kommissionen via det organ som avses i artikel 4.2.
2. Beslut om finansiering och samfinansiering av insatser enligt artikel 6 skall fattas av kommissionen i enlighet med

det förfarande som fastställs i artikel 5. Kommissionen skall se till att det finns en jämn fördelning mellan medlemsstaterna och mellan de olika relevanta verksamhetsområdena.

Artikel 8

Konsekvens

Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna se till att

- de insatser som föreskrivs i detta beslut och andra EG-insatser och initiativ är konsekventa, särskilt de insatser som gäller allmän och yrkesinriktad utbildning,
- det görs en optimal användning av komplementaritet mellan Europeiska språkåret och andra initiativ och resurser på europeisk, nationell och regional nivå, där sådana kan bidra till att uppnå målen för Europeiska språkåret.

Artikel 9

Budget

1. De finansiella ramarna för genomförandet av denna insats under tiden 1 januari–31 december 2001 skall vara 8 miljoner euro.
2. Anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom gränserna för budgetplanerna.

Artikel 10

Internationellt samarbete

Inom ramen för Europeiska språkåret, och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 5, får kommissionen samarbeta med lämpliga internationella organisationer. Kommissionen skall särskilt ingå lämpliga överenskommelser för samarbete med Europarådet.

Artikel 11

Övervakning och utvärdering

Kommissionen skall senast den 31 december 2002 till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet, resultaten och den övergripande bedömningen av de insatser som föreskrivs i detta beslut.

Artikel 12

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det skall träda i kraft den dag det offentliggörs.

BILAGA

1. Beskrivning av de insatser som avses i artikel 3*A. Insatser som kan finansieras upp till 100 % ur gemenskapens budget*

1. Möten och evenemang:

- a) anordnande av möten på EG-nivå,
- b) anordnande av evenemang för att göra den språkliga mångfalden mer synlig, däribland evenemang för att inviga respektive avsluta Europeiska språkåret,
- c) anordnande av en eller flera presentationer av Europeiska språkåret i varje medlemsstat.

2. Informations- och reklamkampanjer, inbegripet

- a) framtagning av en logotyp och slagord för Europeiska språkåret, som skall användas inom ramen för all verksamhet i samband med Europeiska språkåret,
- b) en EG-omfattande informationskampanj,
- c) framställning av material och hjälpmedel som skall användas i hela gemenskapen och som är avsedda att göra allmänheten mer medveten om förutsättningarna för lyckad språkinläring och om effektiva metoder för språkundervisning och språkinläring,
- d) anordnande av Europa-omfattande tävlingar i vilka man uppmärksammar vad man uppnått och erfarit inom de teman som ingår i Europeiska språkåret.

3. Andra insatser:

EG-omfattande enkäter och undersökningar som bland annat syftar till att närmare fastställa

- situationen i Europa vad gäller språk, deras användning samt språkundervisning och språkinläring,
- förväntningarna hos de olika målgrupperna vad gäller målen för Europeiska språkåret,
- hur gemenskapen skulle kunna möta dessa förväntningar både under Europeiska året och efteråt, särskilt inom ramen för programmen inom allmän och yrkesinriktad utbildning,
- utvärderingar beträffande Europeiska språkårets effektivitet och inverkan.

B. Insatser som delvis kan finansieras ur gemenskapens budget

Insatser på lokal, regional, nationell eller gränsöverskridande nivå kan få bidrag ur gemenskapens budget till högst 50 % av kostnaderna, beroende på förslagets art och omständigheter. Förslagen kan bl.a. gälla följande:

1. Evenemang kring målen för Europeiska språkåret
2. Informationsinsatser och insatser för att sprida exempel på goda rutiner, utöver dem som beskrivs i del 1 A i denna bilaga
3. Anordnande av priser och tävlingar
4. Enkäter och undersökningar utöver dem som nämns i del 1 A ovan
5. Andra insatser för att främja språkundervisning och språkinläring, under förutsättning att dessa insatser inte skulle kunna få finansiering inom gemenskapens befintliga program och initiativ.

C. Insatser som inte får finansiella bidrag ur gemenskapens budget

Gemenskapen kommer att ge moraliskt stöd, inbegripet skriftligt tillstånd att använda logotypen och annat material förknippat med Europeiska språkåret, till initiativ som företas av offentliga eller privata organisationer, där dessa organisationer kan övertyga kommissionen om att initiativen är eller kommer att vara igång under 2001 och kan på ett betydande sätt bidra till att ett eller fler av målen för Europeiska språkåret.

2. Tekniskt stöd

I genomförandet av insatserna får kommissionen anlita organisationer för tekniskt stöd, som kan finansieras ur det övergripande anslaget för programmet. Kommissionen får anlita sakkunniga på samma villkor.

Förslag till rådets beslut om exceptionellt finansiellt stöd till Kosovo

(2000/C 56 E/15)

KOM(1999) 598 slutlig — 1999/0240(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 19 november 1999)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av förslaget från kommissionen,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

1. Kommissionen har rådfrågat Ekonomiska och finansiella kommittén innan den lade fram förslaget.
2. Förenta nationernas säkerhetsråd antog den 10 juni 1999 resolution 1244 (1999) vars syfte är att i väntan på en slutgiltig överenskommelse främja upprättandet av betydande autonomi och självbestämmande i Kosovo inom Förbundsrepubliken Jugoslavien.
3. Det internationella samfundet har på grundval av resolution 1244 (1999) inrättat en internationell säkerhetsstyrka (KFOR) och en tillfällig civil förvaltning – Förenta nationernas uppdrag i Kosovo (UNMIK).
4. UNMIK syftar till att inrätta sådana förvaltningsstrukturer att Kosovos folk kan åtnjuta betydande autonomi och har därför utrustats med all lagstiftande och verkställande makt, däribland förvaltningen av domstolarna.
5. UNMIK vidtar åtgärder för att involvera de största politiska partierna och etniska grupperna i Kosovo i sin verksamhet.
6. UNMIK består av fyra delar ("pelare") och Europeiska unionen (EU) har tagit på sig huvudrollen ⁽¹⁾ i den fjärde pelaren som ansvarar för den ekonomiska återuppbyggnaden.
7. UNMIK och i synnerhet pelare IV har gjort betydande framsteg med att upprätta en ekonomisk ram och siktar på att fortsätta och att utvidga denna strategi.
8. UNMIK håller för närvarande på att inrätta ett centralt budgetorgan som skall tillhandahålla överskådliga förfaranden med tydlig ansvarsfördelning för Kosovos budget.
9. Med tanke på de för närvarande ogynnsamma omständigheterna kommer det, på grundval av de uppskattningar från UNMIK som lagts fram med Internationella valutafondens (IMF) samtycke, att vara nödvändigt för Kosovo att erhålla stöd utifrån för att upprätta en sund marknadsekonomi och en civil förvaltning. Det beräknas att exceptionellt externt finansiellt stöd på ungefär 115 miljoner euro skulle behövas fram till och med år 2000.
10. UNMIK har inkommit med en ansökan om exceptionellt finansiellt stöd.
11. Kosovo kan varken låna i det egna landet eller utomlands och kan inte komma i fråga för medlemskap i internationella finansiella institutioner och kan därför inte komma i åtnjutande av deras konventionella stödprogram.
12. Kosovo har en låg utvecklingsnivå och dess BNP per capita beräknas vara en av de lägsta i Europa.
13. Finansiellt stöd från gemenskapen i form av direkta bidrag till UNMIK till stöd för Kosovos folk är en lämplig åtgärd för att bidra till att avlasta Kosovos finansieringsproblem under de exceptionellt svåra omständigheter som för närvarande råder.
14. Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter kommer det finansiella stödet att utgöra en del av det totala stöd som planeras för Kosovo år 2000 och det kommer därför att vara beroende av att medel anslås i den allmänna budgeten.
15. Det exceptionella finansiella stödet skall förvaltas av Europeiska kommissionen.
16. För antagande av detta beslut anges i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

⁽¹⁾ Den internationella civila närvaron i Kosovo: Rapport från generalsekreteraren enligt stycke 10 i säkerhetsrådets resolution 1244 (1999), S/1999/672, 12 juni 1999, II. 5.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall ställa exceptionellt finansiellt stöd i form av direkta bidrag på upp till 35 miljoner euro till förfogande för UNMIK, i syfte att förbättra den finansiella situationen i Kosovo, underlätta inrättandet av nödvändiga förvaltningsfunktioner och främja utvecklandet av en sund ekonomisk ram.

2. Detta stöd skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och på ett sätt som är förenligt med de avtal och överenskommelser som ingåtts mellan IMF och UNMIK och andra internationellt erkända myndigheter i Kosovo.

Artikel 2

1. Kommissionen befullmäktigas att efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén avtala med UNMIK om de ekonomiska villkor som stödet skall vara förenat med. Dessa villkor skall vara förenliga med de avtal som avses i artikel 1.2.

2. Kommissionen skall i samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och i förening med IMF och Världsbanken regelbundet kontrollera att den ekonomiska politiken i Kosovo uppfyller de mål och ekonomisk-politiska villkor som stödet är förenat med.

Artikel 3

1. Stödet skall ställas till förfogande för UNMIK i minst två delutbetalningar under förutsättning att de ekonomisk-politiska villkor som avses i artikel 2.1 är uppfyllda. Den andra delutbetalningen får inte göras förrän två månader efter den första delutbetalningen.

2. Medlen skall göras tillgängliga för UNMIK genom den centrala budgetmyndigheten och endast användas till att avlasta Kosovos budgetbehov.

Artikel 4

Kommissionen skall före utgången av år 2000 skicka en rapport till Europaparlamentet och till rådet. Rapporten skall innehålla en utvärdering av genomförandet av detta beslut.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en gemenskapsram för samarbete för en hållbar utveckling i städerna

(2000/C 56 E/16)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1999) 557 slutlig — 1999/0233(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 november 1999)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

1. I fördraget föreskrivs att gemenskapen skall utarbeta och genomföra en miljöpolitik och där anges också de mål och principer som bör vara vägledande för denna politik.
2. Genom antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr 2179/98/EG ⁽¹⁾ bekräftade gemenskapen sin uppslutning bakom metoden och den allmänna strategin som kommissionen valt i sitt program "Mot en hållbar utveckling" ⁽²⁾.
3. Många av gemenskapens internationella åtaganden, i synnerhet när det gäller att motverka klimatförändringar, kräver samarbete med lokala myndigheter för att kunna genomföras.
4. I sitt meddelande "En hållbar utveckling i Europeiska unionens städer: Ett handlingsprogram" av den 28 oktober 1998 ⁽³⁾ åtog sig kommissionen att ge "fortsatt stöd till nätverksverksamhet inom de lokala förvaltningarna" och att "säkerställa en lämplig rättslig grund för att finansiera sådana aktiviteter över flera år".
5. Europaparlamentet har antagit en rad resolutioner ⁽⁴⁾ om en förstärkning av unionens stads- och miljöpolitik.

6. Regionkommittén har antagit ett yttrande om samarbete över gränserna mellan lokala myndigheter ⁽⁵⁾ och ett yttrande ⁽⁶⁾ om kommissionens meddelande "Stadsfrågor – riktlinjer för en europeisk debatt".

7. Enligt femte miljöhandlingsprogrammet bör alla berörda beslutsfattare, däribland kommissionen och de lokala förvaltningarna, agera som partner och genomföra samordnade åtgärder för att uppnå en hållbar utveckling och dela på det därmed sammanhängande ansvaret.

8. I Agenda 21 som har varit föremål för det protokoll som undertecknats vid toppmötet i Rio 1992 anges i kapitel 28 att de flesta lokala myndigheterna i varje land senast 1996 bör ha inlett ett samrådsförfarande med befolkningen och uppnått enighet om en "lokal Agenda 21" för området i fråga.

9. Det är nödvändigt att definiera, utveckla och utbyta god praxis mellan de lokala myndigheterna och att öka medvetenheten för att uppnå målen för en hållbar utveckling i städerna och för att kunna tillämpa Agenda 21 och gemenskapslagstiftningen.

10. Kapaciteten hos de lokala nätverken på europeisk nivå bör förstärkas, god praxis i fråga om en hållbar utveckling i städerna och i fråga om den lokala Agenda 21 bör utvecklas och utbytas, och det bör säkerställas att dessa verksamheter samordnas så att kommissionen får information och synpunkter från de lokala myndigheterna om nya och framtida perspektiv på de områden som gäller hållbar utveckling.

11. I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget om målet för den planerade åtgärden, nämligen att utbyta god praxis på europeisk nivå och att medvetandegöra de lokala myndigheterna genom europeiska nätverk inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till den föreslagna åtgärdens räckvidd och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Beslutet skall begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att detta mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

⁽¹⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽³⁾ KOM(1998) 605 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT C 226, 20.7.1998, s. 34 och 36 (A4-0177/98 (betänkande av Anita Pollack), A4-0172/98 (betänkande av Pasqualina Napolitano)) och EGT C 279, 1.10.1999, s. 44 (A4-0247/99 (betänkande av Leoluca Orlando)).

⁽⁵⁾ EGT C 51, 22.2.1999, s. 21, CdR 145/98 (yttrande av Günter Niederbremer).

⁽⁶⁾ EGT C 251, 10.8.1998, s. 11, CdR 316/97 slutlig (yttrande av Bram Peper).

12. De prioriterade åtgärdsområden som skulle kunna stödjas med hjälp av gemenskapsramen för samarbete bör definieras.
13. Det är nödvändigt att fastställa effektiva metoder för kontroll och utvärdering och att säkerställa lämplig information riktad till potentiella stödmottagare och till allmänheten.
14. Genomförandet av denna samarbetsram bör utvärderas mot bakgrund av den erfarenhet som vunnits under de första åren och Europaparlamentet och rådet bör underlättas om detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För att underlätta genomförandet av gemenskapens miljölagstiftning på lokal nivå, skall en gemenskapsram för samarbete upprättas för att uppmuntra skapandet, utbytet och genomförandet av god praxis i fråga om en hållbar utveckling i städerna och den lokala Agenda 21. De huvudsakliga deltagarna i detta samarbete skall vara kommissionen och de nätverk mellan städer som upprättats på europeisk nivå.

Artikel 2

1. De verksamhetslag som skall kunna komma i fråga för ekonomiskt stöd från gemenskapen skall vara information, medvetandegörande, samordning, samarbete, skapande, överföring av god praxis och all annan verksamhet som motsvarar de mål som anges i artikel 1. I bilagan återfinns en vägledande fördelning av det ekonomiska stödet mellan dessa verksamhetslag.

2. Kommissionen får lämna ekonomiskt stöd till alla europeiska nätverk mellan städer som vill utveckla sådan verksamhet på europeisk nivå med iakttagande av de grundläggande principerna i femte miljöhandlingsprogrammet, efter kommissionens godkännande av det planerade arbetsprogrammet.

När det gäller de stödåtgärder som anges i bilagan och som behövs för att analysera och följa upp verksamheten, kan andra aktörer komma i fråga som potentiella stödmottagare inom ramen för samarbetet.

3. Gemenskapsstödet skall gälla sådana åtgärder som genomförs under loppet av det år som det ekonomiska stödet avser eller under de två följande åren.

Artikel 3

1. Kommissionen skall fastställa vilka åtgärder som skall ges prioritet inom de verksamhetsområden som anges i artikel 1.

2. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om de åtgärder som skall ges prioritet för finansiering med angivande av urvals- och tilldelningsvillkoren samt ansöknings- och godkännandeförfarandena.

Artikel 4

Kommissionen skall säkerställa enhetlighet, samordning och samverkansvinster mellan gemenskapens åtgärder och projekt för genomförandet av denna samarbetsram och andra gemenskapsprogram och gemenskapsinitiativ, framför allt Urban-initiativet. De projekt som motsvarar riktlinjerna i det finansiella instrumentet för miljön (Life) skall inte kunna få stöd inom denna samarbetsram.

Artikel 5

1. De årliga anslagen skall beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen. Finansieringsramen för genomförandet av detta program under perioden 2001–2004 har fastställts till 12,4 miljoner EUR.

2. Ekonomiskt stöd på 350 000 EUR eller däröver får betalas ut endast om stödmottagarens räkenskaper för de föregående två åren har granskats av en godkänd revisor. Likaså skall räkenskaperna för den period under vilken stödet används granskas av en godkänd revisor.

Ekonomiskt stöd som är lägre än 350 000 EUR får betalas ut endast om stödmottagarens räkenskaper för de föregående två åren finns tillgängliga i en form som godkänts av kommissionen och som förblir tillgängliga i denna form under den period under vilken stödet används.

Artikel 6

1. Kommissionen skall välja ut de prioriterade åtgärderna på grundval av följande allmänna kriterier:

- a) God kostnadseffektivitet.
- b) Varaktig multiplikatoreffekt på europeisk nivå.
- c) Effektivt och välavvägt samarbete mellan de olika deltagarna med avseende på verksamhetsplanering och genomförande av verksamheten samt det ekonomiska deltagandet.
- d) Bidrag till ett multinationellt samarbete och framförallt till ett gränsöverskridande samarbete inom gemenskapen, och i förekommande fall till ett samarbete med gemenskapens grannländer.
- e) Bidrag till ett multisektoriellt tillvägagångssätt.
- f) Graden av medverkan av samtliga aktörer, även av företrädare för det civila samhället.

2. Kommissionen skall precisera ytterligare kriterier för urvalet av de verksamheter som skall finansieras.

3. Efter att ha utvärderat förslagen skall kommissionen bestämma vilka verksamheter som skall finansieras. När beslutet fattats, skall ett kontrakt ingås med den stödmottagare som är ansvarig för genomförandet; i kontraktet skall parternas rättigheter och skyldigheter fastställas.

Artikel 7

Detta program är öppet för deltagande från länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som fastställts i de tilläggsprotokoll till deras associeringsavtal som sluts med dessa länder avseende deras deltagande i gemenskapsprogram. Programmet är öppet för deltagande från Cypern och Malta genom tilläggsanslag enligt samma regler som tillämpas på EFTA-länderna och enligt förfaringssätt som det återstår att besluta om tillsammans med dessa länder.

Artikel 8

1. För att säkerställa att mottagarna av gemenskapsstöd genomför verksamheterna med ett gott resultat skall kommissionen vidta de åtgärder som behövs för att

- a) kontrollera att de åtgärder som föreslagits kommissionen genomförts på ett korrekt sätt,
- b) förebygga och motverka oegentligheter,
- c) i förekommande fall återkräva belopp som har betalats ut felaktigt.

2. Utan att det påverkar den finansiella granskning som revisionsrätten genomför i enlighet med artikel 248 i fördraget eller någon annan kontroll som genomförs i enlighet med artikel 279 c i fördraget, får kommissionens tjänstemän och övriga anställda genomföra kontroll på plats, inbegripet stickprovskontroller av verksamheter som finansieras enligt denna samarbetsram.

Kommissionen skall i förväg informera stödmottagaren om kontroll på plats, såvida det inte finns goda skäl att misstänka bedrägeri eller missbruk av stödet.

3. Stödmottagaren skall hålla alla verifikationer som avser utgifter för verksamheten tillgängliga för kommissionen under fem år räknat från den sista utbetalningen som rör denna verksamhet.

Artikel 9

1. Kommissionen får minska, tillfälligt avbryta eller återkräva ekonomiskt stöd som beviljats inom ramen för ett kontrakt, om den konstaterar oegentligheter eller om den får kännedom om att kontraktet utan kommissionens godkännande har ändrats på ett avgörande sätt som är oförenligt med målen eller de överenskomna verksamhetsvillkoren.

2. Om tidsfristerna inte har iakttagits eller om kontraktet genomförs så att endast en del av det beviljade ekonomiska stödet är berättigat, skall kommissionen begära att mottagaren yttrar sig om detta inom en viss tid. Om stödmottagarens svar inte är tillfredsställande, får kommissionen avbryta utbetalningen av det återstående ekonomiska stödet och begära omedelbar återbetalning av belopp som redan har betalats ut.

3. Stödmottagaren skall för varje kontrakt lämna en rapport till kommissionen senast sex månader räknat från det att kontraktet fullgjorts. Kommissionen skall fastställa rapportens form och innehåll. Om rapporten inte lämnas i tid skall stödmottagaren inte längre ha rätt till ytterligare ekonomiskt stöd inom ramen för detta beslut.

4. Belopp som har betalats ut felaktigt skall betalas tillbaka till kommissionen. Ränta får tas ut för belopp som inte betalas i tid. Kommissionen skall fastställa tillämpningsföreskrifter till denna punkt.

Artikel 10

En förteckning över stödmottagare och verksamheter som finansieras inom denna samarbetsram med uppgift om stödbeloppet skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Kommissionen skall utvärdera genomförandet och senast den 31 mars 2003 överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 12

Detta beslut skall tillämpas under en femårsperiod från och med den 1 januari 2001 till och med den 31 december 2004.

BILAGA

<i>Verksamhetslag som kan berättiga till ekonomiskt stöd från gemenskapen</i>	<i>Preliminär tilldelning av medel 100 %</i>
A. Information om en hållbar utveckling i städerna och den lokala Agenda 21	40 %
— Att utveckla verktyg för utbildning, information, dokumentation och medvetandegörande att tillämpas av näringslivet, målgrupper, lokala politiska beslutsfattare och allmänheten.	
— Att stödja, överföra och sprida god praxis och resultaten från demonstrationsprojekt.	
B. Samarbete mellan de aktörer som berörs av en hållbar utveckling och av Agenda 21 på europeisk nivå	40 %
— Att främja samarbetet mellan de deltagare som anges i femte miljöhandlingsprogrammet.	
— Att förbättra kommunikationen, samordningen och informationsutbytet mellan de lokala myndigheternas nätverk på europeisk nivå och gemenskapsinstitutionerna.	
— Att med hänsyn till subsidiaritetsprincipen hjälpa lokala myndigheter med arbetet inom ramen för nationella program (t.ex. stadsförnyelse).	
— Att stödja upprättandet av partnerskap med aktörer från de central- och östeuropeiska länderna.	
C. Stödåtgärder för analys och uppföljning av verksamheter avseende hållbar utveckling och den lokala Agenda 21	20 %
— Rapporter om urbana problem som kommer i fråga för åtgärder på gemenskapsnivå med hänsyn till problemens nivå, storleksordning och art.	
— Analytisk undersökning av hur tanken med en hållbar utveckling har trängt in på andra gemenskapspolitiska områden på lokal nivå.	
